II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET

FORRETNINGSORDEN

(15. udgave)

Februar 2003

Oplysning til læseren:

Enhver henvisning i forretningsordenen til en mandlig person gælder ligeledes som henvisning til en kvindelig person og omvendt, medmindre det af sammenhængen klart fremgår, at dette ikke er tilfældet.

Fortolkninger til forretningsordenen (jf. artikel 180) er gengivet med kursiv.

INDHOLDSFORTEGNELSE

			side
KAPITEL I	—	MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET	11
Artikel 1		Europa-Parlamentet	11
Artikel 2		Frit mandat	11
Artikel 3		Privilegier og immuniteter	11
Artikel 4		Medlemmernes deltagelse i møder	11
Artikel 5		Omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser	11
Artikel 6		Parlamentarisk immunitet	11
Artikel 6a		Procedurer vedrørende immunitet	12
Artikel 7		Valgs prøvelse	13
Artikel 8		Mandatets varighed	13
Artikel 9		Adfærdsregler	14
Artikel 9a		Interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	15
KAPITEL II	—	PARLAMENTETS SESSIONER	15
Artikel 10		Indkaldelse af Parlamentet	15
Artikel 11		Mødested	15
KAPITEL III	—	HVERV	16
Artikel 12		Aldersformand	16
Artikel 13		Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser	16
Artikel 14		Valg af formand — Åbningstale	16
Artikel 15		Valg af næstformænd	16
Artikel 16		Valg af kvæstorer	16
Artikel 17		Funktionsperiode	16
Artikel 18		Ledige poster	17
Artikel 19		Formandens opgaver	17
Artikel 20		Næstformændenes opgaver	17
KAPITEL IV	—	PARLAMENTETS ORGANER	17
Artikel 21		Præsidiets sammensætning	17
Artikel 22		Præsidiets opgaver	17
Artikel 23		Formandskonferencens sammensætning	18
Artikel 24		Formandskonferencens opgaver	18
Artikel 25		Kvæstorernes opgaver	19
Artikel 26		Udvalgsformandskonferencen	19
Artikel 27		Delegationsformandskonferencen	19
Artikel 28		Præsidiets, Formandskonferencens og kvæstorernes oplysningspligt	19

side

KAPITEL V — POLITISKE GRUPPER 19

Artikel 29 Dannelse af politiske grupper 19

Artikel 30 Løsgængere 20

Artikel 31 Fordeling af pladserne i mødesalen 20

KAPITEL VI — FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER 20

Indstillinger og udnævnelser 20

Artikel 32 Valg af formand for Kommissionen 20

Artikel 33 Valg af Kommissionen 20

Artikel 34 Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen 21

Artikel 35 Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer 21

Artikel 36 Udnævnelse af medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion 21

Redegørelser 22

Artikel 37 Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd 22

Artikel 38 Redegørelser for Kommissionens afgørelser 22

Artikel 39 Redegørelser fra Revisionsretten 22

Artikel 40 Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank 22

Artikel 40a Forespørgsler til Den Europæiske Centralbank til skriftlig besvarelse 23

Artikel 41 Henstilling om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker 23

Forespørgsler og spørgsmål til Rådet og Kommissionen 23

Artikel 42 Forespørgsler til mundtlig besvarelse med forhandling 23

Artikel 43 Spørgetid 23

Artikel 44 Forespørgsler til skriftlig besvarelse 23

Beretninger og rapporter 24

Artikel 45 (Ophævet) 24

Artikel 46 (Ophævet) 24

Artikel 47 Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner 24

Beslutninger og henstillinger 24

Artikel 48 Beslutningsforslag 24

Artikel 49 Henstillinger til Rådet 25

Artikel 50 Debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet 25

Artikel 51 Skriftlige erklæringer 26

Artikel 52 Høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg 26

Artikel 53 Høring af Regionsudvalget 26

Artikel 54 Interinstitutionelle aftaler 26

side

KAPITEL VII — FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER 27

Artikel 55 Udveksling af information, kontakter og faciliteter 27

Artikel 56 Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender (COSAC) 27

Artikel 56a Parlamentskonferencer 27

KAPITEL VIII — LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER 27

Generelle bestemmelser 27

Artikel 57 Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram 27

Artikel 58 Grundlæggende rettigheder, nærheds- og proportionalitetsprincipperne, retsstatsprincippet og finansielle virkninger 27

Artikel 59 Initiativ, jf. EF-traktatens artikel 192 28

Artikel 60 Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter 28

Artikel 61 Høring om initiativer fra en medlemsstat 28

Artikel 62 (Ophævet) 29

Artikel 62a Repræsentation af Parlamentet i samlinger i Rådet 29

Førstebehandling — på udvalgsplan 29

Artikel 63 Kontrol af retsgrundlag 29

Artikel 63a Kontrol af finansiel forenelighed 29

Artikel 64 Åbenhed i lovgivningsproceduren 29

Artikel 65 Ændring af et kommissionsforslag 30

Artikel 66 Kommissionens og Rådets holdning til ændringsforslagene 30

Førstebehandling — på plenarmødet 30

Artikel 67 Afslutning af førstebehandlingen 30

Artikel 68 Forkastelse af kommissionsforslag 30

Artikel 69 Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag 31

Førstebehandling — opfølgningsprocedure 31

Artikel 70 Opfølgning af Parlamentets udtalelser 31

Artikel 71 Fornyet forelæggelse for Parlamentet 32

Artikel 72 Samrådsprocedure, jf. fælleserklæringen fra 1975 32

Artikel 73 Rådets godkendelse af Parlamentets ændringer 32

Andenbehandling — på udvalgsplan 33

Artikel 74 Modtagelse af Rådets fælles holdning 33

Artikel 75 Forlængelse af frister 33

Artikel 76 Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg 33

side

Andenbehandling — på plenarmødet . . . 33

Artikel 77 Afslutning af andenbehandlingen . . . 33

Artikel 78 Godkendelse af Rådets fælles holdning uden ændringer . . . 34

Artikel 79 Forkastelse af Rådets fælles holdning . . . 34

Artikel 80 Ændringsforslag til Rådets fælles holdning . . . 34

Tredjebehandling — forlig . . . 35

Artikel 81 Indkaldelse af Forligsudvalget . . . 35

Artikel 82 Delegationen til Forligsudvalget . . . 35

Tredjebehandling — på plenarmødet . . . 35

Artikel 83 Fælles udkast . . . 35

Artikel 84 Undertegnelse af vedtagne retsakter . . . 35

Høringsprocedure om Rådets anbefalinger . . . 36

Artikel 85 Høringsprocedure efter EF-traktatens artikel 122 . . . 36

Proceduren med samstemmende udtalelse . . . 36

Artikel 86 Afslutning af proceduren med samstemmende udtalelse . . . 36

Dialogen på arbejdsmarkedet . . . 37

Artikel 87 Procedurer vedrørende dialogen på arbejdsmarkedet . . . 37

Frivillige aftaler . . . 37

Artikel 87a Procedure vedrørende kontrol med frivillige aftaler . . . 37

Kontrolbeføjelser . . . 37

Artikel 88 Gennemførelsesbestemmelser . . . 37

Artikel 89 Officiel kodifikation af fællesskabslovgivning . . . 37

Artikel 90 Følgerne af Rådets passivitet efter godkendelse af den fælles holdning som led i samarbejdsproceduren . . . 37

Artikel 91 Indbringelse af sager for Domstolen . . . 38

KAPITEL IX — BUDGETPROCEDUREN . . . 38

Artikel 92 Det almindelige budget . . . 38

Artikel 93 Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse . . . 38

Artikel 93a Andre dechargeprocedurer . . . 38

Artikel 94 Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet . . . 39

side

KAPITEL X — TRAKTATER 39

Artikel 95 (Ophævet) 39

Artikel 96 Tiltrædelsestraktater 39

KAPITEL XI — INTERNATIONALE AFTALER, UNIONENS EKSTERNE REPRÆSENTATION OG FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK 39

Artikel 97 Internationale aftaler 39

Artikel 98 Procedurer baseret på EF-traktatens artikel 300 i tilfælde af foreløbig anvendelse eller suspension af internationale aftaler eller fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en international aftale 40

Artikel 99 Udnævnelse af den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 40

Artikel 100 Udnævnelse af særlige repræsentanter for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik . . . 40

Artikel 101 Redegørelser fra den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre særlige repræsentanter 40

Artikel 102 International repræsentation 41

Artikel 103 Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 41

Artikel 104 Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 41

Artikel 104a Krænkelse af menneskerettighederne 41

KAPITEL XII — POLITISAMARBEJDE OG RETLIGT SAMARBEJDE I KRIMINALSAGER 42

Artikel 105 Underretning af Parlamentet i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager 42

Artikel 106 Høring af Parlamentet i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager 42

Artikel 107 Henstillinger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager 42

KAPITEL XIII — MEDLEMSSTATERNES OVERTRÆDELSE AF GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER 42

Artikel 108 Fastslåelse af overtrædelse 42

KAPITEL XIV — FORSTÆRKET SAMARBEJDE 43

Artikel 109 Procedurer i Parlamentet 43

KAPITEL XV — TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE 43

Artikel 110 Forslag til dagsorden 43

Artikel 110a Procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling 43

		side
Artikel 111	Godkendelse og ændring af dagsordenen	44
Artikel 111a	Ekstraordinær debat	44
Artikel 112	Uopsættelighed	44
Artikel 113	Forhandling under ét	45
Artikel 114	(Ophævet)	45
Artikel 115	Frister	45
KAPITEL XVI —	ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING	45
Artikel 116	Adgang til mødesalen	45
Artikel 117	Sprog	45
Artikel 118	Omdeling af dokumenter	45
Artikel 119	Indlæg og deres indhold	45
Artikel 120	Fordeling af taletiden	46
Artikel 121	Talerliste	46
Artikel 121a	Indlæg af et minuts varighed	46
Artikel 122	Personlige bemærkninger	47
Artikel 123	Ordensbestemmelser	47
Artikel 124	Udelukkelse af medlemmer	47
Artikel 125	Forstyrrende uro	47
KAPITEL XVII —	BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING	47
Artikel 126	Beslutningsdygtighed	47
Artikel 127	Afstemningsprocedure	48
Artikel 128	Stemmelighed	48
Artikel 129	Afstemningsgrundlag	49
Artikel 130	Afstemningsrækkefølge	49
Artikel 130a	Udvalgsbehandling af ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet	50
Artikel 131	Delt afstemning	50
Artikel 132	Stemmeret	50
Artikel 133	Afstemning	50
Artikel 134	Afstemning ved navneopråb	50
Artikel 135	Elektronisk afstemning	50
Artikel 136	Hemmelig afstemning	51
Artikel 137	Stemmeforklaringer	51
Artikel 138	Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen	51

side

Artikel 139 Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag 51

Artikel 140 Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag 52

KAPITEL XVIII — INDLÆG TIL PROCEDUREN 52

Artikel 141 Indlæg til forretningsordenen 52

Artikel 142 Bemærkninger til forretningsordenen 53

Artikel 143 Afvisning af en sag af formelle grunde 53

Artikel 144 Henvisning til fornyet udvalgsbehandling 53

Artikel 145 Afslutning af forhandlingen 53

Artikel 146 Udsættelse af forhandlingen og afstemningen 54

Artikel 147 Afbrydelse eller hævelse af mødet 54

KAPITEL XIX — MØDEREFERATER 54

Artikel 148 Protokol 54

Artikel 149 Fuldstændigt forhandlingsreferat 54

KAPITEL XX — UDVALG 55

Artikel 150 Nedsættelse af udvalg 55

Artikel 151 Undersøgelsesudvalg 55

Artikel 152 Udvalgenes sammensætning 56

Artikel 153 Stedfortrædere 57

Artikel 154 Udvalgenes opgaver 57

Artikel 155 Valgs prøvelse 58

Artikel 156 Underudvalg 58

Artikel 157 Formandskab 58

Artikel 158 Forenklet procedure 58

Artikel 159 Betænkninger om forslag til retsakter 59

Artikel 160 Betænkninger, der ikke vedrører forslag til retsakter 59

Artikel 161 Begrundelser og frister 59

Artikel 162 Udvalgsudtalelser 59

Artikel 162a Udvidet samarbejde mellem udvalg 60

Artikel 163 Initiativbetænkninger 60

Artikel 164 Spørgetid i udvalgene 60

Artikel 165 Procedurer i udvalgene 60

side

Artikel 166 Udvalgsmøder . . . 61

Artikel 167 Udvalgsprotokoller . . . 61

KAPITEL XXI — INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER . . . 61

Artikel 168 Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver . . . 61

Artikel 169 Samarbejde med Europarådets Parlamentariske Forsamling . . . 62

Artikel 170 Blandede parlamentariske udvalg . . . 62

KAPITEL XXII — ÅBENHED OG GENNEMSKUELIGHED . . . 62

Artikel 171 Gennemskuelighed i Parlamentets arbejde . . . 62

Artikel 172 Aktindsigt . . . 62

Artikel 173 (Ophævet) . . . 63

KAPITEL XXIII — ANDRAGENDER . . . 63

Artikel 174 Retten til at indgive andragender . . . 63

Artikel 175 Behandling af andragender . . . 64

Artikel 176 Bekendtgørelse af andragender . . . 64

KAPITEL XXIV — OMBUDSMANDEN . . . 65

Artikel 177 Udnævnelse af ombudsmanden . . . 65

Artikel 178 Afskedigelse af ombudsmanden . . . 65

Artikel 179 Ombudsmandens virke . . . 65

KAPITEL XXV — ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN . . . 66

Artikel 180 Anvendelse af forretningsordenen . . . 66

Artikel 181 Ændring af forretningsordenen . . . 66

KAPITEL XXVI — PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT OG REGNSKAB . . . 66

Artikel 182 Generalsekretariat . . . 66

Artikel 183 Parlamentets budgetoverslag . . . 67

Artikel 184 Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser . . . 67

KAPITEL XXVII — FORSKELLIGE BESTEMMELSER . . . 67

Artikel 185 Uafsluttede sager . . . 67

Artikel 185a Afskedigelse . . . 67

Artikel 186 Inddeling af bilag . . . 68

side

BILAG I	Gennemførelsesbestemmelser til artikel 9, stk. 1 — åbenhed og medlemmernes økonomiske interesser	69
BILAG II	Afvikling af spørgetiden, jf. artikel 43	70
BILAG III	Retningslinjer og generelle kriterier for valg af de emner, der skal behandles under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 50	72
BILAG IV	Gennemførelsesbestemmelser for behandlingen af Den Europæiske Unions almindelige budget og tillægsbudgetter	73
BILAG V	Procedure for behandling og vedtagelse af afgørelser om decharge	77
BILAG VI	De stående udvalgs sagsområder	80
BILAG VII	Fortrolige og følsomme dokumenter og oplysninger	91
BILAG VIII	De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse	97
BILAG IX	Gennemførelsesbestemmelser til artikel 9, stk. 2 — interessegrupper i Europa-Parlamentet	100
BILAG X	Betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv	102
BILAG XI	Bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser	112
BILAG XII	Gennemførelsesbeføjelser der tillægges Kommissionen	115
BILAG XIII	Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen	117
BILAG XIV	Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram	126
BILAG XV	Liste over dokumenter, der er direkte tilgængelige gennem registret over Parlamentets dokumenter	127
BILAG XVI	Forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt	131

KAPITEL I

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 1

Europa-Parlamentet

1. Europa-Parlamentet er den forsamling, der er valgt i henhold til traktaterne, akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet og den af traktaterne afledte nationale lovgivning.

2. De valgte repræsentanter til Europa-Parlamentet betegnes som:

»Medlemmer af Europa-Parlamentet« på dansk

„Mitglieder des Europäischen Parlaments" på tysk

«Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» på græsk

'Members of the European Parliament' på engelsk

«Diputados al Parlamento Europeo» på spansk

"Euroopan parlamentin jäsenet" på finsk

«Députés au Parlement européen» på fransk

«Deputati al Parlamento europeo» på italiensk

„Leden van het Europees Parlement" på nederlandsk

«Deputados ao Parlamento europeu» på portugisisk og

"Ledamöter av Europaparlamentet" på svensk.

Artikel 2

Frit mandat

Medlemmerne af Europa-Parlamentet udøver deres mandat frit. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat.

Artikel 3

Privilegier og immuniteter

1. Medlemmerne nyder de privilegier og immuniteter, der gælder i henhold til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

2. Så snart Parlamentets formand har modtaget meddelelse om medlemmernes valg, udsteder denne passersedler, som sikrer deres fri bevægelighed i medlemsstaterne.

3. Medlemmerne er berettiget til indsigt i alle dokumenter, der er i Parlamentets eller et udvalgs besiddelse, bortset fra personlige akter og afregninger, som kun de pågældende medlemmer har indsigt i. Undtagelser fra dette princip med hensyn til behandling af dokumenter, hvori aktindsigt kan afslås i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, er fastsat i bilag VII til forretningsordenen.

Artikel 4

Medlemmernes deltagelse i møder

1. Ved hvert møde fremlægges en tilstedeværelsesliste, som medlemmerne forsyner med deres underskrift.

2. Navnene på de medlemmer, der har været til stede ifølge tilstedeværelseslisten, anføres i protokollen fra hvert møde.

Artikel 5

Omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser

Præsidiet fastsætter bestemmelser om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til medlemmerne.

Artikel 6

Parlamentarisk immunitet

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter tilstræber Parlamentet først og fremmest at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver.

2. Enhver anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til formanden om ophævelse af et medlems immunitet meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

3. Enhver anmodning fra et medlem eller et tidligere medlem til formanden om beskyttelse af immunitet og privilegier meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

4. I særlig hastende tilfælde, hvor et medlem er blevet anholdt eller hans bevægelsesfrihed på anden måde er blevet indskrænket, og dette øjensynligt er sket i strid med den pågældendes privilegier og immuniteter, kan formanden efter at have rådført sig med formanden og ordføreren for det kompetente udvalg tage initiativ til at sikre det pågældende medlems privilegier og immuniteter. Formanden underretter udvalget om sit initiativ og informerer Parlamentet.

Artikel 6a

Procedurer vedrørende immunitet

1. Det kompetente udvalg prøver straks anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af immunitet og privilegier i den rækkefølge, de fremsættes.

2. Udvalget fremsætter forslag til afgørelse, der blot skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

3. Udvalget kan anmode den pågældende myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes. Udvalget giver medlemmet mulighed for at blive hørt, og medlemmet kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som han måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

4. Ligger der flere forskellige anklagepunkter til grund for anmodningen om ophævelse af immunitet, kan der udarbejdes en særskilt afgørelse for hvert anklagepunkt. Undtagelsesvis kan det i udvalgets betænkning foreslås, at ophævelsen af den parlamentariske immunitet udelukkende skal vedrøre den strafferetlige forfølgelse, men at medlemmet, så længe der ikke er afsagt endelig dom, ikke kan udsættes for nogen form for frihedsberøvelse, fængsling eller anden foranstaltning, der ville forhindre ham i at varetage sit mandat.

5. Når det kræves, at et medlem giver møde som vidne eller sagkyndig, er det ikke nødvendigt at anmode om ophævelse af immuniteten, forudsat at

— medlemmet ikke tvinges til at give møde på et tidspunkt, som hindrer eller vanskeliggør deltagelse i det parlamentariske arbejde, eller at medlemmet kan afgive sin forklaring skriftligt eller på anden måde, som ikke vanskeliggør opfyldelsen af de parlamentariske forpligtelser

— medlemmet ikke tvinges til at afgive forklaring om fortrolige oplysninger, som den pågældende har modtaget eller givet under udøvelsen af sit hverv og ikke finder det hensigtsmæssigt at afsløre.

6. I sager vedrørende beskyttelse af et privilegium eller af immunitet anfører udvalget, om der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hvervet, eller om der foreligger omstændigheder henhørende under dele af artikel 10 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, som ikke er undergivet national ret, og udvalget fremsætter på baggrund heraf et forslag, hvori den pågældende myndighed opfordres til at drage de nødvendige konklusioner.

7. Udvalget kan afgive en begrundet udtalelse om den pågældende myndigheds kompetence og om, hvorvidt anmodningen kan tages under behandling, men udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen.

8. Udvalgets betænkning optages som første punkt på dagsordenen for det første møde, efter at den er indgivet. Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget/forslagene til afgørelse.

Forhandlingen må kun dreje sig om grundene for og imod hvert enkelt forslag om henholdsvis ophævelse eller bevarelse af immunitet eller om beskyttelse af et privilegium eller af immunitet.

Med forbehold af artikel 122 kan det medlem, hvis privilegier eller immuniteter sagen omhandler, ikke tage ordet under forhandlingen.

Der stemmes om forslaget/forslagene til afgørelse i betænkningen under den første afstemningstid, efter at forhandlingen er afsluttet.

Efter behandling i Parlamentet stemmes der særskilt om hvert enkelt forslag i betænkningen. Forkastes et forslag, betragtes den modsatte afgørelse som vedtaget.

9. Formanden meddeler straks Parlamentets afgørelse til det pågældende medlem og til den pågældende medlemsstats kompetente myndighed og anmoder om at blive holdt underrettet om enhver udvikling i sagen og om, hvilke retsafgørelser der træffes som følge heraf. Så snart formanden har modtaget disse oplysninger, giver denne på den mest hensigtsmæssige måde Parlamentet meddelelse herom, om nødvendigt efter at have hørt det kompetente udvalg.

10. Når formanden gør brug af de i artikel 6, stk. 4, nævnte beføjelser, tager det kompetente udvalg formandens initiativ til efterretning på sit næstfølgende møde. Udvalget kan, hvis det skønner det nødvendigt, udarbejde en betænkning til Parlamentet.

11. Udvalget behandler sagen og alle modtagne dokumenter med den største fortrolighed.

12. Udvalget kan efter høring af medlemsstaterne udarbejde en vejledende liste over de myndigheder i medlemsstaterne, som har kompetence til at indgive anmodning om ophævelse af et medlems immunitet.

13. Enhver forespørgsel fra en kompetent myndighed om rækkevidden af medlemmernes privilegier eller immuniteter behandles i overensstemmelse med ovennævnte regler.

Artikel 7

Valgs prøvelse

1. På grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg foretager Parlamentet omgående valgs prøvelse og træffer afgørelse om hvert enkelt nyvalgt medlems mandat og om eventuelle indsigelser indgivet på grundlag af bestemmelserne i akten af 20. september 1976, men ikke om indsigelser på grundlag af de nationale valglove.

2. Betænkningen fra det kompetente udvalg udarbejdes på grundlag af de officielle meddelelser fra de enkelte medlemsstater om de samlede valgresultater med navnene på de valgte kandidater og på eventuelle suppleanter med angivelse af den rækkefølge, hvori de er valgt.

Et medlems mandat kan først erklæres gyldigt, efter at den pågældende skriftligt har afgivet erklæringer på grundlag af artikel 6 i akten af 20. september 1976 og bilag I til denne forretningsorden.

Parlamentet kan når som helst på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg træffe afgørelse om enhver indsigelse mod gyldigheden af et medlems mandat.

3. Skyldes valget af et medlem, at kandidater på samme liste har trukket deres kandidatur tilbage, påser det udvalg, der er kompetent med hensyn til valgs prøvelse, at denne tilbagetrækning er sket i overensstemmelse med ånd og bogstav i akten af 20. september 1976 og artikel 8, stk. 3, i denne forretningsorden.

4. Det kompetente udvalg påser, at medlemsstaternes og Unionens myndigheder omgående giver Parlamentet alle oplysninger, som vil kunne påvirke et medlem af Europa-Parlamentet i dettes udøvelse af sit mandat eller suppleanternes rækkefølge; er der tale om en udnævnelse, angives den dato, fra hvilken udnævnelsen har virkning.

Indleder medlemsstaternes kompetente myndigheder en procedure, som kan føre til mandatbortfald for et medlem, anmoder formanden dem om at blive løbende orienteret om sagens udvikling. Han henviser sagen til det kompetente udvalg, på hvis forslag Parlamentet kan afgive udtalelse.

5. Ethvert medlem, hvis mandat endnu ikke er prøvet, eller for hvem der ikke er truffet afgørelse om en indsigelse, deltager i Parlamentets og dets organers møder med fulde rettigheder.

6. I begyndelsen af hver valgperiode opfordrer formanden medlemsstaternes kompetente myndigheder til at give Parlamentet alle relevante oplysninger med henblik på gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 8

Mandatets varighed

1. Mandatet begynder og ophører i overensstemmelse med akten af 20. september 1976. Det ophører ligeledes ved dødsfald eller nedlæggelse af mandatet.

2. Alle medlemmer fortsætter i deres funktion indtil åbningen af Parlamentets første møde efter valget.

3. Ethvert medlem, der nedlægger sit mandat, meddeler formanden dette samt den dato — senest tre måneder fra meddelelsen — hvorfra mandatnedlæggelsen har virkning. Denne meddelelse har form af en protokol, der udarbejdes i nærværelse af generalsekretæren eller dennes stedfortræder, undertegnes af denne og det pågældende medlem og straks forelægges det kompetente udvalg, som sætter den på dagsordenen for sit første møde efter modtagelsen af dokumentet.

Skønner det kompetente udvalg, at mandatnedlæggelsen er i modstrid med ånd eller bogstav i akten af 20. september 1976, underretter det Parlamentet herom med henblik på, at dette træffer afgørelse om, hvorvidt mandatet konstateres ledigt eller ej.

I modsat fald konstateres mandatet ledigt fra den dato, som det afgående medlem har angivet i protokollen om mandatnedlæggelsen. Parlamentet stemmer ikke herom.

Der indføres en forenklet procedure med henblik på visse helt specielle omstændigheder, hvor der afholdes én eller flere mødeperioder mellem den dato, hvorfra mandatnedlæggelsen har virkning, og det første møde i det kompetente udvalg. I sådanne tilfælde, hvor mandatet ikke er konstateret ledigt, ville den politiske gruppe, som det afgående medlem tilhører, ikke have mulighed for at få en efterfølger under disse mødeperioder. Ved den forenklede procedure får det kompetente udvalgs ordfører, der har ansvaret for disse sager, mandat til straks at behandle enhver mandatnedlæggelse, der er behørigt meddelt, og — for så vidt en forsinkelse i behandlingen af meddelelsen kunne få skadelige virkninger — forelægge sagen for udvalgets formand, med henblik på at denne i overensstemmelse med stk. 3

— *enten på udvalgets vegne underretter Parlamentets formand om, at mandatet kan konstateres ledigt*

— *eller indkalder udvalget til et ekstraordinært møde med henblik på at behandle eventuelle problemer, som ordføreren måtte have gjort opmærksom på.*

4. Uforenelighed som følge af national lovgivning meddeles Parlamentet, som tager meddelelsen til efterretning.

Giver medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem formanden meddelelse om udnævnelse til hverv, der er uforenelige med medlemskab af Europa-Parlamentet, underretter formanden Parlamentet, som konstaterer, at mandatet er blevet ledigt.

5. Medlemsstaternes og Unionens myndigheder underretter formanden om enhver opgave, de agter at overdrage et medlem. Formanden pålægger det kompetente udvalg at undersøge, hvorvidt den pågældende opgave er forenelig med ånd og bogstav i akten af 20. september 1976, og underretter Parlamentet, det pågældende medlem og de berørte myndigheder om udvalgets konklusioner.

6. Mandatet anses for ophørt og ledigt fra følgende tidspunkter:

— ved nedlæggelse af mandat: fra datoen for Parlamentets konstatering af, at mandatet er blevet ledigt, i overensstemmelse med protokollen om mandatnedlæggelsen

— ved udnævnelse til hverv, som er uforenelige med mandatet som medlem af Europa-Parlamentet enten i henhold til den nationale valglov eller i henhold til artikel 6 i akten af 20. september 1976: fra det tidspunkt, der angives af medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem.

7. Når Parlamentet har konstateret, at et mandat er blevet ledigt, underretter det vedkommende medlemsstat herom.

8. Enhver indsigelse mod gyldigheden af et allerede prøvet mandat henvises til det kompetente udvalg, som omgående aflægger beretning til Parlamentet senest ved begyndelsen af den efterfølgende mødeperiode.

9. Parlamentet forbeholder sig ret til at erklære prøvede mandater for ugyldige eller til at nægte at erklære et mandat for ledigt, dersom der i forbindelse med godkendelsen eller ophævelsen af mandatet konstateres materielle unøjagtigheder eller mangler ved samtykket.

Artikel 9

Adfærdsregler

1. Parlamentet kan vedtage adfærdsregler for sine medlemmer. Sådanne regler vedtages i overensstemmelse med artikel 181, stk. 2, og vedføjes forretningsordenen ([1]).

Disse regler kan på ingen måde gøre indgreb i eller begrænse udøvelsen af mandatet eller af virksomhed af politisk eller anden art i forbindelse hermed.

2. Kvæstorerne er ansvarlige for udstedelse af adgangskort, der er personlige og gyldige i op til et år, til personer, der regelmæssigt ønsker adgang til Parlamentet for i egen eller tredjemands interesse at informere dets medlemmer som led i disses parlamentariske mandat.

Til gengæld skal de pågældende personer:

— efterleve den adfærdskodeks, der er anført i et bilag ([2]) til forretningsordenen

— indskrive sig i et register, som føres af kvæstorerne.

([1]) Se bilag I.
([2]) Se bilag IX.

Offentligheden har efter anmodning adgang til registret på alle Parlamentets arbejdssteder og, på en af kvæstorerne nærmere fastsat måde, i dets informationskontorer i medlemsstaterne.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke er nærmere beskrevet i et bilag ([3]) til forretningsordenen.

3. Adfærdsregler samt rettigheder og privilegier for tidligere medlemmer fastsættes af Præsidiet. Alle tidligere medlemmer behandles ens.

Artikel 9a

Interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Den i den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), indeholdte fælles ordning med de nødvendige foranstaltninger til fremme af en hensigtsmæssig afvikling af de undersøgelser, der foretages af kontoret, finder anvendelse i Parlamentet i overensstemmelse med Parlamentets afgørelse, der er vedføjet som bilag til forretningsordenen ([4]).

KAPITEL II

PARLAMENTETS SESSIONER

Artikel 10

Indkaldelse af Parlamentet

1. Valgperioden svarer til varigheden af medlemmernes mandat som fastsat i akten af 20. september 1976.

Sessionen er den årlige periode, der fremgår af ovennævnte akt og af traktaterne.

Mødeperioden er den periode — som regel hver måned — hvor Parlamentet træder sammen. Den er opdelt i daglige møder.

Plenarmøder, der afholdes samme dag, betragtes som et enkelt møde.

2. Parlamentet træder sammen uden indkaldelse den anden tirsdag i marts hvert år og fastsætter selv varigheden af de mødefri perioder inden for sessionen.

3. Parlamentet træder endvidere sammen uden indkaldelse den første tirsdag efter udløbet af et tidsrum på en måned regnet fra slutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i akten af 20. september 1976.

4. Formandskonferencen kan ændre varigheden af de i henhold til stk. 2 fastsatte mødefri perioder ved en begrundet afgørelse, som skal træffes mindst to uger før den af Parlamentet oprindeligt fastsatte dato for genoptagelse af sessionen; denne dato kan dog ikke udskydes mere end to uger.

5. Efter anmodning fra et flertal af Parlamentets medlemmer eller efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet indkalder formanden Parlamentet til ekstraordinært møde efter at have hørt Formandskonferencen.

I tilfælde af uopsættelighed kan formanden endvidere med Formandskonferencens samtykke indkalde Parlamentet til ekstraordinært møde.

Artikel 11

Mødested

1. Parlamentet holder sine plenarmøder og udvalgsmøder i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne.

Forslag om yderligere mødeperioder i Bruxelles og ændringsforslag hertil vil kunne vedtages med et flertal af de afgivne stemmer.

2. Ethvert udvalg kan vedtage at anmode om, at ét eller flere møder bliver holdt andetsteds. Anmodningen, der skal begrundes, rettes til Parlamentets formand, som forelægger den for Præsidiet. I tilfælde af uopsættelighed kan formanden selv træffe afgørelsen. Afslag fra Præsidiet eller formanden skal være begrundet.

([3]) Se bilag IX.

([4]) Se bilag XI.

KAPITEL III

HVERV

Artikel 12

Aldersformand

1. På det i artikel 10, stk. 3, omhandlede møde samt ethvert andet møde til valg af formand og Præsidium fører det ældste af de tilstedeværende medlemmer forsædet som aldersformand, indtil formanden er erklæret valgt.

2. Under aldersformandens ledelse må ingen forhandling finde sted, der ikke har sammenhæng med valget af formand eller med valgs prøvelse.

Rejses der under aldersformandens ledelse spørgsmål om valgs prøvelse, henviser denne spørgsmålet til det kompetente udvalg.

Artikel 13

Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser

1. Formanden, næstformændene og kvæstorerne vælges ved hemmelig afstemning i overensstemmelse med artikel 136. Indstilling af kandidater kan kun ske med de pågældendes samtykke. Indstillingen kan kun foretages af politiske grupper eller mindst 32 medlemmer. Dog kan kandidaterne vælges med akklamation, hvis antallet af kandidater ikke overstiger antallet af ledige pladser.

2. Ved valg af formand, næstformænd og kvæstorer taget som en helhed må der tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger.

Artikel 14

Valg af formand — Åbningstale

1. Først vælges formanden. Kandidaturerne skal før hver valgrunde forelægges for aldersformanden, som bekendtgør dem for Parlamentet. Har ingen kandidat efter tre valgrunder opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, kan kun de to medlemmer, der ved tredje valgrunde har opnået det største antal stemmer, være kandidater ved fjerde valgrunde. I tilfælde af stemmelighed erklæres den ældste kandidat valgt.

2. Så snart formanden er valgt, overlader aldersformanden forsædet til denne. Kun den valgte formand kan holde en åbningstale.

Artikel 15

Valg af næstformænd

1. Derefter vælges de 14 næstformænd på én stemmeseddel. Ved første valgrunde anses de kandidater, der har opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, for valgt i den rækkefølge, der fremgår af deres stemmetal. Opnår man ikke herved at få valgt alle næstformændene, afholdes under samme betingelser en ny valgrunde til besættelse af de resterende pladser. Bliver en tredje valgrunde nødvendig, betragtes de kandidater, som får flest stemmer, som valgt til de resterende pladser. I tilfælde af stemmelighed erklæres de ældste kandidater valgt.

Selv om det i modsætning til artikel 14, stk. 1, ikke fremgår klart i forbindelse med valg af næstformænd, at der kan forelægges kandidaturer mellem de forskellige valgrunder, følger dette automatisk af plenarforsamlingens ret til alene at træffe afgørelse om enhver kandidatur, så meget mere som det kunne vanskeliggøre en hensigtsmæssig afvikling af valget, hvis denne mulighed ikke fandtes.

2. Med forbehold af artikel 18, stk. 1, bestemmes næstformændenes rangfølge af den rækkefølge, hvori de er valgt, og i tilfælde af stemmelighed af alderen.

Når valg ikke finder sted ved hemmelig afstemning, er rangfølgen den, hvori formanden har oplæst navnene.

Artikel 16

Valg af kvæstorer

Efter valg af næstformænd vælger Parlamentet fem kvæstorer.

Disse kvæstorer vælges på samme måde som næstformændene.

Artikel 17

Funktionsperiode

1. Funktionsperioden for formand, næstformænd og kvæstorer udgør 2 1/2 år.

Uanset om et medlem ændrer sit gruppetilhørsforhold, bevarer han i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit eventuelle medlemskab af Præsidiet eller Kvæstorkollegiet.

2. Bliver en af disse poster ledig inden udløbet af denne periode, forbliver det dertil valgte medlem kun på denne post, indtil hans forgængers funktionsperiode er udløbet.

Artikel 18

Ledige poster

1. Nyvalg af formanden, en næstformand eller en kvæstor inden for valgperioden foretages efter foranstående bestemmelser.

En nyvalgt næstformand indtager sin forgængers plads i næstformændenes rangfølge.

2. Bliver formandens plads ledig, udøver første næstformand hans hverv, indtil der vælges en ny formand.

Artikel 19

Formandens opgaver

1. Formanden leder på de i forretningsordenen fastsatte betingelser alt arbejde i Parlamentet og dets organer. Han har alle de beføjelser, som er nødvendige for at føre forsædet ved alle Parlamentets forhandlinger og sikre, at de afvikles korrekt.

Blandt formandens beføjelser er retten til at sætte teksterne under afstemning i en anden rækkefølge end den afstemningsrækkefølge, der fremgår af det dokument, der stemmes om. Formanden kan i analogi med bestemmelserne i artikel 130, stk. 7, forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

2. Formanden åbner, udsætter og hæver møderne, han tager stilling til, om ændringsforslag kan stilles, til forespørgsler og spørgsmål til Rådet og Kommissionen og til, om betænkninger er i overensstemmelse med forretningsordenen. Han påser overholdelsen af forretningsordenen, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, erklærer forhandlingerne for afsluttet, lader foretage afstemninger og bekendtgør afstemningernes udfald. Han henviser de sager til udvalgene, som hører under deres sagsområde.

3. Formanden må under forhandlingerne kun tage ordet for at sammenfatte forhandlingen og føre den tilbage til sagen. Vil formanden deltage i forhandlingerne, må han forlade formandspladsen og kan først indtage den igen, efter at forhandlingen om sagen er afsluttet.

4. Formanden repræsenterer Parlamentet i internationale forbindelser, ved officielle lejligheder samt i administrative, retslige og finansielle anliggender. Han kan uddelegere disse beføjelser.

Artikel 20

Næstformændenes opgaver

1. Er formanden fraværende eller forhindret, eller vil han deltage i forhandlingerne, jf. artikel 19, stk. 3, træder en af næstformændene i hans sted, jf. artikel 15, stk. 2.

2. Næstformændene udfører ligeledes de opgaver, de pålægges i henhold til artikel 22, artikel 24, stk. 3, og artikel 82, stk. 3.

3. Formanden kan uddelegere opgaver til næstformændene såsom at repræsentere Parlamentet ved bestemte ceremonier eller handlinger. Formand kan navnlig udpege en næstformand til at udføre de opgaver, der i artikel 43, stk. 3, og artikel 44, stk. 2, er pålagt formanden.

KAPITEL IV

PARLAMENTETS ORGANER

Artikel 21

Præsidiets sammensætning

1. Præsidiet består af formanden og Parlamentets 14 næstformænd.

2. Kvæstorerne er medlemmer af Præsidiet med rådgivende funktion.

3. I tilfælde af stemmelighed ved vedtagelser i Præsidiet er formandens stemme udslaggivende.

Artikel 22

Præsidiets opgaver

1. Præsidiet udfører de opgaver, det får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Præsidiet træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende medlemmerne, Parlamentets interne organisation, dets sekretariat og dets organer.

3. Præsidiet træffer afgørelse i spørgsmål vedrørende mødernes afvikling.

4. Præsidiet vedtager bestemmelserne vedrørende løsgængere, jf. artikel 30.

5. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

6. Præsidiet opstiller det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag.

7. Præsidiet vedtager retningslinjerne for kvæstorerne, jf. artikel 25.

8. Præsidiet godkender udvalgsmøder uden for de sædvanlige arbejdssteder, høringer og ordføreres undersøgelses- og informationsrejser.

9. Præsidiet udnævner generalsekretæren, jf. artikel 182.

10. Formanden og/eller Præsidiet kan betro almindelige eller specielle opgaver fra formandens og/eller Præsidiets kompetenceområde til ét eller flere medlemmer af Præsidiet. Samtidig fastlægges, hvorledes disse opgaver skal gennemføres.

11. Ved nyvalg af Parlamentet fungerer det afgående Præsidium indtil det nye Parlaments første møde.

Artikel 23

Formandskonferencens sammensætning

1. Formandskonferencen består af Parlamentets formand og gruppeformændene. En gruppeformand kan lade sig repræsentere ved et medlem af sin gruppe.

2. Løsgængerne sender to medlemmer til møderne i Formandskonferencen, hvor disse deltager uden stemmeret.

3. Formandskonferencen søger at nå frem til konsensus i de spørgsmål, der forelægges den.

Hvor det ikke er muligt at opnå konsensus, foretages der afstemning, hvor hver gruppes stemme tæller i forhold til dens antal medlemmer.

Artikel 24

Formandskonferencens opgaver

1. Formandskonferencen udfører de opgaver, den får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Formandskonferencen træffer afgørelse om tilrettelæggelsen af Parlamentets arbejde og om spørgsmål vedrørende planlægningen af lovgivningsarbejdet.

3. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne til Den Europæiske Unions andre organer og institutioner samt til medlemsstaternes nationale parlamenter. Præsidiet udpeger to næstformænd til at varetage forbindelserne med de nationale parlamenter. De aflægger regelmæssigt beretning om denne virksomhed til Formandskonferencen.

4. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne med tredjelande samt med institutioner og organisationer uden for Den Europæiske Union.

5. Formandskonferencen opstiller forslaget til dagsorden for mødeperioderne.

6. Formandskonferencen er ansvarlig for sammensætningen af udvalg og undersøgelsesudvalg samt blandede parlamentariske udvalg, stående delegationer og ad hoc-delegationer og disses beføjelser.

7. Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen, jf. artikel 31.

8. Formandskonferencen giver tilladelse til initiativbetænkninger.

9. Formandskonferencen stiller forslag til Præsidiet vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål i de politiske grupper.

Artikel 25

Kvæstorernes opgaver

Kvæstorerne varetager administrative og finansielle opgaver, som direkte vedrører medlemmerne, efter retningslinjer vedtaget af Præsidiet.

Artikel 26

Udvalgsformandskonferencen

1. Udvalgsformandskonferencen består af formændene for alle stående og midlertidige udvalg. Den vælger en formand.

2. Udvalgsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om udvalgenes arbejde og opstillingen af dagsordenen for mødeperioderne.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Udvalgsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 27

Delegationsformandskonferencen

1. Delegationsformandskonferencen består af formændene for alle stående interparlamentariske delegationer. Den vælger en formand.

2. Delegationsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om delegationernes arbejde.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Delegationsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 28

Præsidiets, Formandskonferencens og kvæstorernes oplysningspligt

1. Protokollerne fra Præsidiets og Formandskonferencens møder oversættes til de officielle sprog, trykkes og omdeles til alle Parlamentets medlemmer og er offentligt tilgængelige, medmindre Præsidiet eller Formandskonferencen af fortrolighedshensyn, således som disse er fastlagt i artikel 4, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, undtagelsesvis bestemmer andet for så vidt angår visse punkter i protokollerne.

2. Ethvert medlem kan stille spørgsmål om Præsidiets, Formandskonferencens eller kvæstorernes arbejde. Sådanne spørgsmål indgives skriftligt til formanden; de offentliggøres sammen med besvarelserne i Parlamentets Bulletin inden for en frist på 30 dage, efter at spørgsmålene er stillet.

KAPITEL V

POLITISKE GRUPPER

Artikel 29

Dannelse af politiske grupper

1. Medlemmerne kan danne grupper efter politisk tilhørsforhold.

Normalt er det ikke nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, hvorvidt medlemmerne af en gruppe har et fælles politisk tilhørsforhold. Ved dannelse af en gruppe i henhold til denne artikel accepterer de pågældende medlemmer pr. definition, at de har et fælles politisk tilhørsforhold. Kun når de pågældende medlemmer benægter dette, er det nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, om gruppen er stiftet i overensstemmelse med forretningsordenens bestemmelser.

2. En politisk gruppe skal have medlemmer fra mere end én medlemsstat. Til dannelse af en politisk gruppe kræves mindst 23 medlemmer fra to medlemsstater, 18 fra tre eller 14 fra fire eller flere medlemsstater.

3. Et medlem kan kun tilhøre én politisk gruppe.

4. Stiftelsen af en politisk gruppe meddeles formanden i en erklæring. Erklæringen skal omfatte navnet på gruppen, navnene på medlemmerne og navnene på bestyrelsesmedlemmerne.

5. Stiftelseserklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 29 affattes således med virkning fra den 1. juli 2004:

1. Medlemmerne kan danne grupper efter politisk tilhørsforhold.

Normalt er det ikke nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, hvorvidt medlemmerne af en gruppe har et fælles politisk tilhørsforhold. Ved dannelse af en gruppe i henhold til denne artikel accepterer de pågældende medlemmer pr. definition, at de har et fælles politisk tilhørsforhold. Kun når de pågældende medlemmer benægter dette, er det nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, om gruppen er stiftet i overensstemmelse med forretningsordenens bestemmelser.

2. En politisk gruppe består af medlemmer, der er valgt i mindst 1/5 af medlemsstaterne. Til dannelse af en politisk gruppe kræves mindst 16 medlemmer.

3. Et medlem kan kun tilhøre én politisk gruppe.

4. Stiftelsen af en politisk gruppe meddeles formanden i en erklæring. Erklæringen skal omfatte navnet på gruppen, navnene på medlemmerne og navnene på bestyrelsesmedlemmerne.

5. Stiftelseserklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 30

Løsgængere

1. Medlemmer, der ikke tilslutter sig en politisk gruppe, råder over et sekretariat. De nærmere regler fastsættes af Præsidiet efter forslag fra generalsekretæren.

2. Præsidiet fastsætter bestemmelser om disse medlemmers status og parlamentariske rettigheder.

Artikel 31

Fordeling af pladserne i mødesalen

Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen til de politiske grupper, løsgængerne og Den Europæiske Unions institutioner.

KAPITEL VI

FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER

INDSTILLINGER OG UDNÆVNELSER

Artikel 32

Valg af formand for Kommissionen

1. Når Rådet har vedtaget, hvem der indstilles til hvervet som formand for Kommissionen, anmoder formanden denne om at afgive en redegørelse og forelægge sine politiske retningslinjer for Parlamentet. Redegørelsen efterfølges af en forhandling.

Rådet indbydes til at deltage i forhandlingen.

2. Parlamentet godkender eller forkaster indstillingen med et flertal af de afgivne stemmer.

Afstemningen er hemmelig.

3. Vælges kandidaten, underretter Parlamentets formand Rådet herom og anmoder det og den udpegede formand for Kommissionen om at indstille kandidater til de forskellige poster som medlem af Kommissionen efter fælles overenskomst.

4. Godkender Parlamentet ikke indstillingen, anmoder formanden Rådet om at indstille en ny kandidat.

Artikel 33

Valg af Kommissionen

1. Formanden anmoder efter høring af den udpegede formand for Kommissionen de kandidater, der er indstillet af den udpegede formand for Kommissionen og Rådet til de forskellige poster som medlem af Kommissionen, om at møde for de relevante udvalg i henhold til deres forventede forretningsområder. Disse høringer er offentlige.

2. Udvalget opfordrer det indstillede medlem til at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

3. Den udpegede formand præsenterer sit kollegium og forelægger Kommissionens program på et møde i Parlamentet, hvortil alle medlemmer af Rådet er indbudt. Forelæggelsen efterfølges af en forhandling.

4. Som afslutning på forhandlingen kan en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer fremsætte et beslutningsforslag. Artikel 37, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse.

Efter afstemningen om beslutningsforslaget vælger eller forkaster Parlamentet Kommissionen med et flertal af de afgivne stemmer.

Afstemningen sker ved navneopråb.

Parlamentet kan udsætte afstemningen til næste møde.

5. Formanden underretter Rådet om valget eller forkastelsen af Kommissionen.

6. Sker der ændringer i fordelingen af Kommissionens porteføljer under mandatet, opfordres de pågældende medlemmer af Kommissionen til at møde for det udvalg, der er kompetent med hensyn til det pågældende ansvarsområde.

Artikel 34

Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan indgive forslag til Parlamentets formand om mistillidsvotum til Kommissionen.

2. Forslaget skal være forsynet med betegnelsen »Forslag om mistillidsvotum« og skal være begrundet. Det fremsendes til Kommissionen.

3. Formanden giver straks medlemmerne meddelelse om forslagets indgivelse.

4. Forhandlingen om mistillidsvotum finder tidligst sted 24 timer efter, at medlemmerne har fået meddelelse om modtagelsen af et forslag om mistillidsvotum.

5. Afstemningen om forslaget sker ved navneopråb og finder tidligst sted 48 timer efter forhandlingens begyndelse.

6. Forhandlingen og afstemningen finder sted senest under den mødeperiode, der følger efter forslagets indgivelse.

7. Forslaget om mistillidsvotum er vedtaget, hvis det opnår et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et absolut flertal blandt Parlamentets medlemmer. Afstemningsresultatet meddeles formanden for Rådet og formanden for Kommissionen.

Artikel 35

Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer

1. De indstillede medlemmer af Revisionsretten opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer. Udvalget foretager hemmelig afstemning særskilt om hver enkelt udnævnelse.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om, hvorvidt de foreslåede kandidater skal udnævnes, i en betænkning, som indeholder et særskilt forslag til afgørelse for hver enkelt udnævnelse.

3. Afstemningen på plenarmødet finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer bestemmer andet. Parlamentet foretager hemmelig afstemning særskilt om hver enkelt udnævnelse og træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse om en af udnævnelserne, anmoder formanden Rådet om at trække sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

Artikel 36

Udnævnelse af medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion

1. Den kandidat, der er foreslået til hvervet som formand for Den Europæiske Centralbank, opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om godkendelse eller forkastelse af den foreslåede kandidat.

3. Afstemningen finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer bestemmer andet.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder formanden Rådet om at tage sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

5. Denne fremgangsmåde finder også anvendelse på udnævnelse af næstformanden og de andre direktionsmedlemmer i Den Europæiske Centralbank.

REDEGØRELSER

Artikel 37

Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd

1. Medlemmerne af Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd kan på ethvert tidspunkt anmode formanden om at få ordet for at afgive en redegørelse. Formanden afgør, hvornår redegørelsen kan afgives, og om den kan efterfølges af en fuld forhandling eller af en periode på 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

2. Når en redegørelse med forhandling opføres på dagsordenen, kan Parlamentet vedtage at afslutte forhandlingen med en beslutning. Dette er dog ikke muligt, hvis en betænkning om samme emne forventes behandlet under samme eller følgende mødeperiode, medmindre formanden undtagelsesvis foreslår andet. Vedtager Parlamentet at afslutte forhandlingen med en beslutning, kan et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer fremsætte et beslutningsforslag.

3. Der stemmes om sådanne beslutningsforslag samme dag. Formanden træffer afgørelse om eventuelle undtagelser fra denne regel. Stemmeforklaringer er tilladt.

4. Et fælles beslutningsforslag erstatter de af forslagsstillerne tidligere indgivne forslag, men ikke dem, der er indgivet af andre udvalg, politiske grupper eller medlemmer.

5. Når ét beslutningsforslag er vedtaget, sættes de øvrige ikke under afstemning, medmindre formanden undtagelsesvis bestemmer andet.

Artikel 38

Redegørelser for Kommissionens afgørelser

Efter høring af Formandskonferencen kan Parlamentets formand opfordre formanden for Kommissionen, det medlem af Kommissionen, der har ansvar for forbindelserne med Europa-Parlamentet, eller et andet medlem af Kommissionen efter aftale, til efter hvert af Kommissionens møder at afgive en redegørelse over for Parlamentet for at orientere om de væsentligste afgørelser. Redegørelsen efterfølges af en forhandling på mindst 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

Artikel 39

Redegørelser fra Revisionsretten

1. Formanden for Revisionsretten kan, som led i dechargeproceduren eller Parlamentets andre aktiviteter vedrørende budgetkontrol, opfordres til at tage ordet for at forelægge bemærkningerne i Rettens årsberetning, særberetninger eller udtalelser samt for at redegøre for Rettens arbejdsprogram.

2. Parlamentet kan vedtage at afholde en særlig forhandling med deltagelse af Kommissionen og Rådet om spørgsmål, der rejses i sådanne redegørelser, navnlig når der er påpeget uregelmæssigheder i den økonomiske forvaltning.

Artikel 40

Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank

1. Formanden for Den Europæiske Centralbank forelægger bankens årsberetning om aktiviteterne inden for Det Europæiske System af Centralbanker og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år for Parlamentet.

2. Parlamentet foranstalter en generel drøftelse efter denne forelæggelse.

3. Formanden for Den Europæiske Centralbank indbydes mindst fire gange årligt til møder i det kompetente udvalg med henblik på at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

4. Formanden, næstformanden og andre medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion indbydes til yderligere møder, hvis de selv eller Parlamentet anmoder herom.

5. Der udarbejdes et fuldstændigt referat af forhandlingerne i henhold til stk. 3 og 4 på de officielle sprog.

Artikel 40a

Forespørgsler til Den Europæiske Centralbank til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til Den Europæiske Centralbank med anmodning om skriftlig besvarelse.

2. Sådanne forespørgsler indgives skriftligt til formanden for det kompetente udvalg, som meddeler dem til Den Europæiske Centralbank.

3. Forespørgslerne offentliggøres sammen med besvarelserne i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Er en forespørgsel ikke blevet besvaret inden for fristen, optages den efter anmodning fra forespørgeren på dagsordenen for det næste møde i det kompetente udvalg med formanden for Den Europæiske Centralbank.

Artikel 41

Henstilling om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker

1. Kommissionens henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker forelægges for det kompetente udvalg, som forelægger en betænkning på plenarmødet.

2. Rådet opfordres til at underrette Parlamentet om indholdet af sin henstilling og om Det Europæiske Råds holdning.

FORESPØRGSLER OG SPØRGSMÅL TIL RÅDET OG KOMMISSIONEN

Artikel 42

Forespørgsler til mundtlig besvarelse med forhandling

1. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om, at de opføres på Parlamentets dagsorden.

Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som straks forelægger dem for Formandskonferencen.

Formandskonferencen afgør, om og i hvilken rækkefølge de opføres på dagsordenen. Forespørgsler, der ikke er opført på Parlamentets dagsorden inden tre måneder efter indgivelsen, bortfalder.

2. Forespørgsler til Kommissionen eller Rådet skal fremsendes til den pågældende institution henholdsvis mindst én og mindst tre uger før det møde, på hvis dagsorden forespørgslerne skal opføres.

3. Den i stk. 2 fastsatte frist finder ikke anvendelse på forespørgsler vedrørende områder, der henhører under EU-traktatens artikel 17 og 34. Rådet skal besvare sådanne forespørgsler inden for en rimelig frist, således at Parlamentet holdes behørigt underrettet.

4. En af forespørgerne må anvende fem minutter til begrundelsen. Et medlem af den adspurgte institution besvarer forespørgslen.

Forespørgeren har ret til at udnytte hele den anførte taletid.

5. I øvrigt finder artikel 37, stk. 2, 3, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Spørgetid

1. Under hver mødeperiode er der spørgetid til Rådet og Kommissionen på tidspunkter, som Parlamentet vedtager efter forslag fra Formandskonferencen. Parlamentet kan vedtage at afsætte et tidsrum til spørgsmål til Kommissionens formand og dens enkelte medlemmer.

2. Under hver mødeperiode kan et medlem kun stille ét spørgsmål til Rådet og Kommissionen.

3. Spørgsmålene indgives skriftligt til formanden, der afgør, om de kan stilles, og fastsætter rækkefølgen for deres behandling. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.

4. Fremgangsmåden for afviklingen af spørgetiden fastlægges ved retningslinjer ([5]).

Artikel 44

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om skriftlig besvarelse. Forespørgeren er alene ansvarlig for forespørgslens indhold.

([5]) Se bilag II.

2. Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som meddeler dem til den pågældende institution.

3. Har en forespørgsel ikke kunnet besvares inden for fristen, optages den efter anmodning fra forespørgeren på dagsordenen for det næste møde i det kompetente udvalg. Artikel 43 finder tilsvarende anvendelse.

4. Forespørgsler, der kræver omgående svar, men ikke nogen dybtgående undersøgelse (prioriterede forespørgsler), besvares inden for en frist på tre uger efter meddelelsen til den pågældende institution. Hvert medlem kan stille en sådan prioriteret forespørgsel én gang om måneden.

Alle andre forespørgsler (ikke-prioriterede forespørgsler) besvares inden for en frist på seks uger efter meddelelsen til den pågældende institution.

Medlemmerne anfører, hvilken form for forespørgsel det drejer sig om. Formanden træffer den endelige afgørelse.

5. Forespørgslerne offentliggøres sammen med besvarelserne i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BERETNINGER OG RAPPORTER

Artikel 45

(Ophævet)

Artikel 46

(Ophævet)

Artikel 47

Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner

1. Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner, som Parlamentet i henhold til traktaterne skal høres om, eller hvor der efter andre retsforskrifter kræves en udtalelse fra Parlamentet, behandles i en betænkning, som forelægges på plenarmødet.

2. Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner, som ikke falder ind under stk. 1, henvises til det kompetente udvalg, som kan stille forslag om udarbejdelse af en betænkning efter artikel 163.

BESLUTNINGER OG HENSTILLINGER

Artikel 48

Beslutningsforslag

1. Ethvert medlem kan indgive beslutningsforslag om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions virksomhedsområde.

Beslutningsforslaget må højst være på 200 ord.

2. Det kompetente udvalg træffer afgørelse om behandlingsformen.

Det kan behandle beslutningsforslaget sammen med andre beslutningsforslag eller betænkninger.

Det kan vedtage at afgive en udtalelse, der også kan have form af en skrivelse.

Det kan vedtage at udarbejde en betænkning, jf. artikel 163.

3. Forslagsstilleren underrettes om udvalgets og Formandskonferencens afgørelser.

4. Betænkningen skal indeholde det indgivne beslutningsforslag.

5. Udtalelser i form af en skrivelse til andre af Den Europæiske Unions institutioner fremsendes af formanden.

6. Beslutningsforslag indgivet i henhold til artikel 37, stk. 2, artikel 42, stk. 5, eller artikel 50, stk. 2, kan tages tilbage af forslagsstilleren eller -stillerne inden den endelige afstemning om forslaget.

7. Beslutningsforslag indgivet i henhold til stk. 1 kan tages tilbage af forslagsstilleren eller -stillerne eller den første underskriver af forslaget, så længe det kompetente udvalg endnu ikke har vedtaget at udarbejde betænkning herom, jf. stk. 2.

Er forslaget imidlertid blevet overtaget af udvalget på denne måde, kan kun udvalget selv tage det tilbage, og kun så længe forslaget endnu ikke er sat under endelig afstemning.

8. Et tilbagetaget beslutningsforslag kan overtages og straks indgives på ny af en politisk gruppe, et udvalg eller det antal medlemmer, der kræves for at indgive den pågældende form for beslutningsforslag.

Det påhviler udvalgene at sikre, at beslutningsforslag i henhold til denne artikel, som opfylder de fastsatte krav, følges op, og at der på passende måde henvises til dem i de dokumenter, hvori denne opfølgning sker.

Artikel 49

Henstillinger til Rådet

1. Mindst 32 medlemmer eller en politisk gruppe kan fremsætte et forslag til henstilling til Rådet vedrørende de i afsnit V og VI i EU-traktaten omhandlede spørgsmål, eller når Parlamentet ikke er blevet hørt om en international aftale, jf. artikel 97 eller 98.

2. Forslagene henvises til behandling i det kompetente udvalg.

Det kompetente udvalg forelægger eventuelt sagen for Parlamentet efter bestemmelserne i denne forretningsorden.

3. Når det kompetente udvalg udarbejder betænkning, forelægger det Parlamentet et forslag til henstilling til Rådet, en kortfattet begrundelse og eventuelle udtalelser fra de hørte udvalg.

Ved anvendelse af dette stykke skal der ikke indhentes forhåndstilladelse fra Formandskonferencen.

4. Bestemmelserne i artikel 104 eller 107 finder anvendelse.

Artikel 50

Debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

1. Et udvalg, en interparlamentarisk delegation, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan skriftligt anmode formanden om, at der afholdes en debat om et uopsætteligt tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 110, stk. 3.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede anmodninger udarbejder Formandskonferencen i overensstemmelse med bilag III en liste over de emner, der skal sættes på det endelige forslag til dagsorden for den næste debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet. Der kan højst opføres tre emner på dagsordenen, heri medregnet underpunkter.

Parlamentet kan i henhold til artikel 111 lade et emne udgå af debatten og erstatte det med et nyt emne. Forslag til beslutning om de valgte emner skal indgives senest om aftenen den dag, hvor dagsordenen godkendes. Den nøjagtige frist for indgivelse af de pågældende beslutningsforslag fastsættes af formanden.

3. Inden for den samlede varighed af sådanne debatter på højst 60 minutter for hver mødeperiode fordeles den samlede taletid for de politiske grupper og for løsgængerne i henhold til artikel 120, stk. 2 og 3.

Den taletid, der er tilovers efter forelæggelse af beslutningsforslagene og afstemning samt den eventuelt aftalte taletid til Rådet og Kommissionen, fordeles mellem de politiske grupper og løsgængerne.

4. Når debatten er afsluttet, finder afstemningen straks sted. Bestemmelserne i artikel 137 finder ikke anvendelse.

Afstemning om beslutningsforslag indgivet i henhold til denne artikel kan på formandens og Formandskonferencens initiativ finde sted under ét.

5. Indgives der to eller flere beslutningsforslag om samme emne, finder bestemmelserne i artikel 37, stk. 4, anvendelse.

6. Formanden og gruppeformændene kan bestemme, at et beslutningsforslag sættes under afstemning uden forhandling. En sådan afgørelse kræver enstemmighed blandt gruppeformændene.

Artikel 143, 144 og 146 gælder ikke for beslutningsforslag, som er opført på dagsordenen for en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet.

Beslutningsforslag med henblik på en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet kan først indgives, når listen over emner er blevet vedtaget. Ethvert beslutningsforslag, som ikke kan behandles inden for den tidsramme, der er afsat

til debatten, bortfalder. Dette gælder ligeledes, såfremt det efter anmodning herom i henhold til artikel 126, stk. 3, konstateres, at der ikke er et beslutningsdygtigt antal til stede. Medlemmerne har naturligvis ret til at indgive disse beslutningsforslag på ny, så de enten kan henvises til udvalgsbehandling, jf. artikel 48, eller opføres på listen over tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i den efterfølgende mødeperiode.

Et emne kan ikke opføres på dagsordenen for en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, hvis det allerede er opført på dagsordenen for den pågældende mødeperiode.

Forretningsordenen giver ingen mulighed for, at et beslutningsforslag fremsat i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, behandles sammen med en udvalgsbetænkning om samme emne.

***

Fremsættes anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, jf. artikel 126, stk. 3, gælder denne anmodning kun for det beslutningsforslag, der er under afstemning, og ikke for de efterfølgende.

Artikel 51

Skriftlige erklæringer

1. Op til fem medlemmer kan indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions virksomhedsområde. Sådanne erklæringer trykkes på de officielle sprog og omdeles. De indføres med angivelse af underskrivernes navne i et register. Dette register er offentligt og er under mødeperioderne placeret uden for indgangen til mødesalen, medens det mellem mødeperioderne placeres på et passende sted, som Kvæstorkollegiet fastlægger.

2. Ethvert medlem kan skrive under på en erklæring, der er indført i registret.

3. Når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på en sådan erklæring, underretter formanden Parlamentet herom og offentliggør underskrivernes navne i protokollen.

4. Ved slutningen af mødeperioden sendes en sådan erklæring til de anførte institutioner med angivelse af underskrivernes navne. Erklæringen fremgår af protokollen fra det møde, hvorunder der gives meddelelse herom. Denne offentliggørelse er sidste led i proceduren.

5. En skriftlig erklæring, der har stået i registeret i mere end 3 måneder uden at være blevet underskrevet af mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer, bortfalder.

Artikel 52

Høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg

1. Et udvalg kan anmode om, at Det Økonomiske og Sociale Udvalg høres om problemer af generel art eller om specifikke spørgsmål.

Udvalget skal angive en frist for Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse.

2. En anmodning om høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg forelægges for Parlamentet til godkendelse uden forhandling.

Artikel 53

Høring af Regionsudvalget

1. Et udvalg kan anmode om, at Regionsudvalget høres om problemer af generel art eller om specifikke spørgsmål.

Udvalget skal angive en frist for Regionsudvalgets udtalelse.

2. En anmodning om høring af Regionsudvalget forelægges for Parlamentet til godkendelse uden forhandling.

Artikel 54

Interinstitutionelle aftaler

1. Parlamentet kan indgå aftaler med andre institutioner som led i gennemførelsen af traktaterne eller for at forbedre eller præcisere bestemte procedurer.

En sådan aftale kan have form af en fælles erklæring, en brevveksling, en adfærdskodeks eller en anden relevant form. Den underskrives af formanden, efter at den har været behandlet i det udvalg, der er kompetent med hensyn til konstitutionelle anliggender, og efter at den er godkendt af Parlamentet. Den kan til orientering vedføjes som bilag til forretningsordenen.

2. Indebærer sådanne aftaler ændring af rettigheder og pligter, der følger af forretningsordenen, eller indføres der nye rettigheder og pligter af denne karakter for Parlamentets medlemmer eller organer, eller indebærer aftalerne på anden måde ændring eller fortolkning af Parlamentets forretningsorden, henvises sagen til behandling i det kompetente udvalg i overensstemmelse med artikel 180, stk. 2-6, inden aftalen undertegnes.

KAPITEL VII

FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER

Artikel 55

Udveksling af information, kontakter og faciliteter

1. Parlamentet holder medlemsstaternes nationale parlamenter løbende orienteret om sin virksomhed.

2. Formandskonferencen kan give formanden mandat til at forhandle om faciliteter til medlemsstaternes nationale parlamenter på et gensidigt grundlag og til at foreslå enhver anden foranstaltning til fremme af kontakterne med de nationale parlamenter.

Artikel 56

Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender (COSAC)

1. Efter forslag fra formanden udpeger Formandskonferencen medlemmerne af delegationen til COSAC og kan give dem et mandat. Delegationen ledes af en af næstformændene med ansvar for varetagelse af forbindelserne til de nationale parlamenter.

2. Delegationens øvrige medlemmer vælges på baggrund af de emner, der skal drøftes på COSAC-mødet, og under behørig hensyntagen til den generelle politiske balance i Parlamentet. Delegationen fremsender en beretning efter hvert møde.

Artikel 56a

Parlamentskonferencer

Formandskonferencen udpeger medlemmerne af Parlamentets delegationer til konventer, konferencer eller tilsvarende organer, hvor repræsentanter for parlamenter deltager, og giver delegationerne mandater i overensstemmelse med Parlamentets relevante beslutninger. Delegationerne vælger deres formand og i givet fald en eller flere næstformænd.

KAPITEL VIII

LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 57

Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram

1. Parlamentet deltager sammen med Kommissionen og Rådet i fastlæggelsen af Den Europæiske Unions lovgivningsprogram.

Parlamentet og Kommissionen samarbejder i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram efter en tidsplan og i henhold til retningslinjer, som de to institutioner har vedtaget, og som er vedføjet som bilag til forretningsorden ([6]).

2. Under hastende og uforudsete omstændigheder kan en institution på eget initiativ og i overensstemmelse med de i traktaterne fastsatte procedurer foreslå tilføjelse af en lovforanstaltning ud over dem, der er omtalt i lovgivningsprogrammet.

3. Formanden fremsender den af Parlamentet vedtagne beslutning til de øvrige institutioner, der deltager i Unionens lovgivningsprocedure, og til medlemsstaternes parlamenter.

Formanden anmoder Rådet om at afgive en udtalelse om Kommissionens årsprogram for lovgivningen samt om Parlamentets beslutning.

4. Er en institution ikke i stand til at overholde den fastsatte tidsplan, giver den de andre institutioner meddelelse om grundene hertil og foreslår en ny tidsplan.

Artikel 58

Grundlæggende rettigheder, nærheds- og proportionalitetsprincipperne, retsstatsprincippet og finansielle virkninger

Under behandlingen af et forslag til retsakt undersøger Parlamentet navnlig, om forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder, og i særdeleshed om retsakten er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt retsstatsprincippet. Har forslaget finansielle virkninger, sikrer Parlamentet sig endvidere, at der er tilstrækkelige finansielle midler.

([6]) Se bilag XIV.

Artikel 59

Initiativ, jf. EF-traktatens artikel 192

1. Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag med henblik på udstedelse af nye retsakter eller ændring af eksisterende retsakter, jf. EF-traktatens artikel 192, stk. 2, ved at vedtage en beslutning på grundlag af en initiativbetænkning fra det kompetente udvalg. Beslutningen vedtages med et absolut flertal blandt Parlamentets medlemmer. Parlamentet kan samtidig fastsætte en frist for forelæggelsen af et sådant forslag.

2. Forud for indledningen af den i artikel 163 omhandlede procedure sikrer det kompetente udvalg sig, at der ikke allerede er et sådant forslag under udarbejdelse, med andre ord

a) at et sådant forslag ikke er omtalt i årsprogrammet for lovgivningen

b) at forberedelsen af et sådant forslag ikke er påbegyndt eller trækker urimeligt længe ud, eller

c) at Kommissionen ikke har reageret positivt på tidligere anmodninger fremsat af det kompetente udvalg eller i beslutninger, som Parlamentet har vedtaget med et flertal af de afgivne stemmer.

3. I Parlamentets beslutning angives det relevante retsgrundlag, og den ledsages af detaljerede henstillinger vedrørende indholdet af det pågældende forslag, som skal respektere nærhedsprincippet og de grundlæggende rettigheder.

4. Har forslaget finansielle virkninger, anfører Parlamentet, hvordan der kan sikres tilstrækkelige finansielle midler.

5. Det kompetente udvalg følger udviklingen i forbindelse med ethvert forslag til retsakt, som udarbejdes efter særlig anmodning fra Parlamentet.

Artikel 60

Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter

1. Formanden henviser forslag fra Kommissionen og andre lovgivningsmæssige dokumenter til behandling i det kompetente udvalg.

I tvivlstilfælde kan formanden anvende proceduren i artikel 154, stk. 2, inden han giver Parlamentet meddelelse om henvisning af forslaget til det kompetente udvalg.

Når et forslag er opført i årsprogrammet for lovgivningen, kan det kompetente udvalg vedtage at vælge en ordfører, som skal følge udarbejdelsen af forslaget.

Formanden fremsender høringsskrivelser eller anmodninger om udtalelse fra henholdsvis Rådet og Kommissionen til det udvalg, der er kompetent med hensyn til det pågældende forslag.

Bestemmelserne om førstebehandling i artikel 58 og 63-73 finder anvendelse på alle retsaktsforslag, hvad enten disse kræver en, to eller tre behandlinger.

2. Rådets fælles holdninger henvises til behandling i det udvalg, der var korresponderende ved førstebehandlingen.

Bestemmelserne om andenbehandling i artikel 74-80 finder anvendelse på fælles holdninger.

3. Under forligsproceduren mellem Parlamentet og Rådet efter andenbehandlingen foretages der ikke henvisning til udvalg.

Bestemmelserne om tredjebehandling i artikel 81-83 finder anvendelse på forligsproceduren.

4. Under anden- og tredjebehandlingen finder artikel 67, stk. 1 og 3, artikel 68, 69, 144, 158, 159 og 162 ikke anvendelse.

5. Opstår der uoverensstemmelse mellem en bestemmelse i forretningsordenen vedrørende anden- og tredjebehandlingen og en hvilken som helst anden bestemmelse i forretningsordenen, har bestemmelsen vedrørende anden- og tredjebehandlingen forrang.

Artikel 61

Høring om initiativer fra en medlemsstat

1. Initiativer fra en medlemsstat, jf. EF-traktatens artikel 67, stk. 1, og EU-traktatens artikel 34, stk. 2, og artikel 42, behandles efter bestemmelserne i denne artikel og artikel 58, 60, 63, 63a, 64 og 67 i denne forretningsorden.

2. Det kompetente udvalg kan indbyde en repræsentant for den medlemsstat, der fremsætter initiativet, til at fremlægge dette for udvalget. Vedkommende kan ledsages af Rådets formandskab.

3. Inden det kompetente udvalg går over til afstemning, anmoder det Kommissionen om at oplyse, om den har udarbejdet en holdning til initiativet, og i givet fald tilkendegive sin holdning over for udvalget.

4. Når Parlamentet får forelagt to eller flere forslag fra Kommissionen og/eller medlemsstaterne med samme lovgivningsformål samtidig eller inden for en kort periode, behandler Parlamentet dem i én betænkning. Det kompetente udvalg angiver i sin betænkning, hvilken tekst det stiller ændringsforslag til, og det henviser til alle andre tekster i den lovgivningsmæssige beslutning.

5. Fristen i EU-traktatens artikel 39, stk. 1, løber fra det tidspunkt, hvor det er meddelt på plenarmødet, at Parlamentet på de officielle sprog har modtaget et initiativ og begrundelsen herfor, hvoraf fremgår, at initiativet er i overensstemmelse med protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til EF-traktaten.

Artikel 62

(Ophævet)

Artikel 62a

Repræsentation af Parlamentet i samlinger i Rådet

Når Rådet indbyder Parlamentet til at deltage i en samling i Rådet, hvori dette optræder som lovgivende myndighed, anmoder Parlamentets formand formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller et andet medlem, der udpeges af udvalget, om at repræsentere Parlamentet.

FØRSTEBEHANDLING — PÅ UDVALGSPLAN

Artikel 63

Kontrol af retsgrundlag

1. Inden behandlingen af et kommissionsforslag eller et andet lovgivningsmæssigt dokument kontrollerer det korresponderende udvalg retsgrundlaget.

2. Anfægter det korresponderende udvalg retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, herunder i forbindelse med en vurdering i henhold til EF-traktatens artikel 5, anmoder det det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, om en udtalelse.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, kan også på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende retsgrundlaget for forslag, der er forelagt af Kommissionen. Det underretter i så fald det korresponderende udvalg herom.

4. Vedtager det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, at anfægte retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, meddeler det Parlamentet sine konklusioner. Parlamentet stemmer herom, inden det stemmer om selve forslaget.

5. Der kan ikke på plenarmødet stilles ændringsforslag om ændring af retsgrundlaget, hvis hverken det korresponderende udvalg eller det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, har anfægtet retsgrundlagets holdbarhed eller relevans.

6. Indvilliger Kommissionen ikke i at ændre sit forslag, så det er i overensstemmelse med det retsgrundlag, som Parlamentet har vedtaget, kan ordføreren eller formanden for det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, eller for det korresponderende udvalg foreslå, at afstemningen om selve forslaget udsættes til et senere møde.

Artikel 63a

Kontrol af finansiel forenelighed

1. Uden at dette berører artikel 60, kontrollerer det korresponderende udvalg, at et kommissionsforslag eller et andet lovgivningsmæssigt dokument finansielt er foreneligt med det finansielle overslag.

2. Ændrer det korresponderende udvalg bevillingsrammen for retsakten, anmoder det det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, om en udtalelse.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, kan også på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende den finansielle forenelighed af forslag, der er forelagt af Kommissionen. Det underretter i så fald det korresponderende udvalg herom.

4. Vedtager det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, at anfægte forslagets finansielle forenelighed, meddeler det Parlamentet sine konklusioner. Parlamentet stemmer herom.

5. En retsakt, der erklæres uforenelig, kan vedtages af Parlamentet med forbehold af budgetmyndighedens afgørelser.

Artikel 64

Åbenhed i lovgivningsproceduren

1. Under hele lovgivningsproceduren anmoder Parlamentet og dets udvalg om adgang til alle dokumenter vedrørende Kommissionens forslag på samme betingelser som Rådet og dets arbejdsgrupper.

2. Det kompetente udvalg anmoder under sin behandling af et kommissionsforslag Kommissionen og Rådet om at holde det underrettet om udviklingen i behandlingen af dette forslag i Rådet og dets arbejdsgrupper, herunder navnlig om enhver mulighed for kompromiser, der ville ændre Kommissionens oprindelige forslag i væsentlig grad, eller om, hvorvidt Kommissionen agter at tage sit forslag tilbage.

Artikel 65

Ændring af et kommissionsforslag

1. Underretter Kommissionen Parlamentet om, eller bliver det kompetente udvalg på anden måde klar over, at Kommissionen agter at ændre sit forslag, udsætter det kompetente udvalg sin behandling af sagen, indtil det har modtaget Kommissionens nye forslag eller dens ændringer.

2. Ændrer Rådet Kommissionens forslag i væsentlig grad, finder artikel 71 anvendelse.

Artikel 66

Kommissionens og Rådets holdning til ændringsforslagene

1. Inden det kompetente udvalg går over til den endelige afstemning om et kommissionsforslag, anmoder det Kommissionen om at tilkendegive, hvorledes den stiller sig til alle de ændringsforslag, udvalget har vedtaget, og opfordrer Rådet til at udtale sig.

2. Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning, eller erklærer den, at den ikke kan acceptere alle udvalgets ændringsforslag, kan udvalget udsætte den endelige afstemning.

3. Kommissionens eventuelle holdning indgår i betænkningen.

FØRSTEBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 67

Afslutning af førstebehandlingen

1. Parlamentet behandler forslaget til retsakt på grundlag af den betænkning, det kompetente udvalg har udarbejdet, jf. artikel 159.

2. Parlamentet stemmer først om ændringsforslagene til det forslag, der danner grundlag for det kompetente udvalgs betænkning, dernæst i rækkefølge om det eventuelt ændrede forslag, om ændringsforslagene til forslaget til lovgivningsmæssig beslutning og om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed, som kun må indeholde en erklæring om, hvorvidt Parlamentet godkender, forkaster eller stiller ændringsforslag til Kommissionens forslag, samt eventuelle proceduremæssige punkter.

Høringsproceduren er afsluttet, såfremt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning vedtages. Vedtager Parlamentet ikke forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, henvises forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Artikel 60, 63 og 159 gælder for alle lovgivningsmæssige betænkninger. Ved forelæggelse af ikke-lovgivningsmæssige beslutninger skal udvalget følge de særlige regler herfor, jf. artikel 154 eller 163.

3. Formanden fremsender forslaget i den af Parlamentet vedtagne affattelse sammen med den dertil hørende beslutning til Rådet og Kommissionen som Parlamentets udtalelse.

Artikel 68

Forkastelse af kommissionsforslag

1. Opnår et kommissionsforslag ikke et flertal af de afgivne stemmer, anmoder formanden, inden Parlamentet stemmer om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

2. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, fastslår formanden, at høringsproceduren er uden formål, og underretter Rådet herom.

3. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet spørgsmålet til fornyet behandling i det kompetente udvalg uden at stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

4. Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, skal det anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling, jf. artikel 144, stk. 1. Om nødvendigt kan Parlamentet fastsætte en ny frist, jf. artikel 144, stk. 5. Imødekommes udvalgets anmodning ikke, stemmer Parlamentet om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Artikel 69

Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag

1. Godkendes Kommissionens forslag som helhed med forbehold af vedtagne ændringer, udsættes afstemningen om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, indtil Kommissionen har tilkendegivet, hvorledes den stiller sig til hver enkelt af Parlamentets ændringer.

Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning ved afslutningen af Parlamentets afstemning om dens forslag, underretter den Parlamentets formand eller det kompetente udvalg om, hvornår den vil være i stand hertil; forslaget opføres derefter på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, som følger efter denne dato.

2. Meddeler Kommissionen, at den ikke agter at følge alle Parlamentets ændringer, fremsætter ordføreren for det kompetente udvalg eller eventuelt formanden for dette udvalg et formelt forslag for Parlamentet om, hvorvidt Parlamentet bør gå over til afstemning om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning. Inden ordføreren eller formanden for det kompetente udvalg stiller dette forslag, kan han anmode formanden om at afbryde behandlingen.

Vedtager Parlamentet at udsætte afstemningen, betragtes sagen som henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, finder den i artikel 68, stk. 4, omhandlede fremgangsmåde anvendelse.

Kun ændringsforslag stillet af det kompetente udvalg i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen kan behandles på dette tidspunkt.

3. Anvendelse af stk. 2 udelukker ikke, at ethvert andet medlem kan fremsætte forslag om en sådan henvisning i medfør af artikel 144.

Ved henvisning til fornyet udvalgsbehandling i henhold til stk. 2 skal det kompetente udvalg ifølge det mandat, det herved får, først og fremmest udarbejde betænkning inden for den fastsatte frist og eventuelt stille ændringsforslag i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen, men ikke foretage en fornyet behandling af alle de bestemmelser, Parlamentet har godkendt.

På baggrund af henvisningens opsættende virkning har udvalget dog et meget vidt skøn og kan således, hvis det anser det for nødvendigt for at nå et kompromis, foreslå, at også bestemmelser, som blev godkendt på plenarmødet, tages op til fornyet overvejelse.

Eftersom kun kompromisændringsforslag fra udvalget da kan behandles, må det af hensyn til plenarforsamlingens suverænitet af den i stk. 2 omhandlede betænkning klart fremgå, hvilke tidligere godkendte bestemmelser der vil bortfalde, hvis ændringsforslagene vedtages.

FØRSTEBEHANDLING — OPFØLGNINGSPROCEDURE

Artikel 70

Opfølgning af Parlamentets udtalelser

1. I tidsrummet efter Parlamentets vedtagelse af en udtalelse om et forslag fra Kommissionen følger formanden og ordføreren for det kompetente udvalg forslagets videre behandling indtil den endelige vedtagelse i Rådet, navnlig for at sikre, at de løfter, Rådet eller Kommissionen har givet Parlamentet med hensyn til dets ændringer, bliver holdt.

2. Det kompetente udvalg kan opfordre Kommissionen og Rådet til at drøfte sagen med udvalget.

3. Det kompetente udvalg kan, hvis det skønnes nødvendigt, på et hvilket som helst tidspunkt under opfølgningen indgive et forslag til beslutning i henhold til denne artikel, hvori det anbefales, at Parlamentet

— opfordrer Kommissionen til at tage sit forslag tilbage, eller

— anmoder Kommissionen eller Rådet om at forelægge forslaget for Parlamentet på ny, jf. artikel 71, eller Kommissionen om at forelægge et nyt forslag, eller

— vedtager at træffe andre forholdsregler, det skønner hensigtsmæssige.

Dette forslag opføres på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, der følger efter udvalgets afgørelse.

Artikel 71

Fornyet forelæggelse for Parlamentet

Procedure for vedtagelse af en retsakt efter EF-traktatens artikel 251

1. Formanden anmoder efter anmodning fra det kompetente udvalg Kommissionen om fornyet forelæggelse af et forslag for Parlamentet

— hvis Kommissionen, efter at Parlamentet har fastlagt sin holdning, tager sit oprindelige forslag tilbage og erstatter det med en anden tekst, medmindre dette gøres for at indarbejde Parlamentets ændringer, eller

— hvis Kommissionen i væsentlig grad ændrer eller agter at ændre det forslag, som Parlamentet oprindelig har udtalt sig om, medmindre dette gøres for at indarbejde Parlamentets ændringer, eller

— hvis den problemstilling, som forslaget vedrører, i væsentlig grad ændres som følge af tidens gang eller indtrufne omstændigheder, eller

— hvis der er afholdt nyvalg til Parlamentet, siden det fastlagde sin holdning, og hvis Formandskonferencen finder det hensigtsmæssigt.

2. Parlamentet anmoder efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet om fornyet forelæggelse for Parlamentet af et forslag, der er forelagt af Kommissionen efter EF-traktatens artikel 251, hvis Rådet agter at ændre retsgrundlaget for forslaget, således at proceduren i artikel 251 ikke længere finder anvendelse.

Procedure for vedtagelse af andre retsakter

3. Formanden opfordrer efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet til fornyet høring af Parlamentet efter samme bestemmelser og på samme betingelser som omhandlet i stk. 1, eller hvis Rådet i væsentlig grad ændrer eller agter at ændre det forslag, som Parlamentet oprindeligt har udtalt sig om, medmindre dette gøres for at indarbejde Parlamentets ændringer.

4. Formanden opfordrer ligeledes til fornyet forelæggelse af et forslag til retsakt efter bestemmelserne i denne artikel, hvis Parlamentet efter anmodning fra en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer vedtager dette.

Artikel 72

Samrådsprocedure, jf. fælleserklæringen fra 1975

1. For visse vigtige fællesskabsretsakter kan Parlamentet i forbindelse med afgivelse af sin udtalelse og under aktiv medvirken fra Kommissionens side indlede en samrådsprocedure med Rådet, hvis dette ikke agter at følge Parlamentets udtalelse.

2. Denne procedure indledes af Parlamentet på eget eller på Rådets initiativ.

3. Med hensyn til sammensætningen af delegationen til Samrådsudvalget og proceduren for dette udvalgs arbejde samt meddelelse af resultaterne til Parlamentet gælder bestemmelserne i artikel 82.

4. Det kompetente udvalg udarbejder betænkning om resultaterne af samrådet, og denne forelægges Parlamentet til forhandling og afstemning.

Artikel 73

Rådets godkendelse af Parlamentets ændringer

1. Underretter Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2, Parlamentet om, at det har godkendt dets ændringer og ikke i øvrigt har ændret Kommissionens forslag, eller har ingen af institutionerne ændret Kommissionens forslag, meddeler formanden på plenarmødet, at forslaget er endeligt vedtaget.

2. Inden meddelelsen kontrollerer formanden, at eventuelt tekniske justeringer, som Rådet har foretaget i forslaget, ikke berører indholdet. I tvivlstilfælde hører han det kompetente

udvalg. Anses visse ændringer for at berøre indholdet, underretter formanden Rådet om, at Parlamentet vil foretage en andenbehandling, så snart betingelserne i artikel 74 er opfyldt.

3. Efter en meddelelse i henhold til stk. 1 undertegner formanden sammen med Rådets formand forslaget til retsakt og foranlediger, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 84.

ANDENBEHANDLING — PÅ UDVALGSPLAN

Artikel 74

Modtagelse af Rådets fælles holdning

1. Rådets fælles holdning, jf. EF-traktatens artikel 251 og 252, er officielt modtaget, når dette meddeles af Parlamentets formand på plenarmødet. Formanden giver denne meddelelse, efter at have modtaget dokumenterne med selve Rådets fælles holdning, samtlige erklæringer, som er afgivet til protokollen i forbindelse med Rådets vedtagelse af den fælles holdning, grundene til Rådets fælles holdning samt Kommissionens holdning, behørigt oversat til Den Europæiske Unions officielle sprog. Formandens meddelelse finder sted under den mødeperiode, der følger efter modtagelsen af disse dokumenter.

Inden meddelelsen kontrollerer formanden i samråd med formanden og/eller ordføreren for det kompetente udvalg, at den tekst, han har modtaget, rent faktisk har karakter af en fælles holdning, og at de i artikel 71 omhandlede omstændigheder ikke foreligger. I modsat fald forsøger formanden i forståelse med det kompetente udvalg og om muligt også med Rådet at finde en passende løsning.

2. En oversigt over de modtagne fælles holdninger offentliggøres i protokollen fra møderne sammen med navnet på det kompetente udvalg.

Artikel 75

Forlængelse af frister

1. Efter anmodning fra formanden for det kompetente udvalg i forbindelse med tidsfrister for andenbehandlingen eller efter anmodning fra Parlamentets delegation til Forligsudvalget i forbindelse med tidsfrister for forliget forlænger formanden de pågældende frister i medfør af EF-traktatens artikel 251, stk. 7.

Formanden anmoder om Rådets samtykke til enhver forlængelse af fristerne i medfør af EF-traktatens artikel 252, litra g), og EU-traktatens artikel 39, stk. 1.

2. Formanden underretter Parlamentet om enhver forlængelse af fristerne i medfør af EF-traktatens artikel 251, stk. 7, på Parlamentets eller Rådets initiativ.

3. Formanden kan efter samråd med formanden for det kompetente udvalg give sit samtykke til en anmodning fra Rådet om at forlænge enhver frist i medfør af EF-traktatens artikel 252, litra g).

Artikel 76

Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg

1. På dagen for Parlamentets modtagelse af den fælles holdning, jf. artikel 74, stk. 1, anses den automatisk for at være fremsendt til de udvalg, der var henholdsvis korresponderende og rådgivende udvalg under førstebehandlingen.

2. Rådets fælles holdning opføres som første punkt på dagsordenen for det korresponderende udvalgs første møde efter datoen for modtagelsen. Rådet kan opfordres til at forelægge den fælles holdning.

3. Medmindre andet fastsættes, er ordføreren under andenbehandlingen den samme som under førstebehandlingen.

4. Bestemmelserne i artikel 80, stk. 2, 3 og 5, vedrørende andenbehandlingen på plenarmødet finder anvendelse på drøftelserne i det korresponderende udvalg; kun ordinære medlemmer eller faste stedfortrædere kan stille forslag om forkastelse eller ændringsforslag. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

5. Inden afstemningen kan det korresponderende udvalg anmode formanden og ordføreren om at drøfte ændringsforslag, der er stillet i udvalget, med formanden for Rådet eller dennes repræsentant i nærværelse af det ansvarlige kommissionsmedlem. Efter en sådan drøftelse kan ordføreren stille kompromisændringsforslag.

6. Det korresponderende udvalg forelægger en indstilling ved andenbehandling om godkendelse, ændring eller forkastelse af Rådets fælles holdning. Indstillingen skal indeholde en kort begrundelse for forslaget til afgørelse.

ANDENBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 77

Afslutning af andenbehandlingen

1. Rådets fælles holdning og det kompetente udvalgs indstilling ved andenbehandling — hvis den foreligger — opføres

automatisk på forslaget til dagsorden for den sidste mødeperiode, hvor onsdagen går forud for dagen for udløbet af tidsfristen på tre måneder, eller, hvis denne er blevet forlænget i henhold til artikel 75, på fire måneder, medmindre spørgsmålet er blevet færdigbehandlet under en tidligere mødeperiode.

Da en indstilling ved andenbehandling kan sammenlignes med en begrundelse, hvormed det pågældende udvalg gør rede for sin stilling til Rådets fælles holdning, stemmes der ikke herom.

2. Andenbehandlingen afsluttes ved, at Parlamentet inden for de frister og under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i EF-traktatens artikel 251 og 252, godkender, forkaster eller ændrer den fælles holdning.

Artikel 78

Godkendelse af Rådets fælles holdning uden ændringer

Vedtages der ikke i medfør af artikel 79 og 80 noget forslag om at forkaste den fælles holdning eller noget ændringsforslag til den fælles holdning inden for de fastsatte frister for indgivelse af og afstemning om ændringsforslag eller forslag om forkastelse, meddeler formanden på plenarmødet, at forslaget til retsakt er endeligt godkendt. Han undertegner sammen med Rådets formand forslaget og foranlediger, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 84.

Artikel 79

Forkastelse af Rådets fælles holdning

1. Det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan inden for en af formanden fastsat frist skriftligt fremsætte forslag om forkastelse af Rådets fælles holdning. Til vedtagelse af et sådant forslag kræves et absolut flertal blandt Parlamentets medlemmer. Der stemmes om forslag om forkastelse af den fælles holdning, før der stemmes om eventuelle ændringsforslag hertil.

2. Selv om Parlamentet har stemt imod et sådant forslag om forkastelse af den fælles holdning, kan det efter at have stemt om ændringsforslagene og efter at have hørt en redegørelse fra Kommissionen, jf. artikel 80, stk. 5, efter forslag fra ordføreren behandle et nyt forslag om forkastelse.

3. Forkastes Rådets fælles holdning, meddeler formanden på plenarmødet, at lovgivningsproceduren er afsluttet.

4. Forkaster Parlamentet en fælles holdning under samarbejdsproceduren, jf. EF-traktatens artikel 252, anmoder formanden, uanset stk. 3, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, meddeler formanden på plenarmødet, at lovgivningsproceduren er afsluttet.

Artikel 80

Ændringsforslag til Rådets fælles holdning

1. Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan stille ændringsforslag til Rådets fælles holdning med henblik på behandling på plenarmødet.

2. Et ændringsforslag til den fælles holdning kan kun behandles, såfremt det opfylder betingelserne i artikel 139 og 140, og det har til formål

a) helt eller delvis at genetablere den holdning, Parlamentet vedtog under førstebehandlingen, eller

b) at nå til et kompromis mellem Rådet og Parlamentet, eller

c) at ændre en tekstdel i den fælles holdning, som ikke indgik i det forslag, der forelå ved førstebehandlingen, eller som indgik heri med et andet indhold, og som ikke i væsentlig grad ændrer forslaget, jf. artikel 71

d) at tage hensyn til et forhold eller en ny juridisk situation, der er opstået siden førstebehandlingen.

Der kan ikke gøres indsigelse mod formandens afgørelse om, hvorvidt et ændringsforslag kan behandles.

3. Formanden kan bestemme, at de i stk. 2 fastsatte betingelser for, at ændringsforslag kan behandles, ikke finder anvendelse, hvis der er blevet afholdt nyvalg til Parlamentet siden førstebehandlingen, uden at artikel 71 dog har fundet anvendelse.

4. Et ændringsforslag er kun vedtaget, hvis det har opnået et absolut flertal blandt Parlamentets medlemmer.

5. Inden afstemningen om ændringsforslagene kan formanden anmode Kommissionen om at tilkendegive sin holdning og opfordre Rådet til at udtale sig.

TREDJEBEHANDLING — FORLIG

Artikel 81

Indkaldelse af Forligsudvalget

Meddeler Rådet Parlamentet, at det ikke er i stand til at godkende alle Parlamentets ændringer til den fælles holdning, aftaler formanden sammen med Rådet tidspunkt og sted for et første møde i Forligsudvalget. De i EF-traktatens artikel 251, stk. 5, fastsatte frister på 6 uger eller, hvis fristen er blevet forlænget, på 8 uger løber fra tidspunktet for udvalgets første møde.

Artikel 82

Delegationen til Forligsudvalget

1. Parlamentets delegation til Forligsudvalget har samme antal medlemmer som Rådets delegation.

2. Delegationens politiske sammensætning svarer til Parlamentets gruppesammensætning. Formandskonferencen fastsætter det nøjagtige antal medlemmer fra hver enkelt politisk gruppe.

3. Med undtagelse af de tre medlemmer, der udpeges som faste medlemmer af de skiftende delegationer for en periode på 12 måneder, vælges delegationens medlemmer af de politiske grupper fra gang til gang, fortrinsvis blandt medlemmerne af de berørte udvalg. De tre faste medlemmer udpeges af de politiske grupper blandt næstformændene og skal repræsentere mindst to forskellige politiske grupper. Formanden og ordføreren for det kompetente udvalg er altid fødte medlemmer af delegationen.

4. De politiske grupper, der er repræsenteret i delegationen, udpeger stedfortrædere.

5. De politiske grupper og løsgængere, der ikke er repræsenteret i delegationen, kan hver sende en repræsentant til delegationens interne forberedende møder.

6. Delegationen ledes af Parlamentets formand eller et af de tre faste medlemmer.

7. Delegationen træffer afgørelse med et absolut flertal blandt sine medlemmer. Dens møder er ikke offentlige. Formandskonferencen fastsætter yderligere proceduremæssige retningslinjer for arbejdet i forligsudvalgsdelegationen.

8. Delegationen meddeler Parlamentet resultaterne af forligsforhandlingerne.

TREDJEBEHANDLING — PÅ PLENARMØDET

Artikel 83

Fælles udkast

1. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, opføres spørgsmålet på dagsordenen for et plenarmøde, der afholdes inden udløbet af tidsfristen på seks uger eller, hvis denne er blevet forlænget, på otte uger fra datoen for Forligsudvalgets godkendelse af det fælles udkast.

2. Delegationsformanden eller et andet udpeget medlem af Parlamentets delegation til Forligsudvalget afgiver en redegørelse for det fælles udkast, som ledsages af en betænkning.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til det fælles udkast.

4. Der stemmes om det fælles udkast som helhed ved én enkelt afstemning. Til godkendelse kræves et flertal af de afgivne stemmer.

5. Når Forligsudvalget ikke til enighed om et fælles udkast, afgiver formanden for Parlamentets delegation til Forligsudvalget eller et andet udpeget medlem heraf en redegørelse. Redegørelsen efterfølges af en forhandling.

Artikel 84

Undertegnelse af vedtagne retsakter

1. Teksten til retsakter, som vedtages af Parlamentet og Rådet i fællesskab, undertegnes af formanden og generalsekretæren, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt.

2. I hovedet til retsakter, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab efter proceduren i EF-traktatens artikel 251, anføres betegnelsen på den pågældende retsakt, løbenummeret, datoen for vedtagelsen samt en angivelse af emnet.

3. Retsakter, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, indeholder følgende:

a) formlen: »Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har«

b) en angivelse af de bestemmelser, i henhold til hvilke retsakten er vedtaget; angivelsen indledes med ordene »under henvisning til«

c) en henvisning til de forslag, der er forelagt, de udtalelser der er indhentet, og de høringer, der er foretaget

d) begrundelsen for retsakten, der indledes med formlen »ud fra følgende betragtning(er)«

e) ordene »udstedt følgende forordning/direktiv« eller »vedtaget følgende beslutning« eller »truffet følgende afgørelse« eller tilsvarende efterfulgt af retsaktens dispositive del.

4. Retsakter opdeles i artikler, der kan være grupperet i kapitler og afdelinger.

5. I den sidste artikel i en retsakt fastsættes datoen for ikrafttrædelsen, når denne indtræder før eller efter den tyvende dag efter offentliggørelsen.

6. Den sidste artikel i en retsakt efterfølges af:

— den påkrævede formel om retsaktens anvendelse i henhold til de relevante traktatbestemmelser

— formlen »udfærdiget i …« efterfulgt af datoen for vedtagelsen af retsakten

— formlen »På Europa-Parlamentets vegne — Formand« og »På Rådets vegne — Formand« efterfulgt af henholdsvis navnet på Parlamentets formand og Rådets formand på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten.

7. Ovennævnte retsakter offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Parlamentets og Rådets generalsekretærer.

HØRINGSPROCEDURE OM RÅDETS ANBEFALINGER

Artikel 85

Høringsprocedure efter EF-traktatens artikel 122

1. Når Parlamentet er blevet anmodet om en udtalelse om Rådets anbefalinger, jf. EF-traktatens artikel 122, stk. 2, som det har fået forelagt på et plenarmøde af Rådet, finder dets drøftelser sted på grundlag af et mundtligt eller skriftligt forslag fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste de anbefalinger, som udtalelsen vedrører.

2. Parlamentet stemmer derefter under ét om disse anbefalinger, hvortil der ikke kan stilles ændringsforslag.

PROCEDUREN MED SAMSTEMMENDE UDTALELSE

Artikel 86

Afslutning af proceduren med samstemmende udtalelse

1. Når Parlamentet anmodes om en samstemmende udtalelse om et forslag, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste forslaget.

Parlamentet træffer afgørelse ved en enkelt afstemning om det forslag, hvortil dets samstemmende udtalelse kræves efter EF- eller EU-traktaten, og der kan ikke stilles ændringsforslag. Til vedtagelse af den samstemmende udtalelse kræves det flertal, der er anført i den artikel i EF- eller EU-traktaten, som udgør retsgrundlaget for forslaget.

2. Artikel 96, 97 og 108 finder anvendelse på henholdsvis tiltrædelsestraktater, internationale aftaler og fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder fælles principper. Når et forstærket samarbejde vedrører et område, der hører under proceduren i EF-traktatens artikel 251, finder forretningsordenens artikel 109 anvendelse.

3. Når Parlamentets samstemmende udtalelse kræves til et forslag til retsakt kan det kompetente udvalg for at fremme et positivt resultat af proceduren vedtage at forelægge Parlamentet en interimsbetænkning om Kommissionens forslag med et forslag til beslutning, der indeholder henstillinger om ændring eller gennemførelse af forslaget.

Vedtager Parlamentet mindst én af henstillingerne, anmoder Parlamentets formand om yderligere drøftelser med Rådet.

Det kompetente udvalg udarbejder sin endelige henstilling vedrørende Parlamentets samstemmende udtalelse på grundlag af resultatet af drøftelserne med Rådet.

DIALOGEN PÅ ARBEJDSMARKEDET

Artikel 87

Procedurer vedrørende dialogen på arbejdsmarkedet

1. Formanden henviser alle dokumenter, Kommissionen har udarbejdet i medfør af EF-traktatens artikel 138, eller aftaler, arbejdsmarkedets parter har indgået i medfør af EF-traktatens artikel 139, stk. 1, samt forslag, Kommissionen har forelagt i medfør af EF-traktatens artikel 139, stk. 2, til behandling i det kompetente udvalg.

2. I de tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter meddeler, at de ønsker at indlede processen i EF-traktatens artikel 139, kan det kompetente udvalg udarbejde en betænkning om det pågældende substansspørgsmål.

3. I de tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter har indgået en aftale og i medfør af EF-traktatens artikel 139, stk. 2, i fællesskab har anmodet om, at aftalen iværksættes ved en afgørelse, som Rådet træffer efter forslag fra Kommissionen, fremsætter det kompetente udvalg et beslutningsforslag, der anbefaler vedtagelse eller forkastelse af forslaget.

FRIVILLIGE AFTALER

Artikel 87a

Procedure vedrørende kontrol med frivillige aftaler

1. I de tilfælde, hvor Kommissionen meddeler Parlamentet, at den agter at anvende frivillige aftaler i stedet for lovgivning, kan det kompetente udvalg udarbejde en betænkning om det pågældende substansspørgsmål, jf. artikel 163.

2. Meddeler Kommissionen, at den agter at indgå en frivillig aftale, kan det kompetente udvalg fremsætte et beslutningsforslag, der anbefaler, at forslaget vedtages eller forkastes og i givet fald på hvilke betingelser.

KONTROLBEFØJELSER

Artikel 88

Gennemførelsesbestemmelser

1. Fremsender Kommissionen et udkast til en gennemførelsesbestemmelse til Parlamentet, henviser formanden dette dokument til det udvalg, der er kompetent for den retsakt, der ligger til grund for gennemførelsesbestemmelserne.

2. Efter forslag fra det kompetente udvalg kan Parlamentet inden en måned efter modtagelsen af forslag til gennemførelsesforanstaltninger, eller tre måneder for så vidt angår foranstaltninger vedrørende finansielle tjenesteydelser, vedtage en beslutning, hvori det gør indsigelse mod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, navnlig hvis de indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten. Er der ingen mødeperiode inden udløbet af fristen, eller er en handling fra Parlamentet uopsættelig, anses retten til at udtale sig for at være overdraget til det kompetente udvalg. Dette sker ved en skrivelse fra udvalgets formand til det ansvarlige medlem af Kommissionen, og alle Parlamentets medlemmer underrettes herom. Gør Parlamentet indsigelse imod bestemmelsen, anmoder formanden Kommissionen om at tage den pågældende bestemmelse tilbage, ændre den eller forelægge et forslag i henhold til den relevante lovgivningsprocedure.

Artikel 89

Officiel kodifikation af fællesskabslovgivning

1. Når et kommissionsforslag om officiel kodifikation af fællesskabslovgivning forelægges for Parlamentet, henvises det til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender. Konstaterer udvalget, at der ikke er tale om, at substansen ændres i forhold til gældende fællesskabslovgivning, følges proceduren i artikel 158.

2. Formanden for det kompetente udvalg eller den af dette valgte ordfører kan deltage i behandlingen og udarbejdelsen af forslaget til kodifikation. Det kompetente udvalg kan eventuelt afgive udtalelse først.

3. Som undtagelse til bestemmelserne i artikel 158, stk. 3, kan den forenklede procedure ikke anvendes på forslag om officiel kodifikation, såfremt et flertal af medlemmerne af det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, eller af det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg, modsætter sig dette.

Artikel 90

Følgerne af Rådets passivitet efter godkendelse af den fælles holdning som led i samarbejdsproceduren

Har Parlamentet inden for en frist på tre måneder eller — med Rådets samtykke — op til fire måneder at regne fra modtagel-

sen af den fælles holdning, jf. EF-traktatens artikel 252, hverken forkastet eller ændret Rådets fælles holdning, og undlader Rådet at vedtage den foreslåede retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning, kan formanden på Parlamentets vegne efter at have indhentet udtalelse fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige anliggender, indklage Rådet for Domstolen efter EF-traktatens artikel 232.

Artikel 91

Indbringelse af sager for Domstolen

1. Inden udløbet af de søgsmålsfrister, der gælder for Den Europæiske Unions institutioner og fysiske og juridiske personer i henhold til traktaterne og statutten for Domstolen, gennemgår Parlamentet fællesskabslovgivningen med henblik på at sikre, at dets rettigheder er blevet fuldt ud respekteret.

2. Det kompetente udvalg aflægger, om nødvendigt mundtligt, beretning til Parlamentet, når det mener, at der foreligger en krænkelse af Parlamentets rettigheder.

3. Formanden indleder søgsmål på Parlamentets vegne i overensstemmelse med det kompetente udvalgs henstilling.

Formanden kan ved den efterfølgende mødeperiodes begyndelse anmode Parlamentet om at tage stilling til, om søgsmålet skal opretholdes. Beslutter Parlamentet med et flertal af de afgivne stemmer, at søgsmålet ikke skal opretholdes, foranlediger formanden, at søgsmålet hæves.

Indleder formanden søgsmål i modstrid med det kompetente udvalgs henstilling, anmoder han ved begyndelsen af den efterfølgende mødeperiode Parlamentet om at tage stilling til, om søgsmålet skal opretholdes.

KAPITEL IX

BUDGETPROCEDUREN

Artikel 92

Det almindelige budget

Gennemførelsesbestemmelserne for behandling af Den Europæiske Unions almindelige budget og tillægsbudgetter i henhold til de finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber vedtages af Parlamentet ved en beslutning, der vedføjes denne forretningsorden ([7]).

Artikel 93

Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse

Gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med afgørelsen om at give Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse i henhold til de finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber samt finansforordningen er vedføjet forretningsordenen som bilag ([8]). Dette bilag vedtages i overensstemmelse med artikel 181, stk. 2.

Artikel 93a

Andre dechargeprocedurer

Bestemmelserne om decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse finder tilsvarende anvendelse på:

— proceduren for decharge til Europa-Parlamentets formand for gennemførelsen af Europa-Parlamentets budget

— proceduren for decharge til de personer, der er ansvarlige for gennemførelsen af andre af Den Europæiske Unions institutioners og organers budgetter, såsom Rådet (i forbindelse med dets virksomhed som udøvende myndighed), Domstolen, Revisionsretten, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

— proceduren for decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfonds budget

— proceduren for decharge til de organer, der er ansvarlige for budgetforvaltningen i retligt uafhængige enheder, som varetager fællesskabsopgaver, såfremt Europa-Parlamentet i henhold til de bestemmelser, der gælder for disse organers virksomhed, skal meddele decharge.

([7]) Se bilag IV.
([8]) Se bilag V.

Artikel 94

Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet

1. Parlamentet fører kontrol med gennemførelsen af det løbende budget. Det overlader denne opgave til det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetkontrol, og til de andre berørte udvalg.

2. Det behandler hvert år problemerne i forbindelse med gennemførelsen af det løbende budget, eventuelt på grundlag af et beslutningsforslag fra det kompetente udvalg og inden førstebehandlingen af budgetforslaget for det følgende regnskabsår.

KAPITEL X

TRAKTATER

Artikel 95

(Ophævet)

Artikel 96

Tiltrædelsestraktater

1. Enhver ansøgning fra en europæisk stat om at blive medlem af Den Europæiske Union henvises til behandling i det kompetente udvalg.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer anmode Kommissionen og Rådet om at deltage i en debat, inden forhandlingerne med ansøgerstaterne indledes.

3. Under forhandlingerne giver Kommissionen og Rådet løbende — om nødvendigt fortroligt — det kompetente udvalg en udtømmende orientering om forhandlingernes forløb.

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne og på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af en traktat om en ansøgerstats tiltrædelse af Den Europæiske Union. Til vedtagelse af disse henstillinger kræves samme flertal som ved den samstemmende udtalelse.

5. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges traktatudkastet Parlamentet til samstemmende udtalelse.

6. Ved en europæisk stats ansøgning om at blive medlem af Den Europæiske Union skal Parlamentet afgive samstemmende udtalelse, som vedtages med et absolut flertal blandt dets medlemmer på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg.

KAPITEL XI

INTERNATIONALE AFTALER, UNIONENS EKSTERNE REPRÆSENTATION OG FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 97

Internationale aftaler

1. Når der påtænkes indledt forhandlinger om indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler, herunder aftaler inden for særlige områder som monetære spørgsmål eller handel, påser det kompetente udvalg, at Kommissionen — om nødvendigt fortroligt — giver Parlamentet en udtømmende orientering om dens henstillinger til forhandlingsmandat.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer anmode Rådet om ikke at give tilladelse til, at der indledes forhandlinger, før Parlamentet har udtalt sig om det foreslåede forhandlingsmandat på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg.

3. På det tidspunkt, hvor forhandlingerne påtænkes indledt, forhører det kompetente udvalg sig hos Kommissionen om, hvilket retsgrundlag der er valgt for indgåelse af de i stk. 1 nævnte internationale aftaler. Det kompetente udvalg kontrollerer det valgte retsgrundlag, jf. artikel 63. Hvis Kommissionen ikke angiver retsgrundlaget, eller hvis der er tvivl om dets gyldighed, finder artikel 63 anvendelse.

4. Under forhandlingerne giver Kommissionen og Rådet løbende — om nødvendigt fortroligt — det kompetente udvalg en udtømmende orientering om forhandlingernes forløb.

5. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg og efter at have behandlet ethvert relevant forslag fremsat i henhold til artikel 49 vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af den pågældende internationale aftale.

6. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller samstemmende udtalelse. Ved samstemmende udtalelse finder bestemmelserne i artikel 86 anvendelse.

7. Parlamentet afgiver ved en enkel afstemning med et flertal af de afgivne stemmer udtalelse eller samstemmende udtalelse om indgåelse, forlængelse eller ændring af internationale aftaler eller finansprotokoller indgået af Det Europæiske Fællesskab, og der kan ikke stilles ændringsforslag til aftalens eller protokollens tekst.

8. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder Parlamentets formand Rådet om ikke at indgå aftalen.

9. Nægter Parlamentet at afgive samstemmende udtalelse om en international aftale, meddeler Parlamentets formand Rådet, at aftalen ikke kan indgås.

Artikel 98

Procedurer baseret på EF-traktatens artikel 300 i tilfælde af foreløbig anvendelse eller suspension af internationale aftaler eller fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en international aftale

Når Kommissionen og/eller Rådet straks skal underrette Parlamentet fuldt ud, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 2, afgives der en redegørelse og afholdes en forhandling på plenarmødet. Parlamentet kan fremsætte henstillinger, jf. forretningsordenens artikel 97 eller 104.

Artikel 99

Udnævnelse af den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Inden udnævnelsen af den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik opfordrer formanden Rådets formand til at afgive en redegørelse for Parlamentet, jf. EU-traktatens artikel 21. Ved samme lejlighed opfordrer formanden Kommissionens formand til at afgive en redegørelse.

2. Når den nye højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. EF-traktatens artikel 207, stk. 2, er udnævnt, og inden han formelt tiltræder sin stilling, opfordrer formanden den højtstående repræsentant til at afgive en redegørelse for det kompetente udvalg og besvare spørgsmål.

3. Parlamentet kan fremsætte en henstilling på grundlag af den redegørelse og de svar, der omhandles i stk. 1 og 2, og på initiativ af det kompetente udvalg eller i overensstemmelse med artikel 49.

Artikel 100

Udnævnelse af særlige repræsentanter for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Agter Rådet at udpege en særlig repræsentant i henhold til EU-traktatens artikel 18, stk. 5, opfordrer formanden efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet til at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål vedrørende mandatet, målene og andre relevante forhold, der vedrører den særlige repræsentants opgaver og rolle.

2. Efter at den særlige repræsentant er udnævnt, kan denne inden sin tiltrædelse opfordres til at møde for det kompetente udvalg for at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

3. Senest tre måneder efter høringen kan det kompetente udvalg foreslå en henstilling, jf. artikel 49, der direkte vedrører redegørelsen og de afgivne svar.

4. Den særlige repræsentant opfordres til at holde Parlamentet fuldt og løbende orienteret om den praktiske gennemførelse af sit mandat.

Artikel 101

Redegørelser fra den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre særlige repræsentanter

1. Den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik opfordres mindst fire gange om året til at afgive en redegørelse på plenarmødet. Artikel 37 finder anvendelse.

2. Den højtstående repræsentant opfordres mindst fire gange om året til at deltage i møder i det kompetente udvalg og afgive en redegørelse og besvare spørgsmål. Den højtstående repræsentant kan også indbydes ved andre lejligheder, når udvalget anser dette for nødvendigt, eller på den pågældendes initiativ.

3. Når Rådet udpeger en særlig repræsentant med et mandat i forbindelse med særlige politiske spørgsmål, kan den pågældende opfordres til at afgive en redegørelse for det kompetente udvalg på Parlamentets eller på eget initiativ.

Artikel 102

International repræsentation

1. Ved udnævnelsen af en leder af en af Kommissionens eksterne delegationer kan kandidaten opfordres til at møde for den relevante instans i Parlamentet for at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

2. Senest tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede høring kan det kompetente udvalg vedtage en beslutning eller fremsætte en henstilling, der direkte vedrører redegørelsen og de afgivne svar.

Artikel 103

Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Når Parlamentet høres i henhold til EU-traktatens artikel 21, henvises sagen til det kompetente udvalg, som kan udarbejde henstillinger, jf. artikel 104 i denne forretningsorden.

2. De berørte udvalg søger at sikre, at den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen regelmæssigt og i tide underretter dem om udviklingen i og gennemførelsen af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, om de påregnede udgifter hver gang der træffes en afgørelse vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der har finansielle virkninger, og om alle andre finansielle aspekter i forbindelse med gennemførelsen af aktioner som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Et udvalg kan i særlige tilfælde efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet eller den højtstående repræsentant vedtage at holde mødet for lukkede døre.

3. Der afholdes en årlig drøftelse om det høringsdokument, der udarbejdes af Rådet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder de budgetmæssige virkninger for Unionen. Procedurerne i artikel 37 finder anvendelse.

(Se ligeledes fortolkningen til artikel 49).

4. Rådet og/eller den højtstående repræsentant og Kommissionen indbydes til ethvert plenarmøde, hvorunder der drøftes udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitik.

Artikel 104

Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, kan efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen eller på grundlag af et forslag i medfør af artikel 49 udarbejde henstillinger til Rådet inden for sit ansvarsområde.

2. I tilfælde af uopsættelighed kan den i stk. 1 omhandlede tilladelse gives af Parlamentets formand, som ligeledes kan give tilladelse til et uopsætteligt møde i udvalget.

3. I forbindelse med vedtagelsen af henstillingerne, som skal foreligge skriftligt ved afstemningen, finder artikel 117 ikke anvendelse, og der kan stilles mundtlige ændringsforslag.

Fravigelse af artikel 117 kan kun finde sted i udvalget og kun i tilfælde af uopsættelighed. Hverken på møder i udvalget, der ikke er erklæret for uopsættelige, eller på plenarmøderne kan der afviges fra bestemmelserne i artikel 117.

Bestemmelsen om, at der kan stilles mundtlige ændringsforslag, betyder, at der ikke kan gøres indsigelse mod, at mundtlige ændringsforslag sættes under afstemning i udvalget.

4. Henstillingerne opføres på dagsordenen for den umiddelbart efterfølgende mødeperiode. Ved uopsættelige spørgsmål, som formanden træffer afgørelse om, kan henstillingerne opføres på dagsordenen for en igangværende mødeperiode. Henstillingerne anses for vedtaget, medmindre mindst 32 medlemmer skriftligt har gjort indsigelse inden mødeperiodens begyndelse; i så fald sættes udvalgets henstillinger på dagsordenen for samme mødeperiode med henblik på forhandling og afstemning. En politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan stille ændringsforslag.

Artikel 104a

Krænkelse af menneskerettighederne

De kompetente udvalg kan i hver mødeperiode uden at anmode om tilladelse hertil hver fremsætte et beslutningsforslag efter samme procedure som i artikel 104, stk. 4, vedrørende tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne.

KAPITEL XII

POLITISAMARBEJDE OG RETLIGT SAMARBEJDE I KRIMINALSAGER

Artikel 105

Underretning af Parlamentet i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

1. Det kompetente udvalg påser, at Parlamentet regelmæssigt og fuldt ud underrettes om virksomheden under dette samarbejde, og at der tages behørigt hensyn til dets udtalelser, når Rådet vedtager fælles holdninger, hvori det fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål, jf. EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra a).

2. Et udvalg kan i særlige tilfælde efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet holde møde for lukkede døre.

3. Den i EU-traktatens artikel 39, stk. 3, omhandlede drøftelse afvikles efter bestemmelserne i artikel 37, stk. 2, 3 og 4, i denne forretningsorden.

Artikel 106

Høring af Parlamentet i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

Høringer af Parlamentet efter EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b), c) og d), behandles efter artikel 58, 60, 61, 63, 63a, 64 og 67 i denne forretningsorden.

Behandlingen af forslaget sættes senest på dagsordenen for det plenarmøde, der afholdes umiddelbart inden udløbet af den i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 39, stk. 1, fastsatte frist.

Når Parlamentet høres om forslag til Rådets afgørelse om udnævnelse af Europols direktør og medlemmer af Europols Styrelsesråd, finder artikel 35 tilsvarende anvendelse.

Artikel 107

Henstillinger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, kan efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen eller på grundlag af et forslag i henhold til artikel 49 rette henstillinger til Rådet inden for det område, der er omhandlet i EU-traktatens afsnit VI.

2. I tilfælde af uopsættelighed kan den i stk. 1 omhandlede tilladelse gives af Parlamentets formand, som ligeledes kan give tilladelse til et uopsætteligt møde i udvalget.

3. Henstillingerne opføres på dagsordenen for den umiddelbart efterfølgende mødeperiode. Artikel 104, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

(Se ligeledes fortolkningen til artikel 49).

KAPITEL XIII

MEDLEMSSTATERNES OVERTRÆDELSE AF GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER

Artikel 108

Fastslåelse af overtrædelse

1. Parlamentet kan på grundlag af en særlig betænkning fra det kompetente udvalg, jf. artikel 163:

a) stemme om et begrundet forslag om at opfordre Rådet til at træffe foranstaltninger i henhold til EU-traktatens artikel 7, stk. 1

b) stemme om et forslag om at opfordre Kommissionen eller medlemsstaterne til at fremsætte forslag i henhold til EU-traktatens artikel 7, stk. 2

c) stemme om et forslag om at opfordre Rådet til at træffe foranstaltninger i henhold til EU-traktatens artikel 7, stk. 3, eller senere i henhold til artikel 7, stk. 4.

2. Enhver anmodning fra Rådet til Parlamentet om at afgive samstemmende udtalelse om et forslag i medfør af EU-trakta-

tens artikel 7, stk. 1 og 2, meddeles på plenarmødet sammen med den pågældende medlemsstats bemærkninger. Undtagen i særligt hastende og begrundede tilfælde træffer Parlamentet afgørelse efter forslag fra det kompetente udvalg.

3. Til vedtagelse af afgørelser i henhold til stk. 1 og 2 kræves et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal af Parlamentets medlemmer.

4. Det kompetente udvalg kan endvidere forelægge et forslag til beslutning, når Parlamentet anmodes om at afgive samstemmende udtalelse i henhold til stk. 2. I beslutningsforslaget redegøres for Parlamentets holdning til, om der foreligger en grov overtrædelse fra en medlemsstats side, og til hensigtsmæssige sanktioner samt til ændring eller tilbagekaldelse af sådanne sanktioner.

5. Det kompetente udvalg påser, at Parlamentet underrettes fuldt ud og om nødvendigt høres om alle opfølgningsforanstaltninger i forbindelse med en samstemmende udtalelse efter stk. 3. Rådet opfordres til at redegøre for udviklingen. Efter forslag fra det kompetente udvalg, udarbejdet efter tilladelse fra Formandskonferencen, kan Parlamentet rette henstillinger til Rådet.

KAPITEL XIV

FORSTÆRKET SAMARBEJDE

Artikel 109

Procedurer i Parlamentet

1. Anmodninger fra medlemsstater og forslag fra Kommissionen om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde mellem medlemsstater og høring af Parlamentet i henhold til EU-traktatens artikel 40 A, stk. 2, henvises af formanden til behandling i det kompetente udvalg. Artikel 60, 63-72 og 86 finder anvendelse i relevant omfang.

2. Det kompetente udvalg påser, at bestemmelserne i EF-traktatens artikel 11 og EU-traktatens artikel 27 A, 27 B, 40, 43, 44 og 44 A overholdes.

3. Forslag til retsakter, der forelægges inden for rammerne af et etableret samarbejde, behandles af Parlamentet efter samme procedurer som forslag til retsakter, der forelægges uden for rammerne af et sådant forstærket samarbejde.

KAPITEL XV

TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE

Artikel 110

Forslag til dagsorden

1. Forud for hver mødeperiode opstilles forslaget til dagsorden af Formandskonferencen efter forslag fra Udvalgsformandskonferencen under hensyntagen til det vedtagne årsprogram for lovgivningen, jf. artikel 57.

Kommissionen og Rådet kan efter indbydelse fra formanden deltage i Formandskonferencens forhandlinger om forslaget til dagsorden.

2. I forslaget til dagsorden kan fastsættes afstemningstider for enkelte af de punkter, der skal behandles.

3. I forslaget til dagsorden kan der afsættes én eller to perioder på i alt højst 60 minutter til debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 50.

4. Det endelige forslag til dagsorden omdeles til medlemmerne senest tre timer før mødeperiodens åbning.

Artikel 110a

Procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling

1. Forslag til retsakter (førstebehandling) og ikke-lovgivningsmæssige beslutninger, som i det pågældende udvalg er vedtaget med færre end 1/10 af medlemmernes stemmer imod, opføres på forslaget til Parlamentets dagsorden til afstemning uden ændringsforslag.

Der stemmes om forslaget ved en enkelt afstemning, medmindre politiske grupper eller enkelte medlemmer, der tilsammen udgør 1/10 af Parlamentets medlemmer, før vedtagelsen af det endelige forslag til dagsorden skriftligt har anmodet om tilladelse til, at der kan stilles ændringsforslag, hvorefter formanden fastsætter en frist for indgivelse af ændringsforslag.

2. Punkter, der sættes på det endelige forslag til dagsorden til afstemning uden ændringsforslag, vedtages uden forhandling, medmindre Parlamentet ved godkendelsen af dagsordenen ved mødeperiodens begyndelse træffer anden afgørelse efter forslag fra Formandskonferencen eller efter anmodning fra en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer.

3. I forbindelse med godkendelsen af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode kan Formandskonferencen foreslå, at andre punkter behandles uden ændringsforslag eller uden forhandling. Ved godkendelsen af dagsordenen kan Parlamentet ikke vedtage sådanne forslag, hvis en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer skriftligt har gjort indsigelse herimod senest en time for mødeperiodens åbning.

4. Når et punkt behandles uden forhandling, kan ordføreren for det kompetente udvalg eller udvalgets formand få ordet i højst to minutter umiddelbart før afstemningen.

Artikel 111

Godkendelse og ændring af dagsordenen

1. Ved åbningen af hver mødeperiode træffer Parlamentet afgørelse om det endelige forslag til dagsorden. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan stille forslag om at ændre dagsordenen. Sådanne forslag skal være formanden i hænde senest en time, før mødeperioden åbnes. Formanden kan i forbindelse med hvert enkelt forslag give ordet til forslagsstilleren, én taler for og én taler imod. Taletiden er begrænset til ét minut.

2. Når dagsordenen er godkendt, kan den kun ændres i henhold til bestemmelserne i artikel 112 eller 143-147 eller efter forslag fra formanden.

Forkastes et forslag om at ændre dagsordenen, kan det ikke genfremsættes i samme mødeperiode.

3. Før et møde hæves, giver formanden Parlamentet meddelelse om dato, tidspunkt og dagsorden for næste møde.

Artikel 111a

Ekstraordinær debat

1. En politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan anmode om, at der på Parlamentets dagsorden opføres en ekstraordinær debat om et spørgsmål af væsentlig betydning vedrørende Den Europæiske Unions politik. I hver mødeperiode er der i reglen kun en ekstraordinær debat.

2. Anmodningen indgives skriftligt til Parlamentets formand senest tre timer før åbningen af den mødeperiode, hvorunder den ekstraordinære debat skal finde sted. Der stemmes om anmodningen ved mødeperiodens åbning i forbindelse med Parlamentets godkendelse af dagsordenen.

3. I forbindelse med begivenheder, der indtræffer efter godkendelsen af dagsordenen for en mødeperiode, kan formanden efter at have hørt formændene for de politiske grupper foreslå en ekstraordinær debat. Der stemmes om et sådant forslag ved begyndelsen af et møde eller under en planlagt afstemningstid, forudsat at dette er meddelt medlemmerne mindst en time forinden.

4. Formanden afgør, hvornår en sådan debat skal finde sted. Debattens samlede varighed er på højst 60 minutter. Taletiden fordeles mellem de politiske grupper og løsgængerne i henhold til artikel 120, stk. 2 og 3.

5. Debatten afsluttes uden vedtagelse af en beslutning.

Artikel 112

Uopsættelighed

1. Ved forslag, som Parlamentet høres om, jf. artikel 60, stk. 1, kan formanden, et udvalg, en politisk gruppe, mindst 32 medlemmer, Kommissionen eller Rådet anmode Parlamentet om, at forhandlingen erklæres for uopsættelig. Anmodningen indgives skriftligt og begrundes.

2. Når formanden får forelagt en anmodning om uopsættelig forhandling, bekendtgør han dette for Parlamentet; der stemmes om denne anmodning ved begyndelsen af det møde, som følger efter det møde, hvor anmodningen blev bekendtgjort, forudsat at det forslag, som anmodningen vedrører, er omdelt på de officielle sprog. Er der flere anmodninger om uopsættelig forhandling om samme emne, gælder vedtagelse eller afvisning af uopsættelig forhandling alle anmodninger om dette emne.

3. Inden afstemningen kan kun det medlem, der har indgivet anmodningen, én taler for, én taler imod samt formanden og/eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet i højst tre minutter hver.

4. Uopsættelig forhandling giver forrang ved sagens opførelse på dagsordenen; formanden afgør, hvornår forhandlingen og afstemningen skal finde sted.

5. En forhandling, der er erklæret for uopsættelig, kan finde sted uden betænkning eller — undtagelsesvis — på grundlag af en mundtlig betænkning fra det kompetente udvalg.

Artikel 113

Forhandling under ét

Det kan til enhver tid vedtages, at flere sager behandles under ét, såfremt disse er af samme karakter eller vedrører samme emne.

Artikel 114

(Ophævet)

Artikel 115

Frister

Bortset fra de i artikel 50 og 112 omhandlede tilfælde af uopsættelighed kan der kun forhandles og stemmes om en tekst, hvis den er omdelt mindst 24 timer før.

KAPITEL XVI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING

Artikel 116

Adgang til mødesalen

1. Kun medlemmer af Parlamentet, medlemmer af Kommissionen og Rådet, Parlamentets generalsekretær, det tjenstgørende personale, de sagkyndige og Unionens tjenestemænd har adgang til mødesalen.

2. Kun personer, der er i besiddelse af et adgangskort udstedt af Parlamentets formand eller generalsekretær, har adgang til tilhørerlogerne.

3. Tilhørere, som har fået adgang til logerne, skal forblive siddende og forholde sig tavse. Enhver, der udtrykker bifald eller mishag, vil omgående blive bortvist af betjentene.

Artikel 117

Sprog

1. Alle Parlamentets dokumenter skal være affattet på de officielle sprog.

2. Alle medlemmer har ret til at tale i Parlamentet på det officielle sprog, de ønsker. Indlæg på et af de officielle sprog simultantolkes til alle de andre officielle sprog og til ethvert andet sprog, som Præsidiet finder nødvendigt.

3. På udvalgsmøder er der tolkning fra og til de officielle sprog, som medlemmerne af og stedfortræderne i det pågældende udvalg anvender og anmoder om.

Viser det sig efter bekendtgørelsen af afstemningsresultatet, at ordlyden ikke stemmer overens på de forskellige sprog, træffer formanden afgørelse om gyldigheden af det bekendtgjorte afstemningsresultat, jf. artikel 138, stk. 5. Erklæres resultatet for gyldigt, fastsætter han, hvilken sproglig udgave der skal betragtes som vedtaget. Denne er ikke nødvendigvis den oprindelige udgave, da det kan forekomme, at alle de øvrige sprog afviger fra den oprindelige ordlyd.

Artikel 118

Omdeling af dokumenter

Dokumenter, der danner grundlag for Parlamentets forhandlinger og afgørelser, trykkes og omdeles til medlemmerne. En fortegnelse over disse dokumenter offentliggøres i protokollen fra møderne.

Herudover har medlemmerne og de politiske grupper direkte adgang til Parlamentets interne datanet, så de kan konsultere alle ikke-fortrolige forberedende dokumenter (udkast til betænkninger, udkast til henstillinger, udkast til udtalelser, arbejdsdokumenter, ændringsforslag indgivet på udvalgsplan).

Artikel 119

Indlæg og deres indhold

1. Intet medlem kan tage ordet uden formandens tilladelse. Taleren taler fra sin plads og henvender sig til formanden; formanden kan opfordre denne til at tale fra talerstolen.

2. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden denne til orden. Er en taler blevet kaldt til orden to gange under samme forhandling, kan formanden tredje gang fratage denne ordet for resten af forhandlingen om samme emne.

3. Formanden kan, uden at det begrænser andre disciplinære midler, lade indlæg fra medlemmer, som ikke på forhånd har fået ordet, eller som overskrider taletiden, slette af forhandlingsreferatet.

4. En taler må ikke afbrydes, undtagen af formanden, men kan dog med formandens tilladelse afbryde sin tale for at give et andet medlem, Kommissionen eller Rådet lejlighed til at stille et spørgsmål vedrørende et bestemt punkt i det pågældende indlæg.

Artikel 120

Fordeling af taletiden

1. Formandskonferencen kan foreslå Parlamentet at fordele taletiden af hensyn til afviklingen af den enkelte forhandling. Parlamentet træffer afgørelse uden forhandling om et sådant forslag.

2. Taletiden fordeles efter følgende kriterier:

a) en første del af taletiden fordeles ligeligt mellem alle de politiske grupper

b) en anden del fordeles mellem de politiske grupper i forhold til deres størrelse

c) løsgængerne får tilsammen en taletid, der er baseret på de dele, som de enkelte politiske grupper opnår i henhold til litra a) og b).

3. Fastsættes der en samlet fordeling af taletiden for flere dagsordenspunkter, meddeler de politiske grupper formanden, hvor stor en del af deres taletid de agter at anvende på hvert af de enkelte dagsordenspunkter. Formanden påser, at disse taletider overholdes.

4. Taletiden for indlæg om mødeprotokollen, indlæg til forretningsordenen og indlæg om ændringer af det endelige forslag til dagsorden eller af dagsordenen er begrænset til ét minut.

5. Under forhandlingen om en betænkning får Kommissionen og Rådet ordet, normalt umiddelbart efter at ordføreren har forelagt sin betænkning. Under forhandlingen af et forslag fra Kommissionen opfordrer formanden dog Kommissionen til at tale først for kort at forelægge sit forslag, og under forhandlingen af en tekst fra Rådet kan formanden opfordre Rådet til at tale først, hvorefter ordføreren i begge tilfælde får ordet. Kommissionen og Rådet kan igen få ordet, navnlig for at besvare indlæg fra Parlamentets medlemmer.

6. Med forbehold af EF-traktatens artikel 197 søger formanden at aftale en hensigtsmæssig fordeling af Kommissionens og Rådets taletid med disse institutioner.

7. Medlemmer, der ikke har haft ordet under en forhandling, kan højst en gang under hver mødeperiode indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord, der vedføjes det fuldstændige forhandlingsreferat fra forhandlingen.

Artikel 121

Talerliste

1. Medlemmerne indtegnes på talerlisten i den orden, hvori de anmoder om ordet.

2. Formanden giver talerne ordet, idet han så vidt muligt lader repræsentanter for forskellige politiske retninger og sprog få ordet skiftevis.

3. Ordføreren for det kompetente udvalg samt gruppeformænd, der ønsker at få ordet på deres gruppes vegne, eller talere, som træder i disses sted, kan dog efter anmodning få forrang for andre talere.

4. Ingen kan uden formandens tilladelse tale mere end to gange om samme emne.

De berørte udvalgs formænd og ordførere får dog ordet, når de anmoder om det; deres taletid fastsættes af formanden.

Artikel 121a

Indlæg af et minuts varighed

I højst 30 minutter i det første møde i hver mødeperiode giver formanden ordet til medlemmer, der ønsker at henlede Parla-

mentets opmærksomhed på en politisk vigtig sag. Taletiden er for hvert medlem begrænset til et minut. Formanden kan tillade, at der er en yderligere periode af denne karakter i samme mødeperiode.

Artikel 122

Personlige bemærkninger

1. Ethvert medlem, som anmoder om at måtte fremsætte en personlig bemærkning, høres ved afslutningen af behandlingen af det pågældende punkt på dagsordenen eller ved godkendelsen af protokollen fra det møde, som anmodningen drejer sig om.

Den pågældende må ikke komme ind på selve sagen, men kun tilbagevise udtalelser, som er faldet om hans egen person under forhandlingen, og meninger, der tillægges ham, eller korrigere egne udtalelser.

2. Medmindre Parlamentet bestemmer andet, er taletiden for personlige bemærkninger begrænset til tre minutter.

Artikel 123

Ordensbestemmelser

1. Formanden kalder ethvert medlem, som måtte forstyrre mødet, til orden.

2. I gentagelsestilfælde kalder formanden igen den pågældende til orden, og der gøres bemærkning herom i mødeprotokollen.

3. Ved yderligere gentagelse kan formanden bortvise den pågældende fra salen for resten af mødet. Generalsekretæren drager med bistand fra betjentene og om nødvendigt fra Parlamentets sikkerhedstjeneste omsorg for, at denne disciplinære forholdsregel straks føres ud i livet.

Artikel 124

Udelukkelse af medlemmer

1. Ved grov forstyrrelse af mødet eller Parlamentets arbejde kan formanden efter først at have givet en formel advarsel straks eller senest under den følgende mødeperiode foreslå Parlamentet, at det pågældende medlem omgående bortvises fra mødesalen og udelukkes fra møderne i to til fem dage.

2. Parlamentet tager stilling til denne disciplinære forholdsregel på det af formanden fastlagte tidspunkt enten under det møde, hvor de hændelser, der gav anledning hertil, fandt sted, eller ved forstyrrelse uden for mødesalen, når formanden bliver underrettet herom, eller under alle omstændigheder senest under den følgende mødeperiode. Det medlem, der drages til ansvar, har ret til inden afstemningen at udtale sig over for Parlamentet. Den pågældendes taletid er begrænset til fem minutter.

3. Afgørelse om den foreslåede disciplinære forholdsregel træffes uden forhandling ved elektronisk afstemning. Der kan ikke fremsættes anmodninger i medfør af artikel 126, stk. 3, og artikel 134, stk. 1.

Artikel 125

Forstyrrende uro

Opstår der forstyrrende uro i Parlamentet, og vanskeliggøres forhandlingernes videre forløb derved, kan formanden for at genoprette roen midlertidigt afbryde eller hæve mødet. Kan han ikke skaffe sig ørenlyd, forlader han formandspladsen; dermed er mødet afbrudt. Formanden indkalder til genoptagelse af mødet.

KAPITEL XVII

BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING

Artikel 126

Beslutningsdygtighed

1. Parlamentet kan uanset antallet af de tilstedeværende medlemmer altid forhandle, fastlægge dagsordenen og godkende mødeprotokollen.

2. Parlamentet er beslutningsdygtigt, når 1/3 af dets medlemmer er til stede i mødesalen.

3. Afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen, medmindre formanden i forbindelse med afstemningen efter forudgående anmodning fra mindst 32 medlemmer fastslår, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede.

Viser afstemningen, at det fornødne antal ikke er til stede, opføres afstemningen på dagsordenen for det følgende møde.

En anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, kan kun fremsættes af mindst 32 medlemmer. Der kan ikke fremsættes anmodning på en politisk gruppes vegne.

Ved beregningen af afstemningsresultatet medregnes alle i mødesalen tilstedeværende medlemmer, jf. stk. 2, og alle medlemmer, som har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal er til stede, jf. stk. 4. Det elektroniske afstemningsanlæg kan ikke anvendes i denne forbindelse. Det er ikke tilladt at lukke dørene til mødesalen.

Er der ikke et beslutningsdygtigt antal til stede, meddeler formanden ikke afstemningsresultatet, men fastslår, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Stk. 3, sidste punktum, finder ikke anvendelse i forbindelse med afstemninger om indlæg til forretningsordenen, men kun i forbindelse med afstemninger om selve sagen.

4. De medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, medregnes ved optællingen af de tilstedeværende i henhold til stk. 2, selv om de ikke længere er til stede i mødesalen.

5. Er færre end 32 medlemmer til stede, kan formanden fastslå, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Artikel 127

Afstemningsprocedure

1. Parlamentet anvender følgende rækkefølge ved afstemning om betænkninger:

a) afstemning om eventuelle ændringsforslag til det forslag, det kompetente udvalgs betænkning omhandler

b) afstemning om det samlede — eventuelt ændrede — forslag

c) afstemning om ændringsforslagene til beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning

d) afstemning om beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed (endelig afstemning).

Parlamentet stemmer ikke om betænkningens begrundelse.

2. Nedenstående afstemningsprocedure anvendes ved andenbehandling:

a) Er der ikke stillet forslag om at forkaste eller ændre Rådets fælles holdning, betragtes den som godkendt af Parlamentet, jf. artikel 78.

b) Der stemmes om forslag om forkastelse af Rådets fælles holdning, før der stemmes om ændringsforslag, jf. artikel 79, stk. 1.

c) Er der stillet flere ændringsforslag, stemmes der om dem i den i artikel 130 fastsatte rækkefølge.

d) Har Parlamentet stemt om forslag om at ændre Rådets fælles holdning, kan der kun yderligere stemmes om den fælles holdning som helhed i medfør af artikel 79, stk. 2.

3. Den i artikel 83 fastsatte procedure anvendes ved tredjebehandling.

4. Ved afstemning om lovgivningsmæssige tekster og forslag til ikke-lovgivningsmæssige beslutninger stemmes der først om den dispositive del og derefter om henvisninger og betragtninger. Ændringsforslag bortfalder, hvis de er uforenelige med en tidligere afstemning.

5. Ved afstemningen kan kun ordføreren tage ordet for kort at tilkendegive sit udvalgs stilling til de ændringsforslag, der stemmes om.

Artikel 128

Stemmelighed

1. I tilfælde af stemmelighed ved en afstemning, jf. artikel 127, stk. 1, litra b) eller d), henvises teksten som helhed til fornyet udvalgsbehandling. Dette gælder også i forbindelse med afstemninger, jf. artikel 6a og 7, og endelige afstemninger, jf. artikel 152 og 168, idet sagen for så vidt angår de to sidstnævnte artikler dog henvises til fornyet behandling i Formandskonferencen.

2. I tilfælde af stemmelighed ved afstemningen om en dagsorden som helhed (artikel 111) eller en protokol som helhed (artikel 148) eller ved en delt afstemning, jf. artikel 131, anses teksten for vedtaget.

3. I alle andre tilfælde end i de artikler, hvor kvalificeret flertal er påkrævet, bevirker stemmelighed, at teksten eller forslaget anses for forkastet.

Artikel 129

Afstemningsgrundlag

1. Afstemningen afvikles på grundlag af en indstilling fra det korresponderende udvalg. Udvalget kan overdrage denne opgave til sin formand eller ordfører.

2. Udvalget kan indstille, at der stemmes om alle eller visse ændringsforslag under ét, at de vedtages eller forkastes, eller at de annulleres.

Det kan også stille kompromisændringsforslag.

3. Indstiller udvalget, at der foretages afstemning under ét, stemmes der om disse ændringsforslag først og under ét.

4. Stiller udvalget et kompromisændringsforslag, stemmes der først om dette.

5. Er der anmodet om afstemning om et ændringsforslag ved navneopråb, stemmes der om dette ændringsforslag særskilt.

6. Afstemning under ét eller om et kompromisændringsforslag udelukker delt afstemning.

Artikel 130

Afstemningsrækkefølge

1. Der stemmes om ændringsforslagene, før der stemmes om den tekst, de vedrører.

2. Vedrører to eller flere ændringsforslag, som udelukker hinanden, samme del af teksten, stemmes der først om det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst. Vedtages det, anses de andre ændringsforslag for forkastet. Forkastes det derimod, stemmes dernæst om det ændringsforslag, der nu afviger mest, og så fremdeles for hvert af de efterfølgende ændringsforslag. Hersker der tvivl om rækkefølgen, træffer formanden afgørelse herom. Forkastes alle ændringsforslag, anses den oprindelige tekst for vedtaget, medmindre der er anmodet om særskilt afstemning inden for den fastsatte frist.

3. Formanden kan sætte den oprindelige tekst under afstemning først eller lade foretage afstemning om et ændringsforslag, som afviger mindre fra den oprindelige tekst, før der stemmes om det ændringsforslag, der afviger mest fra denne tekst. Opnår en af disse tekster flertal, bortfalder alle øvrige ændringsforslag til samme tekst.

4. Undtagelsesvis kan der efter forslag fra formanden stemmes om ændringsforslag, som er indgivet efter forhandlingens afslutning, hvis der er tale om kompromisændringsforslag, eller hvis der er tekniske problemer. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til at sætte sådanne ændringsforslag under afstemning.

Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles, jf. artikel 140, stk. 3. Indgives der efter forhandlingens afslutning et kompromisændringsforslag i medfør af stk. 4 ovenfor, vurderer formanden i hvert enkelt tilfælde, om det kan behandles, under hensyntagen til hvorvidt det pågældende ændringsforslag reelt indeholder et kompromis.

Der kan opstilles følgende generelle kriterier for, om et kompromisændringsforslag kan behandles:

— *Kompromisændringsforslag kan normalt ikke vedrøre dele af teksten, hvortil der ikke har været stillet ændringsforslag inden udløbet af fristen for ændringsforslag.*

— *Kompromisændringsforslag stilles normalt af politiske grupper, formænd eller ordførere for de berørte udvalg eller stillere af andre ændringsforslag.*

— *Kompromisændringsforslag indebærer normalt, at andre ændringsforslag til samme punkt tages tilbage.*

Det er alene formanden, som kan foreslå, at kompromisændringsforslag behandles. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til, at der stemmes om sådanne ændringsforslag, ved at spørge, om nogen gør indsigelse imod, at der stemmes om et kompromisændringsforslag. Er dette tilfældet, træffer Parlamentet afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

5. Har det kompetente udvalg stillet en række ændringsforslag til en tekst, som betænkningen omhandler, sætter formanden disse under afstemning under ét, medmindre en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer har anmodet om særskilt afstemning, eller der er stillet andre ændringsforslag til samme tekst.

6. Formanden kan sætte andre ændringsforslag under afstemning under ét, såfremt de supplerer hinanden. I så fald finder proceduren i stk. 5 anvendelse. Stillere af sådanne ændringsforslag kan foreslå afstemning under ét, når deres ændringsforslag supplerer hinanden.

7. Efter vedtagelse eller forkastelse af et bestemt ændringsforslag kan formanden bestemme, at flere andre ændringsforslag med lignende indhold eller målsætning sættes under afstemning under ét. Formanden kan forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

En sådan række ændringsforslag kan vedrøre forskellige dele af den oprindelige tekst.

8. I tilfælde af to eller flere identiske ændringsforslag fra forskellige forslagsstillere, sættes disse under afstemning som et enkelt ændringsforslag.

Artikel 130a

Udvalgsbehandling af ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet

Er der til behandling på plenarmødet indgivet mere end 50 ændringsforslag til en betænkning, kan formanden efter at have hørt det kompetente udvalgs formand anmode udvalget om at mødes med henblik på at behandle ændringsforslagene. Ændringsforslag, som ikke mindst 1/10 af udvalgets medlemmer ved denne lejlighed stemmer for, sættes ikke under afstemning på plenarmødet.

Artikel 131

Delt afstemning

1. Indeholder den tekst, der skal stemmes om, flere bestemmelser, eller refererer den til flere emner, eller kan den deles i flere dele, der hver har deres egen logiske betydning eller principielle værdi, kan en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer anmode om afstemning om de enkelte dele.

2. Anmodningen skal fremsættes aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist. Formanden træffer afgørelse om anmodningen.

Artikel 132

Stemmeret

Stemmeretten er personlig.

Medlemmerne stemmer enkeltvis og personligt.

Enhver overtrædelse af denne artikel anses for en grov forstyrrelse af mødet, jf. artikel 124, stk. 1, med de juridiske konsekvenser, som er omhandlet i denne artikel.

Artikel 133

Afstemning

1. Parlamentet foretager normalt afstemning ved håndsoprækning.

2. Erklærer formanden udfaldet af afstemningen for tvivlsomt, foretages elektronisk afstemning. Er det elektroniske afstemningsanlæg i uorden, foretages afstemning ved, at medlemmerne rejser sig fra deres pladser.

3. Resultatet af afstemningen registreres.

Artikel 134

Afstemning ved navneopråb

1. Ud over de i artikel 33, stk. 4, og artikel 34, stk. 5, anførte tilfælde stemmes der ved navneopråb, hvis en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer skriftligt anmoder herom aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist.

2. Afstemning ved navneopråb sker efter navnenes alfabetiske orden og begynder med navnet på et medlem, der findes ved lodtrækning. Formanden kaldes sidst til afstemning.

Man stemmer ved højt og tydeligt at sige »ja«, »nej« eller »stemmer ikke«. Til vedtagelse eller forkastelse tages ved beregning af afstemningsresultatet kun hensyn til de afgivne »ja«- eller »nej«-stemmer. Afstemningsresultatet konstateres af formanden, der bekendtgør afstemningens udfald.

Afstemningens udfald indføres i mødeprotokollen; medlemmernes navne anføres i alfabetisk orden efter politisk gruppe. Det anføres desuden, hvordan hvert enkelt medlem har stemt.

Artikel 135

Elektronisk afstemning

1. Formanden kan til enhver tid bestemme, at de i artikel 133, 134 og 136 omhandlede afstemninger foretages ved hjælp af et elektronisk afstemningsanlæg.

Er anvendelsen af det elektroniske afstemningsanlæg ikke mulig af tekniske grunde, finder afstemningen sted i overensstemmelse med artikel 133, artikel 134, stk. 2, eller artikel 136.

Den tekniske fremgangsmåde ved anvendelsen af anlægget fastlægges af Præsidiet.

2. Ved elektronisk afstemning registreres kun det talmæssige udfald af afstemningen.

Er der imidlertid anmodet om afstemning ved navneopråb, jf. artikel 134, stk. 1, registreres afstemningsresultatet med navns nævnelse, og medlemmernes navne indføres i mødeprotokollen i alfabetisk orden efter politisk gruppe.

3. Afstemning ved navneopråb foretages i overensstemmelse med artikel 134, stk. 2, hvis flertallet af de tilstedeværende medlemmer anmoder om det; det i stk. 1 omhandlede anlæg kan anvendes til at konstatere, om denne forudsætning er opfyldt.

Artikel 136

Hemmelig afstemning

1. Ved valg foretages hemmelig afstemning, dog med forbehold af artikel 13, stk. 1, artikel 152, stk. 1, og artikel 157, stk. 2, andet afsnit.

Kun stemmesedler med navne på medlemmer, der er opført som kandidater, kommer i betragtning ved beregning af afstemningsresultatet.

2. Hemmelig afstemning kan ligeledes foretages, såfremt mindst 1/5 af Parlamentets medlemmer anmoder herom. En sådan anmodning skal indgives, inden afstemningen påbegyndes.

3. En anmodning om hemmelig afstemning har forrang for en anmodning om afstemning ved navneopråb.

4. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af mellem to og seks stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne.

Ved afstemning i overensstemmelse med stk. 1 kan kandidaterne ikke være stemmetællere.

Navnene på de medlemmer, der har deltaget i en hemmelig afstemning, optages i protokollen fra det møde, hvor afstemningen har fundet sted.

Artikel 137

Stemmeforklaringer

1. Når den almindelige forhandling er afsluttet, kan ethvert medlem i forbindelse med den endelige afstemning afgive en mundtlig stemmeforklaring af højst ét minuts varighed eller afgive en skriftlig erklæring på maksimalt 200 ord, der optages i det fuldstændige forhandlingsreferat.

En politisk gruppe kan afgive en stemmeforklaring, der højst må vare to minutter.

Når den første stemmeforklaring er påbegyndt, modtages der ikke flere anmodninger om at afgive stemmeforklaring.

Stemmeforklaringer er tilladt i forbindelse med den endelige afstemning om ethvert spørgsmål, der forelægges for Parlamentet. Udtrykket »endelig afstemning« betegner ikke afstemningstypen, men betyder den sidste afstemning om et hvilket som helst punkt.

2. Stemmeforklaringer er ikke tilladt i forbindelse med afstemninger om procedurespørgsmål.

3. Er et kommissionsforslag eller en betænkning opført på Parlamentets dagsorden i henhold til artikel 110a, kan medlemmerne afgive stemmeforklaring i medfør af stk. 1.

Såvel mundtlige som skriftlige stemmeforklaringer skal have en direkte forbindelse med den tekst, der stemmes om.

Artikel 138

Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen

1. Formanden erklærer hver enkelt afstemning for henholdsvis påbegyndt og afsluttet.

2. Når formanden har erklæret en afstemning for påbegyndt, kan kun formanden selv fremkomme med indlæg, indtil afstemningen er erklæret for afsluttet.

3. Bemærkninger til forretningsordenen vedrørende en given afstemnings gyldighed kan fremsættes, efter at formanden har erklæret afstemningen for afsluttet.

4. Efter at resultatet af en afstemning ved håndsoprækning er bekendtgjort, kan der fremsættes anmodning om en ekstra kontrol af resultatet under anvendelse af det elektroniske afstemningsanlæg.

5. Formanden træffer afgørelse om gyldigheden af de bekendtgjorte afstemningsresultater. Hans afgørelse kan ikke anfægtes.

Artikel 139

Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag

1. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg.

Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på plenarmødet.

Ændringsforslagene indgives skriftligt og underskrives af forslagsstillerne.

Ændringsforslag til lovgivningsmæssige dokumenter, jf. artikel 60, stk. 1, kan ledsages af korte begrundelser. Sådanne begrundelser udfærdiges på forslagsstillerens ansvar og sættes ikke under afstemning.

2. Med forbehold af artikel 140 kan formålet med et ændringsforslag være at ændre en hvilken som helst del af en tekst, og det kan gå ud på at udelade, tilføje eller ændre ord eller tal.

Ved tekst forstås i denne artikel og i artikel 140 den samlede ordlyd af et forslag til beslutning/lovgivningsmæssig beslutning eller afgørelse eller af et kommissionsforslag.

3. Formanden fastsætter en frist for ændringsforslag.

4. Et ændringsforslag kan forelægges under forhandlingen enten af forslagsstilleren eller af et andet medlem, som denne har udpeget som sin stedfortræder.

5. Tages et ændringsforslag tilbage af forslagsstilleren, er dette bortfaldet, medmindre et andet medlem straks overtager det.

6. Der kan ikke stemmes om ændringsforslag, før de er trykt og omdelt på alle officielle sprog, medmindre Parlamentet træffer anden afgørelse. En sådan afgørelse kan ikke træffes, hvis mindst 32 af Parlamentets medlemmer gør indsigelse imod det.

Ændringsforslag, der stilles mundtligt i udvalg, kan sættes under afstemning, medmindre et medlem gør indsigelse.

Artikel 140

Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag

1. Et ændringsforslag kan ikke behandles, hvis

a) dets indhold er den tekst, der foreslås ændret, helt uvedkommende

b) det har til formål at forkaste eller erstatte hele den tekst, det vedrører

c) det har til formål at ændre mere end en/et af de enkelte artikler/stykker i den tekst, det vedrører; denne bestemmelse finder ikke anvendelse på kompromisændringsforslag eller på ændringsforslag, der har til formål at foretage identiske ændringer af specifikke ord eller udtryk i hele teksten

d) det viser sig, at ordlyden af det dokument, ændringsforslaget henviser til, på mindst et af de officielle sprog ikke begrunder en ændring; i sådanne tilfælde søger formanden sammen med rette vedkommende at finde en tilfredsstillende sproglig løsning.

2. Et ændringsforslag bortfalder, hvis det er uforeneligt med afgørelser vedrørende samme tekst truffet på et tidligere tidspunkt under samme afstemning.

3. Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles.

Formandens afgørelse om, hvorvidt ændringsforslag kan behandles, jf. stk. 3, træffes ikke udelukkende på grundlag af bestemmelserne i stk. 1 og 2 i denne artikel, men på grundlag af forretningsordenens bestemmelser i almindelighed.

4. En politisk gruppe kan indgive et alternativt beslutningsforslag i forbindelse med et ikke-lovgivningsmæssigt beslutningsforslag i en betænkning fra et udvalg.

I så fald må den politiske gruppe ikke fremsætte ændringsforslag til det kompetente udvalgs beslutningsforslag. Den politiske gruppes beslutningsforslag må ikke være længere end udvalgets beslutningsforslag. Parlamentet træffer afgørelse om forslaget ved en enkelt afstemning uden ændringsforslag.

KAPITEL XVIII

INDLÆG TIL PROCEDUREN

Artikel 141

Indlæg til forretningsordenen

1. Forrang for andre indlæg har anmodninger om indlæg til forretningsordenen med et af følgende forslag:

a) forslag om at afvise en sag af formelle grunde (artikel 143)

b) forslag om at henvise en sag til fornyet udvalgsbehandling (artikel 144)

c) forslag om at afslutte forhandlingen (artikel 145)

d) forslag om at udsætte forhandlingen og afstemningen (artikel 146)

e) forslag om at afbryde eller hæve mødet (artikel 147).

Om sådanne forslag kan ud over forslagsstilleren kun én taler for og én taler imod samt formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet.

2. Taletiden er begrænset til ét minut.

Artikel 142

Bemærkninger til forretningsordenen

1. Et medlem kan få ordet for at henlede formandens opmærksomhed på enhver tilsidesættelse af forretningsordenen. Ved begyndelsen af indlægget skal medlemmet anføre, hvilken artikel han mener er tilsidesat.

2. En bemærkning til forretningsordenen har forrang for alle andre indlæg.

3. Taletiden er begrænset til ét minut.

4. Vedrørende bemærkninger til forretningsordenen træffer formanden øjeblikkelig afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenen og meddeler denne afgørelse umiddelbart efter bemærkningen til forretningsordenen. Der stemmes ikke herom.

5. Formanden kan undtagelsesvis erklære, at der vil blive givet meddelelse om afgørelsen på et senere tidspunkt, dog ikke mere end 24 timer efter bemærkningen til forretningsordenen. Udskydelsen af afgørelsen medfører dog ikke udsættelse af den igangværende forhandling. Formanden kan forelægge spørgsmålet for det kompetente udvalg.

Artikel 143

Afvisning af en sag af formelle grunde

1. Ved påbegyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan der stilles forslag om at afvise den pågældende sag af formelle grunde. Der stemmes straks om et sådant forslag.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om afvisning, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. Vedtages et forslag stillet i medfør af stk. 1, går Parlamentet straks over til næste punkt på dagsordenen.

Artikel 144

Henvisning til fornyet udvalgsbehandling

1. En politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan ved fastlæggelsen af dagsordenen eller inden påbegyndelsen af forhandlingen anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om fornyet udvalgsbehandling, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. En politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer kan endvidere anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling før eller under en afstemning. En sådan anmodning sættes straks under afstemning.

3. Anmodning herom kan kun fremsættes én gang under hver af disse forskellige etaper i proceduren.

4. Henvisning til fornyet udvalgsbehandling stiller forhandlingen om det pågældende punkt i bero.

5. Parlamentet kan fastsætte en frist, inden for hvilken udvalget skal fremkomme med sine konklusioner.

Artikel 145

Afslutning af forhandlingen

1. Inden talerlisten er udtømt, kan det efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer vedtages at afslutte forhandlingen. Der stemmes straks herom.

2. Vedtages et sådant forslag, kan kun ét medlem fra hver af de grupper, som endnu ikke har haft ordet under forhandlingen, få ordet.

3. Efter indlæg i medfør af stk. 2 afsluttes forhandlingen, og Parlamentet går over til afstemning om den pågældende sag, medmindre der allerede er fastsat en bestemt afstemningstid.

4. Forkastes forslaget, kan det kun genfremsættes af formanden under samme forhandling.

Artikel 146

Udsættelse af forhandlingen og afstemningen

1. Ved begyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer stille forslag om, at forhandlingen udsættes til et nærmere angivet tidspunkt. Der stemmes straks herom.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om udsættelse af forhandlingen, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. Vedtages et sådant forslag, går Parlamentet over til næste punkt på dagsordenen. Den udsatte forhandling genoptages på det angivne tidspunkt.

3. Forkastes forslaget, kan det ikke genfremsættes under samme mødeperiode.

4. Før eller under en afstemning kan en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer stille forslag om at udsætte afstemningen. Der stemmes straks om et sådant forslag.

Vedtager Parlamentet at udsætte en forhandling til en senere mødeperiode, skal det samtidig angive, på hvilken mødeperiodes dagsorden den pågældende forhandling skal opføres; dagsordenen for denne mødeperiode opstilles som sædvanlig i overensstemmelse med artikel 110 og 111.

Artikel 147

Afbrydelse eller hævelse af mødet

Under en forhandling eller en afstemning kan mødet afbrydes eller hæves, hvis dette vedtages af Parlamentet efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer. Der stemmes straks herom.

KAPITEL XIX

MØDEREFERATER

Artikel 148

Protokol

1. En protokol fra hvert møde, der indeholder Parlamentets afgørelser og navnene på talerne, omdeles mindst en halv time før begyndelsen af eftermiddagsdelen af det følgende møde.

Som afgørelser betragtes i forbindelse med lovgivningsproceduren også alle ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget, selv om det pågældende kommissionsforslag eller Rådets fælles holdning i sidste ende er blevet forkastet, jf. henholdsvis artikel 68, stk. 1, og artikel 79, stk. 3.

Tekster, som Parlamentet har vedtaget, omdeles særskilt. Når Parlamentet vedtager ændringer til en lovgivningsmæssig tekst, offentliggøres denne tekst i konsolideret form.

2. Ved begyndelsen af eftermiddagsdelen af hvert møde forelægger formanden protokollen fra det foregående møde for Parlamentet til godkendelse.

3. Gøres der indsigelse mod mødeprotokollen, bestemmer Parlamentet, hvorvidt foreslåede ændringer skal tages i betragtning. Et medlem kan ikke få ordet til protokollen i mere end ét minut.

4. Protokollen underskrives af formanden og generalsekretæren og opbevares i Parlamentets arkiv. Inden for en måned offentliggøres protokollen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 149

Fuldstændigt forhandlingsreferat

1. For hvert møde udarbejdes et fuldstændigt forhandlingsreferat på de officielle sprog.

2. Talerne skal tilbagelevere udskriften af deres taler til sekretariatet senest dagen efter, at de har modtaget den.

3. Det fuldstændige forhandlingsreferat offentliggøres som tillæg til *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL XX

UDVALG

Artikel 150

Nedsættelse af udvalg

1. Efter forslag fra Formandskonferencen nedsætter Parlamentet stående udvalg, hvis sagsområder fastsættes i et bilag til forretningsordenen ([9]). Valg af medlemmer til disse udvalg finder sted under den første mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet og igen efter 2 1/2 års forløb.

2. Parlamentet kan til enhver tid nedsætte midlertidige udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen; funktionsperioden kan højst være 12 måneder, medmindre Parlamentet ved periodens udløb forlænger den.

Da midlertidige udvalgs sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen, kan Parlamentet ikke senere begrænse eller udvide deres sagsområder.

***

Ifølge bestemmelserne i denne artikel er det kun de midlertidige udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen.

Derimod er de stående udvalgs sagsområder, som fastsættes i et bilag til forretningsordenen, underlagt en særskilt procedure og kan som følge heraf fastsættes på et andet tidspunkt end nedsættelsen.

Artikel 151

Undersøgelsesudvalg

1. Parlamentet kan efter anmodning fra 1/4 af sine medlemmer nedsætte et undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser af Det Europæiske Fællesskabs retsakter eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

Afgørelsen om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg offentliggøres inden for en måned i *Den Europæiske Unions Tidende*. Parlamentet træffer endvidere alle nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at udbrede kendskabet til denne afgørelse.

2. For forhandlingerne i et undersøgelsesudvalg gælder bestemmelserne vedrørende udvalg i denne forretningsorden, med forbehold af de særlige bestemmelser i denne artikel og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse, som er vedføjet denne forretningsorden som bilag ([10]).

3. Anmodningen om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg skal indeholde en præcis angivelse af undersøgelsens formål samt en fyldestgørende begrundelse. Parlamentet afgør efter forslag fra Formandskonferencen, om der skal nedsættes et udvalg, og i givet fald hvordan det skal sammensættes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 152.

4. Et undersøgelsesudvalg afslutter sit arbejde med forelæggelse af en beretning inden for en frist på højst tolv måneder. Parlamentet kan to gange vedtage at forlænge denne frist med 3 måneder.

Kun ordinære medlemmer eller i disses fravær de faste stedfortrædere har stemmeret.

([9]) Se bilag VI.

([10]) Se bilag VIII.

5. Undersøgelsesudvalget vælger en formand, to næstformænd og én eller flere ordførere. Udvalget kan endvidere give sine medlemmer hverv og særlige opgaver eller uddelegere beføjelser til dem. De pågældende medlemmer aflægger en detaljeret beretning.

Mellem møderne udøves udvalgets beføjelser, i hastesager eller når det er nødvendigt, af dets formandskab med forbehold af godkendelse på første efterfølgende møde.

6. Er et undersøgelsesudvalg af den opfattelse, at en af dets rettigheder er blevet tilsidesat, fremsætter det forslag for Parlamentets formand om at træffe de fornødne foranstaltninger.

7. Undersøgelsesudvalget kan rette henvendelse til de institutioner eller personer, der er nævnt i artikel 3 i den i stk. 2 omhandlede afgørelse med henblik på at foretage en høring eller få udleveret dokumenter.

Fællesskabets institutioner og organer afholder befordrings- og opholdsudgifterne for deres medlemmer og tjenestemænd. Befordrings- og opholdsudgifterne for andre, der afgiver vidneforklaring for et undersøgelsesudvalg, godtgøres af Parlamentet efter de gældende regler for høring af eksperter.

Enhver, der vidner for et undersøgelsesudvalg, kan påberåbe sig de rettigheder, vedkommende ville have som vidne ved en retsinstans i sit hjemland. Der skal informeres om disse rettigheder, før der afgives vidneforklaring.

Med hensyn til brugen af sprog anvender undersøgelsesudvalget bestemmelserne i artikel 117. Dog kan udvalgets formandskab:

— begrænse tolkningen til de officielle sprog, der er repræsenteret, hvis dette anses for hensigtsmæssigt af fortrolighedshensyn

— beslutte, om indhentede dokumenter skal oversættes, således at udvalget kan fungere hurtigt og effektivt, og således at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes.

8. Formanden for undersøgelsesudvalget sørger i forståelse med formandskabet for, at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes og underretter rettidigt medlemmerne herom.

Han indskærper ligeledes udtrykkeligt bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i ovennævnte afgørelse. Bestemmelserne i forretningsordenens bilag VII, del A, finder anvendelse.

9. Ved behandlingen af dokumenter, der er fremsendt under den forudsætning, at de behandles fortroligt eller som hemmelige, træffes tekniske foranstaltninger, som sikrer, at kun de medlemmer, der beskæftiger sig med den pågældende sag, har personlig adgang til dokumenterne. De pågældende medlemmer afgiver en højtidelig erklæring om, at de forpligter sig til ikke at give nogen anden person adgang til hemmelige eller fortrolige oplysninger, jf. denne artikel, og til udelukkende at gøre brug af dem med henblik på udarbejdelsen af deres beretning til undersøgelsesudvalget. Møderne afholdes i lokaler, der er således udstyrede, at det ikke er muligt for personer uden adgang at lytte med.

10. Ved arbejdets afslutning aflægger undersøgelsesudvalget en beretning til Parlamentet om resultatet af sit arbejde, som skal indeholde eventuelle mindretalsudtalelser, jf. artikel 161. Beretningen offentliggøres.

Efter anmodning fra undersøgelsesudvalget afholder Parlamentet en forhandling om denne beretning i den mødeperiode, der følger efter forelæggelsen af beretningen.

Udvalget kan ligeledes forelægge Parlamentet et udkast til henstilling til institutioner eller organer inden for De Europæiske Fællesskaber eller medlemsstaterne.

11. Parlamentets formand pålægger det kompetente udvalg, jf. bilag VI, at overvåge opfølgningen af undersøgelsesudvalgets resultater og eventuelt aflægge beretning herom. Han træffer alle andre foranstaltninger, som han finder hensigtsmæssige med henblik på den konkrete gennemførelse af undersøgelsens konklusioner.

Der kan kun stilles ændringsforslag til Formandskonferencens forslag om sammensætningen af et undersøgelsesudvalg (stk. 3), jf. artikel 152, stk. 2.

Undersøgelsens formål som defineret af 1/4 af Parlamentets medlemmer (stk. 3) samt den i stk. 4 fastsatte frist kan der ikke stilles ændringsforslag til.

Artikel 152

Udvalgenes sammensætning

1. Valg af udvalgsmedlemmer og medlemmer af undersøgelsesudvalg sker efter indstilling fra de politiske grupper og

løsgængerne. Formandskonferencen forelægger forslag for Parlamentet. Udvalgenes sammensætning afspejler så vidt muligt Parlamentets sammensætning.

Uanset om et medlem ændrer sit politiske gruppetilhørsforhold, bevarer den pågældende i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit medlemskab af udvalgene. Bevirker imidlertid et medlems ændrede gruppetilhørsforhold, at der sker en ændring i den rimelige repræsentation af de forskellige politiske retninger i et udvalg, skal Formandskonferencen efter den i stk. 1, andet punktum, omhandlede procedure forelægge nye forslag om dette udvalgs sammensætning, idet det pågældende medlems individuelle rettigheder i denne sammenhæng må sikres.

2. Ændringsforslag til Formandskonferencens forslag kan kun behandles, hvis de er stillet af mindst 32 medlemmer. Parlamentet træffer afgørelse herom ved hemmelig afstemning.

3. Medlemmer, der er foreslået af Formandskonferencen, eventuelt efter ændring af forslaget i medfør af stk. 2, anses for valgt.

4. Undlader en politisk gruppe at indstille kandidater til et undersøgelsesudvalg, jf. stk. 1, inden for en af Formandskonferencen fastsat frist, forelægger denne i sit forslag til Parlamentet kun de kandidater, der var indstillet inden fristens udløb.

5. Udtræder et udvalgsmedlem, kan et nyt medlem indsættes ved en foreløbig afgørelse truffet af Formandskonferencen med den pågældendes samtykke og efter bestemmelserne i stk. 1.

6. Disse ændringer forelægges Parlamentet til godkendelse på det umiddelbart efterfølgende møde.

Artikel 153

Stedfortrædere

1. De politiske grupper og løsgængerne kan for hvert udvalg udpege et antal faste stedfortrædere svarende til det antal ordinære medlemmer, som repræsenterer de enkelte grupper og løsgængerne i udvalget. Parlamentets formand underrettes herom. Sådanne faste stedfortrædere har ret til at deltage i og tale på udvalgets møder samt, såfremt det ordinære medlem ikke er til stede, at deltage i afstemninger.

2. Er et ordinært medlem ikke til stede, og er der ikke valgt faste stedfortrædere, eller er disse ikke til stede, kan det ordinære udvalgsmedlem vælge et andet medlem af samme politiske gruppe til at repræsentere sig ved møderne og stemme på sine vegne. Udvalgets formand underrettes om navnet på denne stedfortræder, inden afstemningen indledes.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på løsgængerne.

Den forudgående underretning, der er omhandlet i stk. 2, sidste punktum, skal gives inden drøftelsens afslutning eller inden påbegyndelsen af afstemningen om det eller de punkter, for hvilket eller hvilke det ordinære medlem lader sig repræsentere ved stedfortræder.

***

Disse bestemmelser omfatter to elementer, der klart fremgår af teksten:

— *En politisk gruppe kan ikke have flere faste stedfortrædere, end den har ordinære medlemmer i et udvalg.*

— *Kun de politiske grupper kan udpege faste stedfortrædere; de skal blot underrette Parlamentets formand herom.*

Konklusion:

— *Status som fast stedfortræder forudsætter tilhørsforhold til en bestemt politisk gruppe.*

— *Skifter et medlem politisk gruppe, kan han ikke bevare det mandat som fast stedfortræder, han havde i sin oprindelige gruppe.*

— *Ændres antallet af de ordinære medlemmer, som en politisk gruppe råder over i et udvalg, ændres antallet af faste stedfortrædere tilsvarende.*

— *Et udvalgsmedlem kan under ingen omstændigheder være stedfortræder for et medlem, der tilhører en anden politisk gruppe.*

Artikel 154

Udvalgenes opgaver

1. Stående udvalg har til opgave at behandle de spørgsmål, som henvises til dem af Parlamentet, eller som i en mødefri periode henvises til dem af formanden på Formandskonferencens vegne. Midlertidige udvalgs og undersøgelsesudvalgs opgaver fastsættes i forbindelse med deres nedsættelse; de kan ikke afgive udtalelser til andre udvalg.

(Jf. fortolkningen til artikel 150, stk. 2).

2. Erklærer et stående udvalg sig inkompetent til at behandle en sag, eller opstår der en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, henvises kompetencespørgsmålet til Formandskonferencen inden fire arbejdsuger efter meddelelsen på plenarmødet om henvisningen til udvalg. Udvalgsformandskonferencen underrettes herom og kan rette en henstilling til Formandskonferencen. Formandskonferencen træffer afgørelse

senest seks arbejdsuger efter, at den har fået spørgsmålet forelagt. I modsat fald opføres spørgsmålet på dagsordenen for den følgende mødeperiode.

3. Henhører en sag under flere stående udvalgs sagsområder, udpeges et udvalg som korresponderende udvalg og de andre som rådgivende udvalg.

En sag må imidlertid ikke samtidig forelægges for flere end tre udvalg, medmindre det i begrundede tilfælde vedtages efter fremgangsmåden i stk. 1 at fravige denne regel.

4. To eller flere udvalg eller underudvalg kan i fællesskab behandle spørgsmål, som falder ind under deres sagsområder, uden dog at kunne træffe afgørelse.

5. Med Præsidiets samtykke kan ethvert udvalg pålægge ét eller flere af sine medlemmer at foretage en undersøgelses- eller informationsrejse.

Artikel 155

Valgs prøvelse

Det pålægges et af de udvalg, der nedsættes i henhold til denne forretningsorden, at foretage valgs prøvelse og forberede afgørelserne i forbindelse med indsigelse mod valg.

Artikel 156

Underudvalg

1. Efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen kan ethvert stående eller midlertidigt udvalg, hvis arbejdet kræver det, nedsætte ét eller flere underudvalg og bestemme disses sammensætning, jf. artikel 152, og deres sagsområde. Underudvalgene afgiver beretning til det udvalg, som har nedsat dem.

2. Den fremgangsmåde, der anvendes for udvalgene, gælder også for underudvalgene.

3. Stedfortrædere har adgang til underudvalgene på samme betingelser som til udvalgene.

4. Gennemførelsen af disse bestemmelser skal sikre afhængighedsforholdet mellem et underudvalg og det udvalg, som har nedsat det. Alle ordinære medlemmer af et underudvalg vælges derfor blandt medlemmerne af det overordnede udvalg.

Artikel 157

Formandskab

1. På det første udvalgsmøde, efter at valg af udvalgsmedlemmer har fundet sted, jf. artikel 152, vælger udvalget en formand og derpå ved særskilte valgrunder en, to eller tre næstformænd, som udgør udvalgets formandskab.

2. Svarer antallet af kandidater til antallet af ledige pladser, kan valget ske med akklamation.

Er dette ikke tilfældet, eller anmoder 1/6 af udvalgsmedlemmerne herom, sker valget ved hemmelig afstemning.

Er der kun én kandidat, er denne valgt, hvis han opnår absolut flertal af de afgivne stemmer; kun stemmer for og imod medregnes.

Er der flere kandidater i første valgrunde, er den kandidat valgt, som opnår absolut flertal af de afgivne stemmer, jf. foregående afsnit. I anden valgrunde er den kandidat valgt, som opnår flest stemmer. Ved stemmelighed er den ældste kandidat valgt.

Til en eventuel anden valgrunde kan der indstilles nye kandidater.

Artikel 158

Forenklet procedure

1. Efter en indledende drøftelse af et forslag til retsakt kan formanden for udvalget foreslå, at det vedtages uden ændringsforslag. Medmindre mindst 1/10 af udvalgets medlemmer gør indsigelse, forelægger formanden for udvalget en betænkning for Parlamentet, hvori forslaget foreslås godkendt. Artikel 110a, stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 4, finder anvendelse.

2. Formanden kan i stedet foreslå, at han eller ordføreren udarbejder en række ændringsforslag, der afspejler drøftelserne i udvalget. Hvis udvalget godkender dette, sendes disse ændringsforslag til udvalgets medlemmer. Medmindre mindst 1/10 af udvalgets medlemmer gør indsigelse inden udløbet af en frist på mindst 21 dage efter afsendelsen, betragtes betænkningen som vedtaget af udvalget. I så fald forelægges forslaget til lovgivningsmæssig beslutning og ændringsforslagene for Parlamentet til afstemning uden forhandling i henhold til artikel 110a, stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 4.

3. Gør mindst 1/10 af udvalgets medlemmer indsigelse, sættes ændringsforslagene under afstemning på udvalgets næste møde.

Artikel 159

Betænkninger om forslag til retsakter

1. Formanden for det udvalg, som et kommissionsforslag er henvist til, fremsætter forslag for udvalget om valg af behandlingsform.

2. Efter valg af behandlingsform vælger udvalget, for så vidt artikel 158 ikke finder anvendelse, en ordfører om Kommissionens forslag blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere, medmindre dette allerede er sket på grundlag af årsprogrammet for lovgivningen, jf. artikel 57.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

a) eventuelle ændringsforslag til forslaget, som kan være ledsaget af korte begrundelser, der udfærdiges på ordførerens ansvar og ikke sættes under afstemning

b) et forslag til lovgivningsmæssig beslutning, jf. artikel 67, stk. 2

c) eventuelt en begrundelse, herunder en finansieringsoversigt, der viser omfanget af betænkningens eventuelle finansielle virkning og dens forenelighed med de finansielle overslag.

Artikel 160

Betænkninger, der ikke vedrører forslag til retsakter

1. Udarbejder et udvalg en betænkning, der ikke vedrører forslag til retsakter, vælger det en ordfører blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere.

2. Ordføreren har til opgave at udarbejde udvalgets betænkning og forelægge den for Parlamentet på udvalgets vegne.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

a) et forslag til beslutning

b) en begrundelse, herunder en finansieringsoversigt, der viser omfanget af betænkningens eventuelle finansielle virkning og dens forenelighed med de finansielle overslag

c) eventuelle beslutningsforslag, hvis tekst skal gengives, jf. artikel 48, stk. 4.

Artikel 161

Begrundelser og frister

1. Begrundelsen udfærdiges på ordførerens ansvar og sættes ikke under afstemning. Begrundelsen skal dog være i overensstemmelse med det vedtagne beslutningsforslag og udvalgets ændringsforslag. I modsat fald kan udvalgets formand lade begrundelsen udgå.

2. I betænkningen anføres resultatet af afstemningen om betænkningen som helhed. Desuden angives det i betænkningen, hvorledes hvert enkelt medlem har stemt, såfremt mindst 1/3 af de tilstedeværende medlemmer anmoder herom under afstemningen.

3. Opnås der ikke enstemmighed i udvalget, skal betænkningen desuden indeholde mindretallets eller mindretallenes opfattelse. En sådan opfattelse kan, når den kommer til udtryk under afstemningen om teksten som helhed, efter anmodning fra ophavsmændene bekendtgøres i en erklæring på højst 200 ord, der vedføjes begrundelsen.

Udvalgets formand bilægger de tvister, som anvendelsen af disse bestemmelser måtte give anledning til.

4. Et udvalg kan efter forslag fra sit formandskab fastsætte en frist, inden for hvilken ordføreren skal forelægge sit udkast til betænkning for udvalget. Denne frist kan forlænges eller en ny ordfører vælges.

5. Når denne frist er udløbet, kan udvalget pålægge sin formand at anmode om, at den sag, der var henvist til udvalget, bliver opført på dagsordenen for et af Parlamentets førstkommende møder. I så tilfælde kan forhandlingerne finde sted på grundlag af en mundtlig betænkning fra det pågældende udvalg.

Artikel 162

Udvalgsudtalelser

1. Ønsker det udvalg, som først har fået forelagt et spørgsmål, at indhente et andet udvalgs udtalelse, eller ønsker et andet udvalg at afgive udtalelse om det første udvalgs betænkning, kan det anmode Parlamentets formand om, at det ene udvalg udpeges til korresponderende udvalg og det andet til rådgivende udvalg, jf. artikel 154, stk. 3.

2. Når der er tale om lovgivningsmæssige dokumenter, jf. artikel 60, stk. 1, består udtalelsen af ændringsforslag til den tekst, der er henvist til udvalget. Sådanne ændringsforslag kan være ledsaget af korte begrundelser, som udfærdiges på ordførerens ansvar, og som ikke sættes under afstemning. Udvalget kan om nødvendigt forelægge en kort skriftlig begrundelse for udtalelsen som helhed.

Når der er tale om ikke-lovgivningsmæssige tekster, består udtalelsen af forslag til dele af beslutningsforslaget fra det korresponderende udvalg.

Det korresponderende udvalg stemmer om disse ændringsforslag eller forslag.

Udtalelserne vedrører kun de spørgsmål, som falder inden for det rådgivende udvalgs sagsområde.

3. Det korresponderende udvalg fastsætter en frist, inden for hvilken det rådgivende udvalg skal afgive sin udtalelse, hvis det korresponderende udvalg skal tage hensyn til den. Dette meddeler straks enhver ændring i tidsplanen til det/de rådgivende udvalg. Det korresponderende udvalg drager ikke sine endelige konklusioner, før tidsfristen er udløbet.

4. Alle vedtagne udtalelser vedføjes som bilag til betænkningen fra det korresponderende udvalg.

5. Kun det korresponderende udvalg kan stille ændringsforslag på plenarmødet.

6. Formanden og ordføreren for det rådgivende udvalg indbydes til med rådgivende funktion at deltage i det korresponderende udvalgs møder i det omfang, de angår det fælles spørgsmål.

Artikel 162a

Udvidet samarbejde mellem udvalg

Finder Formandskonferencen, at et spørgsmål i næsten lige stort omfang henhører under to udvalgs sagsområde, eller når forskellige dele af spørgsmålet henhører under to forskellige udvalgs sagsområder, finder artikel 162 anvendelse sammen med følgende supplerende bestemmelser:

— Tidsplanen aftales i fællesskab mellem de to udvalg.

— Ordføreren for det korresponderende udvalg og ordføreren for det rådgivende udvalg forsøger at nå til enighed om de tekster, de foreslår deres udvalg, og om deres holdning til ændringsforslag.

— Det korresponderende udvalg accepterer uden afstemning ændringsforslag fra det rådgivende udvalg, hvis de vedrører spørgsmål, med hensyn til hvilke formanden for det korresponderende udvalg på grundlag af bilag VI og efter høring af formanden for det rådgivende udvalg finder, at de falder ind under det rådgivende udvalgs sagsområde, og forslagene ikke er i modstrid med andre dele af betænkningen.

Artikel 163

Initiativbetænkninger

1. Agter et udvalg at udarbejde en betænkning og forelægge Parlamentet et forslag til beslutning om et emne, der henhører under dets sagsområde, uden at det har fået henvist et forslag, hvorom Parlamentet er hørt eller anmodet om en udtalelse, jf. artikel 154, stk. 1, kræves forudgående tilladelse fra Formandskonferencen. Et eventuelt afslag skal altid begrundes.

2. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse i de tilfælde, hvor traktaterne giver Parlamenter initiativret.

Formandskonferencen træffer i sådanne tilfælde afgørelse inden to måneder.

Artikel 164

Spørgetid i udvalgene

Der kan afholdes spørgetid i udvalgene, hvis et udvalg træffer afgørelse herom. Det enkelte udvalg fastsætter sine egne regler for gennemførelse af spørgetiden.

Artikel 165

Procedurer i udvalgene

1. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når 1/4 af dets medlemmer faktisk er til stede. Hvis 1/6 af udvalgets medlemmer før en afstemnings begyndelse kræver det, er afstemningen dog kun gyldig, hvis et flertal af udvalgets medlemmer deltager i afstemningen.

2. Afstemninger i udvalgene sker ved håndsoprækning, medmindre 1/4 af udvalgets medlemmer kræver afstemning ved navneopråb. I så fald foretages afstemning i overensstemmelse med artikel 134, stk. 2.

3. Udvalgets formand deltager i forhandlinger og afstemninger, men uden at hans stemme er udslaggivende.

4. Artikel 12, 13, 14, 17, 18, 117, 118, 119, artikel 121, stk. 1, artikel 123, 125, 127, 128, 130, artikel 131, stk. 1, artikel 132, 133, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 146 og 147 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder.

5. På baggrund af de indgivne ændringsforslag kan udvalget i stedet for at stemme om ændringsforslagene anmode ordføreren om at forelægge et nyt udkast, hvori der tages hensyn til så mange af dem som muligt. I så fald fastsættes en ny frist for ændringsforslag til dette udkast.

Artikel 166

Udvalgsmøder

1. Udvalgene samles efter indkaldelse fra deres formand eller på foranledning af Parlamentets formand.

2. Kommissionen og Rådet kan deltage i udvalgsmøder efter indbydelse fra formanden for det pågældende udvalg på dettes vegne.

Andre personer kan efter særlig vedtagelse i udvalget indbydes til med taleret at deltage i et møde.

Analogt overlades det til det enkelte udvalg at træffe afgørelse vedrørende medlemmers personlige medarbejderes tilstedeværelse under udvalgsmøder.

Med forbehold af tilladelse fra Præsidiet kan et korresponderende udvalg arrangere en eksperthøring, såfremt det finder en sådan høring nødvendig af hensyn til arbejdet i forbindelse med et bestemt spørgsmål.

De rådgivende udvalg kan deltage i høringen, hvis de ønsker det.

3. Med forbehold af artikel 162, stk. 6, kan medlemmer af Parlamentet, hvis det pågældende udvalg ikke bestemmer andet, overvære møder i de udvalg, de ikke er medlemmer af, men ikke deltage i forhandlingerne.

Disse medlemmer kan dog af udvalgene bemyndiges til at deltage med rådgivende funktion i udvalgenes arbejde.

Artikel 167

Udvalgsprotokoller

Protokollen fra hvert udvalgsmøde omdeles til alle udvalgsmedlemmerne og forelægges for udvalget til godkendelse på det følgende møde.

KAPITEL XXI

INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER

Artikel 168

Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver

1. Efter forslag fra Formandskonferencen nedsætter Parlamentet stående interparlamentariske delegationer. Parlamentet fastlægger delegationernes karakter og fastsætter medlemstallet på grundlag af deres opgaver. Valg af delegationernes medlemmer finder sted under den første eller anden mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet for hele valgperioden.

2. Valg af delegationernes medlemmer sker efter indstilling til Formandskonferencen fra de politiske grupper og løsgængerne. Formandskonferencen forelægger Parlamentet forslag, hvori der så vidt muligt tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger. Artikel 152, stk. 2, 3, 5 og 6, finder anvendelse.

3. Konstitueringen af delegationernes formandskaber sker efter den procedure, der er fastlagt for de stående udvalg, jf. artikel 157.

4. De enkelte delegationers almindelige beføjelser fastsættes af Parlamentet. Parlamentet kan til enhver tid vedtage udvidelser eller indskrænkninger af disse beføjelser.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for delegationernes virksomhed vedtages af Formandskonferencen efter forslag fra Delegationsformandskonferencen.

6. Delegationsformanden aflægger beretning om delegationens virksomhed til det udvalg, der er kompetent med hensyn til udenrigs- og sikkerhedsanliggender.

Artikel 169

Samarbejde med Europarådets Parlamentariske Forsamling

1. Parlamentets organer og først og fremmest dets udvalg samarbejder med de tilsvarende organer i Europarådets Parlamentariske Forsamling på områder af fælles interesse for at gøre arbejdet mere effektivt og undgå dobbeltarbejde.

2. Formandskonferencen fastlægger i forståelse med de kompetente myndigheder i Europarådets Parlamentariske Forsamling retningslinjer for gennemførelsen af disse bestemmelser.

Artikel 170

Blandede parlamentariske udvalg

1. Europa-Parlamentet kan sammen med parlamenterne i stater, der er associeret med Det Europæiske Fællesskab, eller stater, med hvilke der er indledt tiltrædelsesforhandlinger, nedsætte blandede parlamentariske udvalg.

Disse udvalg kan rette henstillinger til de deltagende parlamenter. Sådanne henstillinger henvises for Europa-Parlamentets vedkommende til det kompetente udvalg, der udarbejder forslag til den videre behandling heraf.

2. De blandede parlamentariske udvalgs almindelige beføjelser fastsættes af Europa-Parlamentet og i selve aftalerne med det pågældende tredjeland.

3. For de blandede parlamentariske udvalgs virksomhed gælder særlige regler, som er fastsat i de konkrete aftaler. Disse regler er baseret på princippet om paritet mellem Europa-Parlamentets delegation og delegationen fra det pågældende parlament.

4. De blandede parlamentariske udvalg vedtager selv deres forretningsorden og forelægger den for Europa-Parlamentets Præsidium og det pågældende parlaments præsidium til godkendelse.

5. Valg af medlemmerne af Europa-Parlamentets delegationer til de blandede parlamentariske udvalg og konstitueringen af disse delegationers formandskaber sker efter den procedure, der er fastlagt for de interparlamentariske delegationer.

KAPITEL XXII

ÅBENHED OG GENNEMSKUELIGHED

Artikel 171

Gennemskuelighed i Parlamentets arbejde

1. Parlamentet sikrer størst mulig gennemskuelighed i sit arbejde i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-traktatens artikel 1, artikel 3, stk. 2, artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, EF-traktatens artikel 255 og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Parlamentets forhandlinger er offentlige.

3. Møder i Parlamentets udvalg er normalt offentlige. Et udvalg kan dog senest ved godkendelsen af dagsordenen for det pågældende møde vedtage at dele dagsordenen for et bestemt møde op i punkter, der behandles på et offentligt møde, og punkter, der behandles på et lukket møde. Hvis et møde holdes for lukkede døre, kan udvalget med forbehold af artikel 4, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 give aktindsigt i dokumenter og protokoller fra mødet.

4. Det kompetente udvalgs behandling af procedurer vedrørende immunitet i henhold til artikel 6a finder altid sted for lukkede døre.

Artikel 172

Aktindsigt

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter, jf. EF-traktatens artikel 255, med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, og i overensstemmelse med de særlige bestemmelser i forretningsordenen.

Der gives i videst muligt omfang adgang til Parlamentets dokumenter til andre fysiske og juridiske personer på samme vilkår.

Forordning (EF) nr. 1049/2001 offentliggøres til orientering sammen med forretningsordenen.

2. Med hensyn til aktindsigt forstås ved udtrykket »Parlamentets dokumenter« ethvert indhold, jf. artikel 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1049/2001, der er udarbejdet eller modtaget af personer, som er valgt til hverv i Parlamentet, jf. kapitel III, Parlamentets organer, udvalg eller interparlamentariske delegationer eller Parlamentets Generalsekretariat.

Dokumenter, der er udarbejdet af enkelte medlemmer eller politiske grupper, anses for Parlamentets dokumenter med hensyn til aktindsigt, hvis de indgives i henhold til forretningsordenen.

Præsidiet fastsætter regler med henblik på at sikre, at alle Parlamentets dokumenter registreres.

3. Europa-Parlamentet opretter et register over Parlamentets dokumenter. Der gives direkte adgang til lovgivningsmæssige dokumenter og andre dokumenter, der er angivet i et bilag til forretningsordenen ([11]), gennem Europa-Parlamentets register i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001. Henvisninger til andre af Parlamentets dokumenter indføres så vidt muligt i registret.

Det fastlægges i en liste, der vedtages af Parlamentet og vedføjes som bilag til forretningsordenen ([12]), hvilke kategorier af dokumenter der er direkte tilgængelige. Denne liste begrænser ikke retten til aktindsigt i dokumenter, som ikke er omfattet af de fastlagte kategorier.

Der gives efter skriftlig begæring adgang til de af Parlamentets dokumenter, der ikke er direkte tilgængelige gennem Europa-Parlamentets register.

Præsidiet kan fastsætte regler, der er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, om den nærmere fremgangsmåde for aktindsigt. Disse regler offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Præsidiet fastlægger, hvilke organer der skal have kompetence til at behandle oprindelige begæringer (artikel 7 i forordning (EF) nr. 1049/2001), og træffer afgørelse om genfremsatte begæringer (forordningens artikel 8) og begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter (forordningens artikel 9).

5. Formandskonferencen udpeger Parlamentets medlemmer af det interinstitutionelle udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

6. Tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt påhviler en af næstformændene.

7. Parlamentets kompetente udvalg udarbejder på grundlag af oplysninger fra Præsidiet og andre kilder den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001, og forelægger den på plenarmødet.

Det kompetente udvalg behandler og vurderer de rapporter, som de øvrige institutioner og organer har udarbejdet i henhold til forordningens artikel 17.

Artikel 173

(Ophævet)

KAPITEL XXIII

ANDRAGENDER

Artikel 174

Retten til at indgive andragender

1. Enhver borger i Den Europæiske Union samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Den Europæiske Union beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

2. Andragender til Parlamentet skal være forsynet med navn, nationalitet og bopæl for hver af andragerne.

3. Andragender skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

([11]) Se bilag XV.
([12]) Se bilag XV.

Andragender, der er affattet på et andet sprog, behandles kun, hvis andrageren har vedlagt en oversættelse eller et resume på et af Unionens officielle sprog. Oversættelsen eller resumeet danner grundlag for Parlamentets arbejde. Parlamentets brevveksling med andrageren sker på det officielle sprog, som oversættelsen eller resumeet er affattet på.

4. De andragender, som opfylder de i stk. 2 fastsatte betingelser, optages i et register i den rækkefølge, hvori de er indgået; er disse betingelser ikke opfyldt, henlægges andragenderne. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

5. De andragender, der er optaget i registeret, henvises af formanden til det kompetente udvalg, der undersøger, om de henhører under Unionens virksomhedsområde.

6. Erklærer udvalget, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling, henlægges det. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

7. Det kompetente udvalg kan i så fald foreslå andrageren at henvende sig til den kompetente nationale myndighed eller unionsmyndighed.

8. Medmindre andrageren anmoder om, at andragendet behandles fortroligt, opføres det i et offentligt register.

9. Udvalget kan, hvis det finder det hensigtsmæssigt, henvise behandlingen af et andragende til ombudsmanden.

10. Andragender til Parlamentet fra fysiske eller juridiske personer, som hverken er borgere i Den Europæiske Union eller har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, optages i et særskilt register. En gang om måneden sender formanden en liste over de andragender, der er modtaget i den forløbne måned, med oplysning om emne, til det kompetente udvalg, der kan anmode om at få tilsendt de andragender, som det skønner giver tilstrækkelig grund til behandling.

Artikel 175

Behandling af andragender

1. Det kompetente udvalg kan vedtage at udarbejde betænkning om eller på anden måde tage stilling til de andragender, som det har erklæret i overensstemmelse med betingelserne for behandling.

Udvalget kan, navnlig ved andragender, der går ud på at ændre gældende ret, indhente udtalelse fra et andet udvalg, jf. artikel 162.

2. Der oprettes et elektronisk register, hvori borgerne kan tilslutte sig andrageren, idet de sætter deres elektroniske underskrift på andragender, der er antaget til behandling og opført i registeret.

3. I forbindelse med behandlingen af andragender eller for at orientere sig om de faktiske forhold kan udvalget høre andragerne, foranstalte almindelige høringer eller lade medlemmer foretage rejser for på stedet at orientere sig om de faktiske forhold.

4. Til forberedelse af sin udtalelse kan udvalget anmode Kommissionen om at forelægge dokumenter, meddele oplysninger og give adgang til sine tjenester.

5. Udvalget kan forelægge Parlamentet beslutningsforslag om de andragender, det har behandlet.

Udvalget kan desuden anmode om, at Parlamentets formand fremsender dets udtalelser til Kommissionen eller Rådet.

6. Udvalget underretter hvert halve år Parlamentet om resultatet af sit arbejde.

Specielt underretter udvalget Parlamentet om de foranstaltninger, som Rådet eller Kommissionen har truffet med hensyn til de andragender, Parlamentet har fremsendt til dem.

7. Andragerne underrettes af Parlamentets formand om de afgørelser, der er truffet med hensyn til deres andragender, og om begrundelsen herfor.

Artikel 176

Bekendtgørelse af andragender

1. De andragender, der optages i det i artikel 174, stk. 4, omhandlede register, samt de vigtigste proceduremæssige afgørelser i forbindelse med behandlingen af de pågældende andragender bekendtgøres på et plenarmøde. Disse meddelelser optages i mødeprotokollen.

2. Titlen på og sammendraget af de i registeret optagne andragender samt de udtalelser, der er fremsendt i forbindelse med behandlingen af andragendet, gøres sammen med de vigtigste afgørelser offentligt tilgængelige i en database, for så vidt andrageren er indforstået hermed. Andragender, der behandles fortroligt, opbevares i Parlamentets arkiv, hvor de er tilgængelige for alle medlemmer.

KAPITEL XXIV

OMBUDSMANDEN

Artikel 177

Udnævnelse af ombudsmanden

1. Straks efter valget af formand ved begyndelsen af hver valgperiode eller i de i stk. 8 omhandlede tilfælde indkalder formanden ansøgninger til hvervet som ombudsmand og fastsætter fristen for indgivelsen af disse. Indkaldelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Ansøgningerne skal indgives med støtte fra mindst 32 medlemmer af Parlamentet fra mindst 2 medlemsstater.

Et medlem kan kun støtte én ansøger.

Ansøgningerne skal indeholde al nødvendig dokumentation, for at det med sikkerhed kan godtgøres, at ansøgeren opfylder betingelserne i ombudsmandens statut.

3. Ansøgningerne forelægges for det kompetente udvalg, der kan indkalde ansøgerne til samtale.

Alle medlemmer af Parlamentet har adgang til disse høringer.

4. En alfabetisk liste over de kandidater, der opfylder betingelserne, forelægges herefter for Parlamentet til afstemning.

5. Afstemningen er hemmelig. Til valg kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Er ingen af kandidaterne valgt efter de første to valgrunder, kan kun de to kandidater, der ved anden valgrunde har opnået det største antal stemmer, fortsætte.

I alle tilfælde af stemmelighed er det den ældste kandidat, der tages i betragtning.

6. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

7. Den nyudnævnte ombudsmand opfordres straks til at aflægge ed for Domstolen.

8. Ombudsmanden udøver sit hverv, indtil dette overtages af hans efterfølger, medmindre han ophører på grund af dødsfald eller afskedigelse.

Artikel 178

Afskedigelse af ombudsmanden

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan anmode om, at ombudsmanden afskediges, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

2. Anmodningen forelægges ombudsmanden og det kompetente udvalg. Tilkendegiver et flertal af udvalgets medlemmer, at de anser anmodningen for begrundet, afgiver udvalget betænkning til Parlamentet. Ombudsmanden høres forud for afstemningen om betænkningen, såfremt han anmoder herom. Parlamentet træffer efter forhandling afgørelse ved hemmelig afstemning.

3. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

4. Vedtager Parlamentet, at ombudsmanden bør afskediges, og undlader denne selv at tage konsekvenserne heraf, indgiver formanden senest under den første mødeperiode efter vedtagelsen en begæring til Domstolen om straks at afskedige ombudsmanden.

Proceduren indstilles, hvis ombudsmanden fratræder på eget initiativ.

Artikel 179

Ombudsmandens virke

1. Afgørelsen vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv samt de gennemførelsesbestemmelser, som Ombudsmanden vedtager, vedføjes til orientering som bilag til forretningsordenen ([13]).

2. Ombudsmanden informerer Parlamentet om de fejl eller forsømmelser, han konstaterer, jf. artikel 3, stk. 6 og 7, i ovennævnte afgørelse. Det kompetente udvalg kan afgive betænkning herom. Endvidere forelægger han i overensstemmelse med artikel 3, stk. 8, i ovennævnte afgørelse ved slutningen af hver session Parlamentet en beretning om resultatet af sine undersøgelser. Det kompetente udvalg udarbejder herom en betænkning, der forelægges Parlamentet til forhandling.

3. Herudover kan ombudsmanden informere det kompetente udvalg, når dette anmoder herom, eller på eget initiativ anmode om at blive hørt af det kompetente udvalg.

([13]) Se bilag X.

KAPITEL XXV

ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN

Artikel 180

Anvendelse af forretningsordenen

1. Opstår der tvivl om anvendelsen eller fortolkningen af denne forretningsorden, kan formanden med forbehold af tidligere afgørelser henvise spørgsmålet til behandling i det kompetente udvalg.

Spørgsmål, der rejses i en bemærkning til forretningsordenen, jf. artikel 142, kan ligeledes af formanden henvises til det kompetente udvalg.

2. Udvalget afgør, om det er nødvendigt, at der foreslås en ændring af forretningsordenen, jf. artikel 181.

3. Afgør udvalget, at en fortolkning af den gældende forretningsorden er tilstrækkelig, sender det sin fortolkning til formanden, som underretter Parlamentet i den følgende mødeperiode.

4. Gør en politisk gruppe eller mindst 32 medlemmer indsigelse mod udvalgets fortolkning, forelægges spørgsmålet for Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer under tilstedeværelse af mindst 1/3 af sine medlemmer. Ved forkastelse henvises spørgsmålet til fornyet udvalgsbehandling.

5. Uanfægtede fortolkninger og fortolkninger vedtaget af Parlamentet vedføjes med kursiv som forklarende noter til den eller de pågældende artikler.

6. Forklarende noter danner præcedens for den fremtidige anvendelse og fortolkning af de pågældende artikler.

7. Det kompetente udvalg tager regelmæssigt forretningsordenen og forklarende noter op til fornyet overvejelse.

8. Hvor et bestemt antal medlemmer har visse rettigheder i henhold til denne forretningsorden, tilpasses dette antal automatisk til det nærmeste hele tal svarende til samme procentvise andel af Parlamentets medlemmer, såfremt det samlede antal medlemmer af Parlamentet øges, f.eks. efter en udvidelse af Den Europæiske Union.

Artikel 181

Ændring af forretningsordenen

1. Ethvert medlem kan indgive forslag til ændring af denne forretningsorden og dens bilag. Sådanne forslag kan være ledsaget af korte begrundelser.

Sådanne forslag oversættes, trykkes, omdeles og henvises til det kompetente udvalg, som behandler dem og afgør, om de skal forelægges for Parlamentet.

Ved anvendelse af artikel 130, 139 og 140 på behandlingen af disse forslag på plenarmødet, forstås ved »den oprindelige tekst« eller »kommissionsforslag« bestemmelsens gældende ordlyd.

2. Til vedtagelse af forslag om at ændre denne forretningsorden kræves et absolut flertal blandt Parlamentets medlemmer.

3. Medmindre der på afstemningstidspunktet er fastsat en undtagelse herfra, træder ændringer af denne forretningsorden og dens bilag i kraft den første dag i den mødeperiode, der følger efter deres vedtagelse.

KAPITEL XXVI

PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT OG REGNSKAB

Artikel 182

Generalsekretariat

1. Parlamentet bistås af en generalsekretær, der udnævnes af Præsidiet.

Generalsekretæren afgiver over for Præsidiet en højtidelig forsikring om, at han vil udøve sine funktioner fuldstændig upartisk og samvittighedsfuldt.

2. Parlamentets generalsekretær leder sekretariatet, hvis sammensætning og organisation fastsættes af Præsidiet.

3. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

Præsidiet fastsætter også de kategorier af tjenestemænd og øvrige ansatte, for hvilke artikel 12-14 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter helt eller delvis er gældende.

Parlamentets formand sender de nødvendige meddelelser til Den Europæiske Unions kompetente institutioner.

Artikel 183

Parlamentets budgetoverslag

1. På grundlag af en beretning udarbejdet af generalsekretæren opstiller Præsidiet det foreløbige forslag til budgetoverslag.

2. Formanden henviser dette foreløbige forslag til det kompetente udvalg, som udarbejder forslag til budgetoverslag og afgiver betænkning.

3. Formanden fastsætter en frist for forslag til ændring af forslaget til budgetoverslag.

Det kompetente udvalg udtaler sig om disse forslag til ændring.

4. Parlamentet vedtager budgetoverslaget.

5. Formanden fremsender budgetoverslaget til Kommissionen og Rådet.

6. Foranstående bestemmelser gælder også tillægsoverslag.

Artikel 184

Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser

1. Formanden indgår og afvikler udgiftsforpligtelser — eller foranlediger dette gjort — efter de interne gennemførelsesbestemmelser for Parlamentets budget, som fastsat af Præsidiet efter høring af det kompetente udvalg.

2. Formanden forelægger det kompetente udvalg udkastet til årsregnskab.

3. På grundlag af det kompetente udvalgs betænkning afslutter Parlamentet sit regnskab og træffer afgørelse om decharge.

KAPITEL XXVII

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 185

Uafsluttede sager

Ved udløbet af den sidste mødeperiode inden et valg betragtes alle i Parlamentet uafsluttede sager som bortfaldne, jf. dog stk. 2.

Ved begyndelsen af hver valgperiode træffer Formandskonferencen afgørelse om begrundede anmodninger fra Parlamentets udvalg og fra andre institutioner om at genoptage eller fortsætte behandlingen af sådanne sager.

Disse bestemmelser gælder ikke andragender og tekster, hvorom der ikke skal træffes afgørelse.

Artikel 185a

Afskedigelse

Formandskonferencen kan med et flertal på 3/5 af de afgivne stemmer, der repræsenterer mindst tre politiske grupper, foreslå Parlamentet at afskedige formanden, en næstformand, en kvæstor, en formand eller en næstformand for et udvalg, en formand eller en næstformand for en interparlamentarisk dele-

gation eller enhver anden, der er valgt til et hverv i Parlamentet, såfremt den finder, at det pågældende medlem har begået en alvorlig forseelse. Til vedtagelse af et sådant forslag kræves et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal af Parlamentets medlemmer.

Artikel 186

Inddeling af bilag

Bilagene til denne forretningsorden er inddelt i følgende tre grupper:

a) Bestemmelser, der er vedtaget med et flertal af de afgivne stemmer, om gennemførelsen af procedurer i forretningsordenen (bilag VI)

b) Bestemmelser til gennemførelse af specifikke forretningsordensbestemmelser, som er vedtaget efter de procedurer og flertalsregler, der er fastsat i de pågældende forretningsordensbestemmelser (bilag I, II, III, IV, V, bilag VII, del A og C, bilag IX og XV)

c) Interinstitutionelle aftaler eller andre bestemmelser, som finder anvendelse i Parlamentet eller er af betydning for dets funktion, og som er truffet i medfør af traktaterne. Efter forslag fra det kompetente udvalg træffer Parlamentet med et flertal af de afgivne stemmer afgørelse om, hvorvidt sådanne dokumenter skal vedføjes denne forretningsorden som bilag (bilag VII, del B, bilag VIII, X, XI, XII, XIII, XIV og XVI).

BILAG I

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL ARTIKEL 9, STK. 1 — ÅBENHED OG MEDLEMMERNES ØKONOMISKE INTERESSER

Artikel 1

1. Ethvert medlem, der har umiddelbar økonomisk interesse i det emne, der drøftes, gør, når han tager ordet i Parlamentet eller et af dets instanser eller foreslås som ordfører, mundtligt opmærksom herpå.

2. Et medlem kan ikke gyldigt udnævnes til et hverv i Parlamentet eller en af dets instanser, jf. forretningsordenens artikel 13, 157 eller artikel 168, stk. 3, eller deltage i en officiel delegation, jf. forretningsordenens artikel 82 eller artikel 168, stk. 2, uden først korrekt at have udfyldt den i artikel 2 omhandlede erklæring.

Artikel 2

Kvæstorerne fører et register, hvori ethvert medlem personligt giver nøjagtige oplysninger om

a) sit erhverv samt alle andre funktioner og aktiviteter, vedkommende udfører mod vederlag

b) fordele, enten økonomiske eller i form af personale eller materiale, som medlemmet ud over midlerne fra Parlamentet modtager i forbindelse med sine politiske aktiviteter af en tredjepart, med angivelse af dennes identitet.

Medlemmerne afskærer sig fra at modtage enhver anden gave eller fordel under udøvelsen af deres mandat.

Oplysningerne afgives på medlemmets personlige ansvar, og de ajourføres hvert år.

Præsidiet kan med regelmæssige mellemrum angive i en liste, hvilke oplysninger det mener bør afgives til registret.

Opfylder et medlem ikke sin pligt til efter forudgående anmodning at afgive erklæring i henhold til stk. 1, litra a) og b), opfordrer formanden på ny den pågældende til at afgive denne erklæring inden to måneder. Udløber fristen, uden at medlemmet afgiver denne erklæring, offentliggøres medlemmets navn med henvisning til forseelsen i protokollen fra den første mødedag i hver følgende mødeperiode. Nægter medlemmet fortsat at afgive erklæringen efter offentliggørelsen af forseelsen, anvender formanden bestemmelserne i denne forretningsordens artikel 124 med henblik på udelukkelse af det pågældende medlem.

Formænd for grupperinger af medlemmer af Parlamentet, både tværpolitiske grupper og andre uofficielle medlemsgrupperinger, er forpligtet til at give oplysning om enhver økonomisk eller praktisk eller materiel støtte (f.eks. sekretariatsstøtte) af en art, som, hvis den var modtaget af et individuelt medlem, ville være oplysningspligtig i henhold til denne artikel.

Kvæstorerne er ansvarlige for at føre et register og udarbejde detaljerede regler for disse grupperingers oplysninger om støtte udefra.

Artikel 3

Registret er offentligt.

Registret kan stilles til rådighed for offentligheden ad elektronisk vej.

Artikel 4

Indtil der foreligger en statut for Europa-Parlamentets medlemmer, som kan træde i stedet for de mange forskellige nationale regler, er medlemmerne, for så vidt angår afgivelse af oplysninger om formueforhold, underkastet lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er valgt.

BILAG II

AFVIKLING AF SPØRGETIDEN, JF. ARTIKEL 43

A. RETNINGSLINJER

1. Spørgsmål kan kun stilles, hvis de

— er kortfattede og således formuleret, at de giver mulighed for en kort besvarelse

— henhører under Kommissionens og Rådets kompetence- og ansvarsområde, og er af almen interesse

— ikke kræver større forstudier eller efterforskning for den pågældende institution

— er klart formuleret og henviser til et konkret punkt

— ikke indeholder påstande eller vurderinger

— ikke vedrører rent personlige anliggender

— ikke har til formål at fremskaffe dokumenter eller statistiske oplysninger

— er formuleret som spørgsmål.

2. Et spørgsmål kan ikke stilles, hvis det vedrører et emne, der allerede er opført på dagsordenen til forhandling med deltagelse af den pågældende institution.

3. Et spørgsmål afvises, hvis et identisk eller tilsvarende spørgsmål har været stillet og er blevet besvaret inden for de seneste tre måneder, medmindre der er indtruffet nye begivenheder, eller spørgeren ønsker yderligere oplysninger. I førstnævnte fald modtager spørgeren en kopi af spørgsmålet og svaret.

Tillægsspørgsmål

4. Ethvert medlem kan følge op på svaret med et tillægsspørgsmål til ethvert spørgsmål. Han kan højst stille to tillægsspørgsmål.

5. De i disse retningslinjer fastsatte betingelser for at stille spørgsmål gælder også for tillægsspørgsmål.

6. Formanden afgør, om tillægsspørgsmål kan stilles, og han begrænser antallet, således at hvert medlem, der har stillet et spørgsmål, kan få svar på det.

Selv om et tillægsspørgsmål opfylder ovennævnte betingelser, er formanden ikke forpligtet til at tillade, at det stilles

a) hvis det kan hindre spørgetidens normale afvikling, eller

b) hvis hovedspørgsmålet, som tillægsspørgsmålet refererer til, allerede er tilstrækkeligt belyst gennem andre tillægsspørgsmål, eller

c) hvis tillægsspørgsmålet ikke har umiddelbar sammenhæng med hovedspørgsmålet.

Besvarelse af spørgsmål

7. Den pågældende institution sørger for, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

8. Hvis indholdet af de pågældende spørgsmål tillader det, kan formanden efter at have rådført sig med spørgerne træffe afgørelse om, at den pågældende institution skal besvare spørgsmålene under ét.

9. Spørgsmål kan kun besvares, når spørgeren er til stede eller skriftligt før spørgetiden har meddelt formanden, hvem der er hans stedfortræder.

10. Er hverken spørgeren eller stedfortræderen til stede, bortfalder spørgsmålet.

11. Hvis et medlem stiller et spørgsmål, men hverken han eller stedfortræderen er til stede i spørgetiden, minder formanden skriftligt medlemmet om, at han eller hans stedfortræder skal være til stede. Har formanden sendt en sådan skrivelse 3 gange i 12 på hinanden følgende måneder, mister medlemmet retten til at stille spørgsmål i spørgetiden i en periode på 6 måneder.

12. Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke kan besvares, besvares efter artikel 44, stk. 4, første afsnit, medmindre forespørgeren anmoder om, at artikel 44, stk. 3, anvendes.

13. For skriftlig besvarelse gælder reglerne i artikel 44, stk. 3 og 5.

Tidsfrister

14. Spørgsmål indgives til formanden mindst en uge før spørgetidens begyndelse. Spørgsmål, der ikke er indgivet inden for denne tidsfrist, kan behandles i spørgetiden, hvis den pågældende institution er indforstået hermed.

De spørgsmål, som kan stilles, omdeles til medlemmerne og fremsendes til de pågældende institutioner.

Tilrettelæggelse

15. Spørgetiden til Kommissionen kan med Kommissionens samtykke opdeles i særskilte spørgetider til enkelte medlemmer af Kommissionen.

Spørgetiden til Rådet kan med Rådets samtykke opdeles i spørgetid til formandskabet, til den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og til formanden for Eurogruppen. Spørgetiden kan også opdeles efter emne.

B. HENSTILLINGER

(Uddrag af Parlamentets beslutning af 13. november 1986)

Europa-Parlamentet,

1. ser gerne, at der foretages en strengere gennemførelse af retningslinjerne for spørgetiden i henhold til forretningsordenens artikel 43, og i særdeleshed stk. 1 om antagelighed;

2. henstiller, at de beføjelser, som Parlamentets formand i henhold til forretningsordenens artikel 43, stk. 3, har til at foretage emneopdeling af spørgsmål til spørgetiden, anvendes hyppigere, men mener, at kun spørgsmålene i den første halvdel af listen over spørgsmål, som er indgivet til en given mødeperiode, bør underkastes en sådan emneopdeling;

3. henstiller med hensyn til tillægsspørgsmål, at formanden som almen regel giver tilladelse til ét tillægsspørgsmål fra spørgeren og ét eller højst to tillægsspørgsmål fra medlemmer, som helst skal høre til en anden politisk gruppe og/eller medlemsstat end forfatteren til hovedspørgsmålet; minder om, at tillægsspørgsmål skal være kortfattede og formuleret som spørgsmål, og foreslår, at de højst kan vare 30 sekunder;

4. opfordrer Kommissionen og Rådet til i overensstemmelse med punkt 7 i disse retningslinjer at sikre, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

BILAG III

RETNINGSLINJER OG GENERELLE KRITERIER FOR VALG AF DE EMNER, DER SKAL BEHANDLES UNDER DEBATTEN OM TILFÆLDE AF KRÆNKELSE AF MENNESKERETTIGHEDERNE, DEMOKRATIET OG RETSSTATSPRINCIPPET, JF. ARTIKEL 50

Prioritetskriterier

1. Der gives prioritet til beslutningsforslag, der giver udtryk for Parlamentets mening over for Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, andre stater eller internationale organer forud for en bebudet begivenhed, dersom den eneste mødeperiode i Parlamentet, hvor vedtagelsen kan finde sted i tide, er den igangværende mødeperiode.

2. Beslutningsforslag må højst indeholde 500 ord.

3. Emner, der vedrører Den Europæiske Unions beføjelser i henhold til traktaten, betragtes som havende prioritet, dersom de er af væsentlig betydning.

4. Antallet af udvalgte emner bør ikke være større, end at der kan foregå en rimelig drøftelse i forhold til emnernes betydning, og bør ikke overstige tre, heri medregnet underpunkter.

Gennemførelsesbestemmelser

5. Prioritetskriterierne for opstilling af listen over emner, der skal behandles under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, meddeles Parlamentet og de politiske grupper.

Begrænsning og fordeling af taletiden

6. For bedre at udnytte den tid, der er til rådighed, træffer Parlamentets formand, efter at have rådført sig med gruppeformændene, aftale med Rådet og Kommissionen om en begrænsning af taletiden i forbindelse med deres eventuelle indlæg under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet.

Frist for ændringsforslag

7. Fristen for ændringsforslag fastsættes således, at der mellem omdelingen af ændringsforslagene på de officielle sprog og beslutningernes behandlingstidspunkt er tilstrækkelig tid til, at medlemmerne og de politiske grupper kan behandle ændringsforslagene på rimelig vis.

BILAG IV

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER FOR BEHANDLINGEN AF DEN EUROPÆISKE UNIONS ALMINDELIGE BUDGET OG TILLÆGSBUDGETTER

Artikel 1

Mødedokumenter

1. Følgende dokumenter trykkes og omdeles:

a) meddelelsen fra Kommissionen om maksimalsatsen, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 9, EF-traktatens artikel 272, stk. 9, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 9

b) Kommissionens eller Rådets forslag til fastsættelse af en ny sats

c) Rådets meddelelse om udfaldet af dets forhandlinger om de af Parlamentet vedtagne ændringer og ændringsforslag til budgetforslaget

d) de modifikationer, Rådet har foretaget i de af Parlamentet vedtagne ændringer af budgetforslaget

e) Rådets holdning til fastsættelsen af en ny maksimalsats

f) et nyt forslag til budget, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 8, EF-traktatens artikel 272, stk. 8, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 8

g) forslag til afgørelse om de foreløbige tolvtedele, jf. EKSF-traktatens artikel 78 b, EF-traktatens artikel 273 og Euratom-traktatens artikel 178.

2. Disse dokumenter henvises til det korresponderende udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det korresponderende udvalg.

Artikel 2

Maksimalsats

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser stille og begrunde forslag til afgørelse om fastsættelse af en ny maksimalsats.

2. Sådanne forslag skal for at kunne antages til behandling stilles skriftligt og være underskrevet af mindst 32 medlemmer eller være fremsat på en politisk gruppes eller et udvalgs vegne.

3. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag.

4. Det korresponderende udvalg afgiver betænkning om forslagene, før de sættes til forhandling på et plenarmøde.

5. Parlamentet træffer derefter afgørelse om forslagene.

Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer.

Har Rådet meddelt Parlamentet, at det kan tilslutte sig den nye sats, bekendtgør formanden den således vedtagne ændring af satsen på plenarmødet.

I modsat fald henvises Rådets forslag til det korresponderende udvalg.

Artikel 3

Behandling af budgetforslaget — første fase

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser indgive og forelægge:

— forslag til ændring af budgetforslaget

— ændringsforslag til budgetforslaget.

2. Forslagene til ændring skal for at kunne antages til behandling stilles skriftligt, være underskrevet af mindst 32 medlemmer eller være indgivet på en politisk gruppes eller et udvalgs vegne, angive det punkt på budgettet, de henviser til, og tilgodese princippet om ligevægt mellem indtægter og udgifter. Forslagene til ændring skal indeholde alle nødvendige oplysninger med henblik på anmærkningerne til det omhandlede punkt på budgettet.

Det samme gælder med hensyn til ændringsforslagene.

Alle forslag til ændring af og alle ændringsforslag til budgetforslaget ledsages af en skriftlig begrundelse.

3. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag til ændring og ændringsforslag.

Formanden fastsætter to frister for forslag til ændring og ændringsforslag, én før og én efter vedtagelsen af betænkningen i det korresponderende udvalg.

4. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om de fremsatte forslag, før de kommer til forhandling på et plenarmøde.

På plenarmødet sættes ændringsforslag og forslag til ændring, som i det korresponderende udvalg er blevet forkastet, ikke under afstemning, medmindre et udvalg eller mindst 32 medlemmer skriftligt anmoder herom inden for en frist, som fastsættes af formanden; denne frist udløber senest 24 timer, før afstemningen påbegyndes.

5. Forslag til ændring af Parlamentets budgetoverslag, som har et lignende indhold som forslag til ændring, der allerede er blevet afvist af Parlamentet under opstillingen af dette budgetoverslag, kommer kun til forhandling, hvis det korresponderende udvalg anbefaler det.

6. Uanset bestemmelserne i forretningsordenens artikel 67, stk. 2, foretager Parlamentet særskilte og successive afstemninger om:

— ethvert forslag til ændring og ethvert ændringsforslag

— hver sektion i budgetforslaget

— et beslutningsforslag om dette budgetforslag.

Bestemmelserne i forretningsordenens artikel 130, stk. 4-8, finder dog anvendelse.

7. De artikler, kapitler, afsnit og sektioner i budgetforslaget, hvortil der ikke er fremsat forslag til ændring eller ændringsforslag, betragtes som godkendt.

8. Forslag til ændring er vedtaget, hvis de opnår et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Ændringsforslag er vedtaget, hvis de opnår et flertal af de afgivne stemmer.

9. Fører de af Parlamentet vedtagne ændringer til en forhøjelse af udgifterne på budgetforslaget ud over den fastsatte maksimalsats, anmodes det korresponderende udvalg om at forelægge Parlamentet et forslag til en anden sats, jf. EKSF-traktatens artikel 78, stk. 9, sidste afsnit, EF-traktatens artikel 272, stk. 9, sidste afsnit, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 9, sidste afsnit. Afstemningen om dette forslag finder sted efter afstemningen om de forskellige sektioner i budgetforslaget. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer. Forkastes forslaget, henvises det samlede budgetforslag til fornyet udvalgsbehandling.

10. Har Parlamentet hverken ændret budgetforslaget eller vedtaget ændringsforslag til dette og heller ikke vedtaget noget forslag om, at budgetforslaget forkastes, erklærer formanden på et møde budgettet for endeligt vedtaget.

Har Parlamentet ændret budgetforslaget eller vedtaget ændringsforslag til dette, fremsendes budgetforslaget til Rådet og Kommissionen i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslagene sammen med begrundelserne herfor.

11. Protokollen fra det møde, hvor Parlamentet har taget stilling til budgetforslaget, fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Artikel 4

Endelig vedtagelse af budgettet efter førstebehandlingen

Meddeler Rådet Parlamentet, at det ikke har modificeret dets ændringer og har godkendt eller ikke har forkastet dets ændringsforslag, bekendtgør formanden på et møde, at budgettet er endeligt vedtaget. Formanden drager omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Behandling af udfaldet af Rådets forhandlinger — anden fase

1. Har Rådet modificeret en eller flere af de ændringer, Parlamentet har vedtaget, henvises den af Rådet modificerede tekst til det korresponderende udvalg.

2. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser indgive og forelægge forslag til ændring af den af Rådet modificerede tekst.

3. Sådanne forslag skal, for at kunne tages op til behandling, stilles skriftligt, være underskrevet af mindst 32 medlemmer eller være indgivet på et udvalgs vegne og tilgodese princippet om ligevægt mellem indtægter og udgifter. Forretningsordenens artikel 162, stk. 5, finder ikke anvendelse.

Kun forslag til ændring, som vedrører den af Rådet modificerede tekst, kan tages op til behandling.

4. Formanden fastsætter en frist for sådanne forslag til ændring.

5. Det korresponderende udvalg tager stilling til de af Rådet modificerede tekster og afgiver udtalelse om forslag til ændring af disse modificerede tekster.

6. Der stemmes om de forslag til ændring, der vedrører de af Rådet modificerede tekster; bestemmelsen i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, finder analog anvendelse. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer. Vedtages forslagene til ændring, anses den af Rådet modificerede tekst for forkastet. Forkastes de derimod, anses den af Rådet modificerede tekst for vedtaget.

7. Rådets bekendtgørelse af udfaldet af dets forhandlinger vedrørende de ændringsforslag, Parlamentet har vedtaget, gøres til genstand for en forhandling, som kan afsluttes med, at der stemmes om et beslutningsforslag.

8. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet — dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 6 — bekendtgør formanden på et møde, at budgettet er endeligt vedtaget. Formanden drager omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Samlet forkastelse

1. Mindst 32 medlemmer eller et udvalg kan, når vægtige grunde taler herfor, fremsætte forslag om forkastelse af det samlede budgetforslag. Et sådant forslag skal for at kunne behandles være skriftligt begrundet og være fremsat inden for den af formanden fastsatte frist. De grunde, der anføres for forslaget om forkastelse, må ikke være indbyrdes uforenelige.

2. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om et sådant forslag, før dette sættes under afstemning på et møde.

Parlamentet træffer afgørelse om et sådant forslag med et flertal blandt sine medlemmer og med 2/3 af de afgivne stemmer. Vedtages forslaget, sendes det samlede budgetforslag tilbage til Rådet.

Artikel 7

Ordningen med de foreløbige tolvtedele

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående nærmere betingelser fremsætte et forslag til afgørelse, der afviger fra en afgørelse fra Rådet om for andre udgifter end dem, der er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, at tillade udgifter, der overstiger den foreløbige tolvtedel.

2. Sådanne forslag til afgørelse skal for at kunne behandles stilles skriftligt, være underskrevet af mindst 32 medlemmer eller være fremsat af en politisk gruppe eller et udvalg samt være begrundet.

3. Det korresponderende udvalg afgiver sin udtalelse om de fremsatte forslag, før de kommer til forhandling på et plenarmøde.

4. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer og med 3/5 af de afgivne stemmer.

Artikel 8

(Ophævet)

BILAG V

PROCEDURE FOR BEHANDLING OG VEDTAGELSE AF AFGØRELSER OM DECHARGE

Artikel 1

Dokumenter

1. Følgende dokumenter trykkes og omdeles:

a) forvaltningsregnskab, analyse af den økonomiske forvaltning og balancen, som fremsendes af Kommissionen

b) Revisionsrettens årsberetning og særberetninger ledsaget af institutionernes svar

c) Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248

d) Rådets henstilling.

2. Disse dokumenter henvises til det korresponderende udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det korresponderende udvalg.

Artikel 2

Behandling af betænkning

1. Parlamentet behandler en betænkning fra det korresponderende udvalg om decharge senest den 30. april året efter vedtagelsen af Revisionsrettens årsberetning i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Bestemmelserne i forretningsordenen om ændringsforslag og afstemning finder anvendelse, medmindre andet fastsættes i dette bilag.

Ændringsforslag til det forslag til beslutning, der skal vedtages af plenarforsamlingen, henvises til behandling i det korresponderende udvalg.

Artikel 3

Betænkningens indhold

1. Det korresponderende udvalgs betænkning om decharge omfatter:

a) et forslag til afgørelse om meddelelse af decharge eller om udsættelse af afgørelsen om decharge (afstemning i mødeperioden i april) eller et forslag til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af decharge (afstemning i mødeperioden i oktober)

b) et forslag til afgørelse om afslutning af regnskaberne for alle Fællesskabets indtægter, udgifter, aktiver og passiver

c) et forslag til beslutning med bemærkningerne til det i litra a) omhandlede forslag til afgørelse, der indeholder såvel en vurdering af Kommissionens gennemførelse af budgettet i det forløbne regnskabsår som bemærkninger til den fremtidige gennemførelse af udgifterne

d) et bilag med en oversigt over de dokumenter, der er modtaget fra Kommissionen, og de dokumenter, Kommissionen er blevet anmodet om, men som ikke er modtaget

e) udtalelserne fra de berørte udvalg.

2. Foreslår det korresponderende udvalg, at afgørelsen om decharge udsættes, anføres endvidere i det hertil hørende beslutningsforslag navnlig:

a) grundene til udsættelsen

b) de yderligere foranstaltninger, Kommissionen forventes at træffe, samt fristen herfor, og

c) de dokumenter, der skal forelægges, for at Parlamentet kan træffe afgørelse med fuldt kendskab til de faktiske omstændigheder.

Artikel 4

(Ophævet)

Artikel 5

Behandling og afstemning i Parlamentet

1. Enhver betænkning om decharge fra det korresponderende udvalg opføres på dagsordenen for den første mødeperiode efter dens indgivelse.

2. Der kan kun stilles ændringsforslag til forslaget til beslutning, jf. artikel 3, stk. 1, litra c).

3. Afstemningen om forslagene til afgørelse og forslaget til beslutning sker i den rækkefølge, der fremgår af artikel 3, medmindre andet er fastsat i artikel 5a.

4. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer, jf. EF-traktatens artikel 198.

Artikel 5a

Mulige procedurer

1. Afstemning i mødeperioden i april

I første omgang indeholder betænkningen om decharge forslag til afgørelse om meddelelse af decharge eller om udsættelse af afgørelsen om decharge.

a) Opnår et forslag om meddelelse af decharge flertal, er der hermed meddelt decharge. Dette indebærer samtidig afslutning af regnskaberne.

   Opnår et forslag om meddelelse af decharge ikke flertal, anses afgørelsen om decharge for udsat, og det korresponderende udvalg forelægger i løbet af seks måneder en ny betænkning med forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge.

b) Vedtages et forslag om udsættelse af afgørelsen om decharge, forelægger det korresponderende udvalg i løbet af seks måneder en ny betænkning med forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge. I så fald udsættes afslutningen af regnskaberne også, og der forelægges et nyt forslag sammen med den nye betænkning.

   Opnår et forslag om udsættelse af afgørelsen om decharge ikke flertal, anses decharge for meddelt. I så fald indebærer afgørelsen også afslutning af regnskaberne. Forslaget til beslutning kan stadig sættes under afstemning.

2. Afstemning i mødeperioden i oktober

I anden omgang indeholder betænkningen om decharge forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge.

a) Opnår et forslag om meddelelse af decharge flertal, er der hermed meddelt decharge. Dette indebærer samtidig afslutning af regnskaberne.

Opnår et forslag om meddelelse af decharge ikke flertal, betragtes dette som nægtelse af decharge. Der forelægges et formelt forslag om afslutning af regnskaberne for det pågældende år i en senere mødeperiode, hvor Kommissionen også anmodes om at afgive en redegørelse.

b) Opnår et forslag om nægtelse af decharge flertal, forelægges der et formelt forslag om afslutning af regnskaberne for det pågældende år i en senere mødeperiode, hvor Kommissionen også anmodes om at afgive en redegørelse.

Opnår et forslag om nægtelse af decharge ikke flertal, anses decharge for meddelt. I så fald indebærer afgørelsen også afslutning af regnskaberne. Forslaget til beslutning kan stadig sættes under afstemning.

3. Indeholder forslaget til beslutning eller forslaget om afslutning af regnskaberne bestemmelser, som er i modstrid med Parlamentets afstemning om decharge, kan formanden efter at have hørt det korresponderende udvalgs formand udsætte afstemningen og fastsætte en ny frist for ændringsforslag.

Artikel 6

Gennemførelse af afgørelsen om decharge

1. Formanden fremsender enhver afgørelse og beslutning vedtaget af Parlamentet i henhold til artikel 3 til Kommissionen og til hver af de andre institutioner. Han drager omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven.

2. Det korresponderende udvalg aflægger mindst én gang årligt beretning til Parlamentet om de foranstaltninger, som institutionerne har truffet som reaktion på bemærkningerne til afgørelserne om decharge og de øvrige bemærkninger i Parlamentets beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

3. På grundlag af en betænkning fra det for budgetkontrol kompetente udvalg kan Parlamentets formand på dettes vegne i henhold til EF-traktatens artikel 232 indbringe klage for Domstolen mod en given institution for at have undladt at gennemføre forpligtelser, der fremgår af bemærkningerne til afgørelsen om decharge eller af de øvrige beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

BILAG VI

DE STÅENDE UDVALGS SAGSOMRÅDER [1]

I. **Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder fastlæggelse af en fælles forsvars- og nedrustningspolitik (EU-traktatens artikel 11)

2. forbindelserne med de øvrige institutioner på det udenrigspolitiske område og navnlig med den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

3. de politiske aspekter af forbindelserne med tredjelande og internationale organisationer, hvad angår gennemførelsen af Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik

4. fastlæggelse af udenrigspolitiske holdninger med hensyn til tildeling af de store programmer for faglig bistand og økonomisk støtte til tredjelande, i samarbejde med Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget, Udvalget om Udvikling og Samarbejde og Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi

5. indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union (EU-traktatens artikel 49), uden at det berører de relevante udvalgs beføjelser

6. indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om partnerskabs- og associeringsaftaler (EF-traktatens artikel 310) og andre internationale aftaler af hovedsagelig politisk karakter

7. spørgsmål vedrørende menneskerettighederne og demokratisering i tredjelande, herunder forbindelserne med internationale menneskerettighedsorganisationer

8. forbindelserne med WEU (EU-traktatens artikel 17)

9. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

Udvalget sikrer samordningen af arbejdet i de interparlamentariske delegationer, de blandede parlamentariske udvalg, samarbejdsudvalgene og ad hoc-delegationerne, både hvad angår forberedelsen og drøftelsen af resultaterne af deres møder. De interparlamentariske delegationer drøfter de økonomiske og handelsmæssige aspekter med det udvalg, der er ansvarlig for dette område.

II. **Budgetudvalget**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fastlæggelsen og udøvelsen af Parlamentets budgetbeføjelser (EF-traktatens artikel 268-273) og bestemmelserne vedrørende fastlæggelse af budgettet

2. Den Europæiske Unions budgetter, herunder EKSF's budget, og opførelsen på budgettet af Den Europæiske Udviklingsfond

3. de flerårige overslag over Den Europæiske Unions indtægter og udgifter og de interinstitutionelle aftaler herom samt gennemførelsen af budgetsamråd

4. Den Europæiske Unions finansielle midler

5. EIB's og De Europæiske Fællesskabers og medlemsstaternes øvrige finansielle og budgetmæssige instrumenters aktiviteter (EF-traktatens artikel 266 og 267)

[1] Vedtaget med Parlamentets afgørelse af 19. maj 1983, jf. artikel 150, og ændret ved Parlamentets afgørelser af 25. juli 1984, 21. januar 1987, 26. juli 1989, 15. januar 1992, 21. juli 1994, 15. januar 1997 og 15. april 1999.

6. de finansielle virkninger af Det Europæiske Fællesskabs retsakter, uden at dette begrænser fagudvalgenes sagsområder

7. kriterierne for administrativ og regnskabsmæssig forvaltning samt forvaltning af Den Europæiske Unions personale, for så vidt den ikke er af særlig tjenestemandsretlig betydning

8. bevillingsoverførsler

9. Parlamentets budget, administration og regnskabsføring (forretningsordenens artikel 183)

10. finansforordningen, bortset fra spørgsmål vedrørende budgettets gennemførelse, forvaltning og kontrol (EF-traktatens artikel 279).

Hvad angår Parlamentets budgetanliggender vedtager Præsidiet og Budgetudvalget i successive faser

a) stillingsfortegnelsen

b) det foreløbige forslag og forslaget til budgetoverslag.

Afgørelser om stillingsfortegnelsen træffes i henhold til følgende procedure:

1. Præsidiet fastsætter stillingsfortegnelsen for hvert regnskabsår.

2. Præsidiet og Budgetudvalget holder eventuelt samråd, hvis sidstnævntes udtalelse adskiller sig fra Præsidiets første afgørelser.

3. Ved procedurens afslutning er det Præsidiet, der træffer den endelige afgørelse om overslaget over stillingsfortegnelsen, jf. forretningsordenens artikel 182, stk. 3, uden at det berører de afgørelser, der træffes i henhold til EF-traktatens artikel 272.

Proceduren for udarbejdelsen af selve budgetoverslaget indledes, så snart Præsidiet har truffet endelig afgørelse om stillingsfortegnelsen. Etaperne i denne procedure er beskrevet i forretningsordenens artikel 183:

1. Præsidiet opstiller det foreløbige forslag til overslag over indtægter og udgifter (stk. 1).

2. Budgetudvalget opstiller forslaget til overslag over indtægter og udgifter (stk. 2).

3. Der indledes samråd, hvis Budgetudvalgets og Præsidiets synspunkter er meget forskellige.

Ved udøvelsen af disse beføjelser arbejder Budgetudvalget snævert sammen med Budgetkontroludvalget.

III. **Budgetkontroludvalget**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. kontrol med gennemførelsesforanstaltninger af finansiel, budgetmæssig og administrativ art i forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget (herunder EUF)

2. kontrol med EKSF's finansielle og administrative virksomhed og den finansielle virksomhed, som EIB udøver på grundlag af et mandat fra Kommissionen

3. finansforordningen i spørgsmål vedrørende budgettets gennemførelse, forvaltning og kontrol (EF-traktatens artikel 279)

4. de dechargeafgørelser, Parlamentet træffer, samt foranstaltninger til ledsagelse eller iværksættelse af disse afgørelser (EF-traktatens artikel 276)

5. regnskaber og balancer i forbindelse med Parlamentets afgørelser vedrørende regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af indtægter og udgifter samt foranstaltninger til ledsagelse eller iværksættelse af disse afgørelser, navnlig som led i den interne dechargeprocedure

6. regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for De Europæiske Fællesskaber, deres institutioner og alle instanser, der finansieres af dem, herunder opgørelse af de bevillinger, som skal fremføres, og af saldiene

7. den ledsagende kontrol med gennemførelsen af de aktuelle budgetter på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen og foranstaltninger truffet med henblik på denne gennemførelse i samarbejde med fagudvalgene eller uden at det berører fagudvalgenes beføjelser i henhold til denne forretningsorden

8. vurdering af effektiviteten af De Europæiske Fællesskabers forskellige finansieringsforanstaltninger og af koordineringen af de forskellige finansielle instrumenter samt vurdering af costbenefitforholdet i forbindelse med gennemførelsen af politikker, der finansieres af Den Europæiske Union

9. undersøgelse af kreditbetingelserne og finansieringsordningerne samt de administrative gennemførelsesstrukturer gennem undersøgelse af tilfælde af bedrageri og uregelmæssigheder

10. regulativer eller dele af regulativer, der vedrører gennemførelsen af budgetterne

11. kontrol, forebyggelse, efterforskning og straf i forbindelse med bedrageri og uregelmæssigheder, der vedrører Unionens budget og generelt varetagelsen af Det Europæiske Fællesskabs økonomiske interesser (EF-traktatens artikel 280)

12. behandling af Revisionsrettens beretninger og udtalelser (EF-traktatens artikel 248)

13. forbindelserne med Revisionsretten og udnævnelsen af Rettens medlemmer, uden at Parlamentets formands beføjelser herved indskrænkes (EF-traktatens artikel 247).

Dette udvalg behandler fortrolige dokumenter om spørgsmål, der hører ind under dets sagsområde under fuld overholdelse af bestemmelserne i bilag VII.

IV. **Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. borgerrettighederne, menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union

2. foranstaltninger til bekæmpelse af enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering (EF-traktatens artikel 13) ud over de foranstaltninger, der er nævnt under afsnit VIII

3. beskyttelse af fysiske personers datasikkerhed og disse datas fri bevægelighed (EF-traktatens artikel 286 og EU-traktatens afsnit VI)

4. spørgsmål, der henhører under opretholdelsen og udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EU-traktatens artikel 2, stk. 1, fjerde led), og især

   a) under første søjle (EF-traktatens afsnit IV) gennem foranstaltninger vedrørende personers adgang og bevægelighed (indvandrings-, asyl- og visumpolitik, grænsepassage, opholdsret) (EF-traktatens artikel 3, stk. 1, litra d))

   b) under tredje søjle (EU-traktatens afsnit VI) gennem forebyggelse af racisme og fremmedhad samt bekæmpelse af kriminalitet, især terrorisme, handel med mennesker og forbrydelser imod børn, narkotika- og våbenhandel, korruption og bedrageri, via

      — et snævrere samarbejde mellem politi, toldmyndigheder og øvrige kompetente myndigheder i medlemsstaterne, både direkte og gennem Den Europæiske Politienhed (Europol), jf. EU-traktatens artikel 30 og 32

      — et snævrere samarbejde mellem retsmyndighederne og de øvrige kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. EU-traktatens artikel 31, litra a)-d), og artikel 32

      — tilpasning af medlemsstaternes strafferetlige regler, jf. EU-traktatens artikel 31, litra e), og artikel 29

5. styrkelse af samarbejdet mellem første og tredje søjle med henblik på oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

6. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og Det Europæiske Observatorium for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad

7. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

V. **Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den gradvise gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union

2. den økonomiske og monetære planlægning på mellemlang og lang sigt (EF-traktatens artikel 98-100)

3. den monetære politik, betalingsbalance og kapitalbevægelser og låne- og udlånspolitikken (kontrol med kapitalbevægelser fra tredjelande, foranstaltninger til fremme af Den Europæiske Unions kapitaludførsel, anvendelse af EF-traktatens artikel 56-60 og 101-124)

4. forbindelserne med Den Europæiske Centralbank

5. det internationale valutasystem

6. anvendelse af konkurrencereglerne og reglerne om sammenslutninger og samordnet praksis (EF-traktatens artikel 81-86), idet dette ikke må begrænse fagudvalgenes sagsområder

7. offentlig støtte (EF-traktatens artikel 87-89), idet dette ikke må begrænse fagudvalgenes sagsområder

8. harmonisering på det fiskale område og anvendelse af fiskale bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i forbindelse med det indre marked (EF-traktatens artikel 90-93)

9. finansielle tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 51, stk. 2) samt aspekterne vedrørende tilsyn med finansielle tjenesteydelser

10. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

VI. **Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. de retlige aspekter ved udarbejdelse, fortolkning og anvendelse af fællesskabsretten, herunder valget af det relevante retsgrundlag for fællesskabsretsakterne og respekten for principperne om subsidiaritet og proportionalitet

2. de retlige aspekter ved udarbejdelse, fortolkning og anvendelse af folkeretten i det omfang, den vedrører Den Europæiske Union

3. alt hvad der vedrører forenkling af fællesskabslovgivningen, navnlig lovgivningsmæssige forslag med henblik på officiel kodifikation heraf

4. samordning på fællesskabsplan af de nationale lovgivninger på det indre markeds område vedrørende:

   a) det indre markeds etablering og funktion (EF-traktatens artikel 14 og 15)

   b) etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 43-55), bortset fra finansielle tjenesteydelser

   c) Harmoniseringskontoret for det Indre Marked

5. intellektuel ejendomsret

6. civil ansvarsret, kontraktret og procedureret, uanset den berørte sektor

7. retlig beskyttelse af forbrugerne

8. De Europæiske Fællesskabers personalevedtægt (EF-traktatens artikel 283) med undtagelse af lønspørgsmål, med mindre de ikke er af særlig tjenestemandsretlig betydning

9. beskyttelse af Parlamentets rettigheder, navnlig ved Parlamentets deltagelse i sager ved Domstolen og Retten i Første Instans

10. etiske spørgsmål i forbindelse med nye teknologier, i et styrket samarbejde med det/de relevante udvalg

11. prøvelse af nyvalgte medlemmers mandater og afgørelse om eventuelle indsigelser vedrørende valg af et medlem

12. spørgsmål vedrørende medlemmernes privilegier og immuniteter

13. spørgsmål vedrørende statutten for medlemmerne

14. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

VII. **Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Fællesskabets industripolitik, herunder anvendelser i specifikke sektorer som telekommunikation, de teknologiske og økonomiske aspekter af informationssamfundet, rumfartsindustrien, informationsteknologien og bioteknologi vedrørende:

   a) etablering og udvikling af de transeuropæiske net med hensyn til infrastruktur og telekommunikation (EF-traktatens artikel 154-156)

   b) anvendelse af nye teknologier i bestemte sektorer i erhvervslivet (standarder, konkurrenceregler, fri bevægelighed og fri adgang til tjenesteydelser og generelle problemer i de enkelte produktionsgrene)

   c) Fællesskabets standarder og tekniske forskrifter (i samarbejde med de europæiske standardiseringsorganer)

2. opfølgning af Unionens handelspolitik (EF-traktatens artikel 131-134) i forbindelse med:

   a) internationale aftaler, der vedrører de økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredjelande

   b) de økonomiske og handelsmæssige aspekter ved Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde samt forbindelserne med EFTA

   c) spørgsmål vedrørende OECD og de regionale økonomiske og handelsmæssige integrationssammenslutninger uden for Fællesskabet, samt aftaler, der er indgået i denne forbindelse

   d) alle aspekter vedrørende WTO og de øvrige internationale, økonomiske organisationer, navnlig med hensyn til udveksling af varer og tjenesteydelser, investeringer, offentlige kontrakter, konkurrence og intellektuel ejendomsret

   e) spørgsmål i forbindelse med den fælles toldtarif og dumping fra tredjelandes side

   f) økonomisk samarbejde herunder de store programmer for faglig bistand og finansiel støtte til de associerede tredjelande (Phare, Tacis, Meda) og de økonomiske aspekter af associerings- og partnerskabsaftaler

3. alle spørgsmål vedrørende grundforskning og præindustriel forskning, rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling i Det Europæiske Fællesskab og særprogrammerne (EF-traktatens artikel 163-173) samt om:

   a) aftaler om forskning og teknologisk udvikling med tredjelande samt anvendelse af disse udviklinger og denne teknologiske forskning

   b) udbredelse af forskningsresultater

   c) reglerne for gennemførelse og deltagelse i rammeprogrammet for forskning (EF-traktatens artikel 168-171)

4. aktiviteterne inden for FFC, Centralbureauet for Kernefysiske Målinger, JET, ITER og andre projekter inden for samme område

5. energipolitikken generelt og særlig energiforsyningen, herunder kul og atomenergiforsyningen under EKSF- og Euratom-traktaterne, vedrørende:

   a) energicharteret

b) etablering og udvikling af transeuropæiske net inden for energiinfrastrukturområdet (EF-traktatens artikel 154-156)

c) nuklear sikkerhed

d) vedvarende energi

6. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

De interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationerne samarbejder med dette udvalg, hvad de økonomiske og handelsmæssige aspekter af forbindelserne med tredjelande angår.

VIII. **Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskæftigelsespolitikken (EF-traktatens afsnit VIII), herunder foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløshed og til skabelse af arbejdspladser samt Beskæftigelsesudvalget

2. socialpolitikken (EF-traktatens artikel 136-145, bortset fra artikel 141), og især:

a) beskyttelse af leve- og arbejdsvilkår, herunder miljøet på arbejdspladsen, særlig for at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed

b) information og høring af arbejdstagerne

c) det kollektive forsvar af arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser

d) løn- og pensionspolitik

e) social sikring og beskyttelse

f) social udstødelse og social samhørighed

g) beskæftigelsesvilkår for personer med lovligt ophold fra tredjelande

h) boligpolitik og fremme af socialt byggeri

3. den sociale dimension og arbejdsmarkedet i informationssamfundet

4. Den Europæiske Socialfond (EF-traktatens artikel 146-148)

5. erhvervsuddannelse (EF-traktatens artikel 150) og navnlig

a) gennemførelse af en faglig uddannelsespolitik på fællesskabsplan

b) harmonisering af kvalifikationsbeviser

6. arbejdstagernes frie bevægelighed (EF-traktatens artikel 39-42)

7. dialogen mellem arbejdsmarkedets parter

8. følgende organer:

— Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)

— Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

— Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

— Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur

9. enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering (EF-traktatens artikel 13), der har relation til de grundlæggende sociale rettigheder og arbejdsmarkedet

10. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

IX. **Udvalget om Miljø og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. miljøpolitik og miljøbeskyttelsesforanstaltninger (EF-traktatens artikel 174)

   a) luft, jordbunds- og vandforurening

   b) klimaforandringer

   c) klassificering, emballering, etikettering, transport og anvendelse af farlige stoffer og præparater

   d) fastsættelse af tilladte støjniveauer

   e) behandling og oplagring af affald (herunder genindvinding)

   f) foranstaltninger og aftaler på internationalt og regionalt plan med henblik på miljøbeskyttelse

   g) bevarelse af dyrelivet og dets miljø

   h) miljømæssige aspekter af havretten

   i) Det Europæiske Miljøagentur

2. folkesundhed (EF-traktatens artikel 152)

   a) programmer inden for offentlig sundhedsbeskyttelse

   b) mærkning af levnedsmidler og levnedsmiddelsikkerhed

   c) veterinærlovgivning om beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker ved fødevarer af animalsk oprindelse (bakterier og restkoncentrationer), sundhedskontrol af varer og produktionssystemer

   d) lægemidler, herunder også veterinærmedicinske præparater

   e) Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering

   f) medicinsk forskning

   g) kosmetiske produkter

   h) civilbeskyttelse

3. forbrugerpolitik

   a) beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed

   b) passende høring og inddragelse af forbrugerne ved forberedelsen af afgørelser, der berører deres interesser, navnlig deres økonomiske interesser

   c) forbedring af forbrugeroplysning og -uddannelse

4. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

X. **Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles landbrugspolitiks og skovbrugspolitikkens funktion og videreudvikling (EF-traktatens artikel 32-38 og evt. artikel 95 og 152)

2. udvikling af landdistrikter, herunder også virksomheden inden for EUGFL, Udviklingssektionen

3. lovgivning om

   — veterinære og plantesundhedsmæssige spørgsmål

   — dyrefoder

     for så vidt angår de to første led i det omfang det landbrugsmæssige aspekt af disse spørgsmål er af afgørende betydning i forhold til de eventuelle hermed forbundne sundhedsmæssige risici for mennesker

   — dyrs opdræt og velfærd

4. forsyning med landbrugsråvarer

5. Fællesskabsagenturet for Plantesorter

6. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XI. **Fiskeriudvalget**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles fiskeripolitiks funktion og udvikling samt dens forvaltning

2. bevarelse af fiskeressourcerne

3. den fælles markedsordning for fiskeriprodukter

4. strukturpolitikken inden for fiskeri og akvakultur, herunder de finansielle styringsinstrumenter for fiskeriet (FIUF og PESCA)

5. internationale fiskeriaftaler (indgået i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 37 i forbindelse med artikel 300)

6. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XII. **Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Det Europæiske Fællesskabs regionalpolitik forstået som strukturpolitik med henblik på økonomisk konvergens, økonomisk og social samhørighed, en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktatens artikel 2) og fjernelse af de sociale og økonomiske skævheder mellem Unionens forskellige områder:

   a) udarbejdelse, gennemførelse og evaluering af alle Det Europæiske Fællesskabs regionalpolitiske planer og foranstaltninger, særlig vedrørende udvikling af tilbagestående regioner samt områder i social og økonomisk forandring på områderne industri og tjenesteydelser, samt byområder

   b) problemer i de ultraperifere områder og øområderne (erklæring nr. 30 til Amsterdam-traktaten)

   c) virkningerne af de andre former for fællesskabspolitik på den økonomiske og sociale samhørighed

   d) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og de øvrige fællesskabsinstrumenter inden for regionalpolitikken

   e) koordinering af Det Europæiske Fællesskabs strukturelle instrumenter til finansiel intervention

   f) udnyttelsesgrad og resultater i medlemsstaterne af Det Europæiske Fællesskabs regionale interventioner og koordinering af de nationale støtteordninger med regionalt sigte

   g) samarbejde på tværs af grænserne og mellem regionerne

   h) forbindelserne til Regionsudvalget

i) forbindelserne til de lokale og regionale myndigheder og deres deltagelse i udarbejdelsen af regionalpolitikken

2. en fælles transportpolitik (EF-traktatens artikel 70-80), som omfatter transport ad jernbane, veje og indre vandveje samt skibs- og luftfart;

a) oprettelse af et europæisk transportnet, navnlig etablering og udvikling af transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet (EF-traktatens artikel 154-156)

b) etablering af fælles regler for den internationale transport

c) forskelsbehandling, harmonisering og samordning på transportområdet

d) Den Europæiske Unions havne og lufthavnspolitik

3. turismen

4. udvikling af en europæisk politik for fysisk planlægning, herunder for byplanlægning

5. posttjenesterne

6. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XIII. **Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Den Europæiske Unions kulturelle aspekter og især forbedring af kendskabet til og udbredelsen af kulturen, bevarelsen og beskyttelsen af kulturarven, de kulturelle udvekslinger og den kunstneriske skaben (EF-traktatens artikel 151)

2. Den Europæiske Unions uddannelsespolitik (EF-traktatens artikel 149), navnlig

a) undervisning i og udbredelse af medlemsstaternes sprog

b) studerendes og underviseres mobilitet

c) fremme af samarbejde mellem undervisningsinstitutioner

d) udvikling af fjernuddannelse og livslang uddannelse

e) udviklingen af det europæiske universitet og fremme af Europaskolesystemet

3. ungdomspolitik: udveksling af unge, bortset fra unge arbejdstagere, den europæiske volontørtjeneste og andre initiativer i forbindelse med de unges tilknytning til Europas opbygning, som for eksempel Det Europæiske Ungdomsforum

4. den audiovisuelle industri og de kulturelle og uddannelsesmæssige aspekter af informationssamfundet

5. informations- og mediepolitikken, information af offentligheden om Den Europæiske Unions aktiviteter

6. udvikling af en sportspolitik (erklæring nr. 29 til Amsterdam-traktaten) og en fritidspolitik

7. samarbejde på områderne kultur og uddannelse med tredjelande og de relevante internationale organisationer, især Europarådet.

8. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XIV. **Udvalget om Udvikling og Samarbejde**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fremme, gennemførelse og overvågning af Den Europæiske Unions politik med hensyn til udviklingssamarbejde (EF-traktatens artikel 177-181), herunder

   a) politisk dialog med udviklingslandene

   b) økonomisk politik samt handels- og investeringspolitik over for udviklingslandene, herunder den generelle præferenceordning

   c) humanitær bistand, nødhjælp og fødevarehjælp i udviklingslandene

   d) fagligt og finansielt samarbejde med udviklingslandene

   e) andre sektorer som f.eks. sundhed, uddannelse samt udviklingen inden for industri og landdistrikter

   f) støtte til demokratiseringsprocessen, en rimelig styreform og menneskerettigheder i udviklingslandene

2. forhandling, indgåelse og gennemførelse af AVS-EF-konventionen

3. forbindelserne med de relevante internationale multilaterale og ikke-statslige organisationer

4. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XV. **Udvalget om Konstitutionelle Anliggender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. spørgsmål vedrørende den europæiske opbygning, navnlig inden for rammerne af forberedelsen og afviklingen af regeringskonferencerne

2. de institutionelle følger af forhandlinger om udvidelse af Den Europæiske Union

3. gennemførelse af EU-traktaten og vurdering af, hvorledes den fungerer

4. generelle forbindelser med Den Europæiske Unions øvrige institutioner eller organer

5. udarbejdelse af forslag til en ensartet valgmåde (EF-traktatens artikel 190, stk. 4)

6. udviklingen af de europæiske politiske partier (EF-traktatens artikel 191)

7. konstatering af en medlemsstats alvorlige og vedvarende krænkelser af medlemsstaternes fælles principper (EU-traktatens artikel 7 og EF-traktatens artikel 309)

8. spørgsmål vedrørende Parlamentets forretningsorden, bl.a.

   a) udarbejdelse af forretningsordenen, herunder bilag hertil

   b) behandling af forslag til ændring af forretningsordenen, jf. dennes artikel 181, og udarbejdelse af betænkninger herom

   c) fortolkning af forretningsordenen, jf. dennes artikel 142 og 180

9. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XVI. **Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fastlæggelse, udvikling og gennemførelse af kvinders rettigheder i Unionen og fremme af kvinders rettigheder i tredjelande

2. gennemførelsen og videreudviklingen af mainstreamingpolitikken i alle sektorer

3. gennemførelse og vurdering af alle politikker og programmer for kvinder

4. opfølgning og gennemførelse af internationale aftaler og konventioner af betydning for kvinders rettigheder (De Forenede Nationer, Den Internationale Arbejdsorganisation)

5. politik for information og forskning vedrørende kvinder

6. politikken for lige muligheder (EF-traktatens artikel 141), herunder ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til mulighederne på arbejdsmarkedet og lige behandling i arbejdet (EF-traktatens artikel 137, stk. 1, femte led).

7. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

XVII. **Udvalget for Andragender**

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. behandling og opfølgning af andragender (EF-traktatens artikel 21), samt forbindelserne med ombudsmanden

2. kontrol med gennemførelsen af de løbende udgifter, som det har ansvar for, på grundlag af periodiske beretninger fra Kommissionen.

BILAG VII

FORTROLIGE OG FØLSOMME DOKUMENTER OG OPLYSNINGER

A. Behandling af fortrolige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet

Procedure for behandling af fortrolige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet [1]

1. Ved fortrolige dokumenter forstås dokumenter og oplysninger, som kan undtages fra aktindsigt i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, og følsomme dokumenter, jf. forordningens artikel 9.

Rejses der af en af Fællesskabets institutioner tvivl om, hvorvidt dokumenter, Parlamentet har modtaget, er fortrolige, forelægges spørgsmålet for det interinstitutionelle udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Når fortrolige dokumenter fremsendes til Parlamentet under forbehold af, at de behandles fortroligt, er formanden for det kompetente udvalg forpligtet til at anvende den i nr. 3 omhandlede fortrolighedsprocedure.

Yderligere regler om beskyttelse af fortrolige dokumenter vedtages af Parlamentet efter forslag fra Præsidiet og vedføjes som bilag til forretningsordenen. Ved fastsættelsen af reglerne tages der hensyn til oplysninger fra Kommissionen og Rådet.

2. Ethvert af Parlamentets udvalg kan efter skriftlig eller mundtlig anmodning fra et af dets medlemmer anvende fortrolighedsproceduren i forbindelse med nærmere angivne oplysninger eller dokumenter. Der kræves et flertal på 2/3 af de tilstedeværende medlemmers stemmer for at vedtage anvendelse af fortrolighedsproceduren.

3. Har udvalgets formand erklæret, at fortrolighedsproceduren skal anvendes, kan kun udvalgets medlemmer samt et stærkt begrænset antal tjenestemænd og sagkyndige, der på forhånd er udpeget af formanden, overvære forhandlingen.

Dokumenterne, der skal være nummererede, omdeles ved mødets begyndelse og indsamles ved dets afslutning. Der kan ikke tages notater eller fotokopier.

I protokollen fra mødet omtales ingen enkeltheder fra behandlingen af det punkt, som er behandlet fortroligt. Kun en eventuel afgørelse kan nævnes i protokollen.

4. Tre medlemmer af det udvalg, som har indledt proceduren, kan anmode om at få undersøgt, om der er sket brud på tavshedspligten, og dette opføres på dagsordenen. Et flertal af udvalgets medlemmer kan vedtage, at behandling af brud på tavshedspligten opføres på dagsordenen for det første møde, efter at udvalgsformanden har modtaget anmodningen.

5. Sanktioner: I tilfælde af overtrædelser fastsætter udvalgsformanden efter høring af næstformændene ved begrundet afgørelse de sanktioner, der skal anvendes (irettesættelse, midlertidig, længere eller endegyldig udelukkelse fra udvalget).

Det pågældende medlem kan gøre indsigelse mod denne afgørelse, uden at dette har opsættende virkning. Indsigelsen behandles i fællesskab af Parlamentets Formandskonference og det pågældende udvalgs formandskab. Der træffes afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer, og afgørelsen kan ikke indbringes for andre organer.

Påvises det, at en tjenestemand ikke har overholdt sin tavshedspligt, iværksættes de i vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte fastsatte sanktioner.

---

[1] Vedtaget med Parlamentets afgørelse af 15. februar 1989 og ændret ved dets afgørelse af 13. november 2001.

B. **Parlamentets adgang til følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område**

Interinstitutionel aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område ([2])

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET HAR —

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union skal Rådets formandskab høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Det hedder endvidere i artiklen, at Rådets formandskab og Kommissionen regelmæssigt skal underrette Europa-Parlamentet om udviklingen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der bør indføres en mekanisme for at sikre, at disse principper gennemføres inden for dette område.

(2) Visse højt klassificerede oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold, og der bør derfor indføres særlige regler for behandling af dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger.

(3) I henhold til artikel 9, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([3]) informerer Rådet Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, i denne forordning i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

(4) I de fleste medlemsstater er videregivelse og behandling af klassificerede oplysninger mellem regeringer og nationale parlamenter omfattet af særlige mekanismer. Denne interinstitutionelle aftale bør bevirke, at Europa-Parlamentet får en behandling, der er inspireret af bedste praksis i medlemsstaterne —

INDGÅET FØLGENDE INTERINSTITUTIONELLE AFTALE:

1. **Anvendelsesområde**

1.1. Denne interinstitutionelle aftale omhandler Europa-Parlamentets adgang til følsomme oplysninger, dvs. sikkerheds- og forsvarspolitiske oplysninger i Rådets besiddelse, der er klassificeret som »TRÈS SECRET«/»TOP SECRET«, »SECRET« eller »CONFIDENTIEL«, uanset deres oprindelse eller medium, eller om de er færdigfremstillede, samt behandling af således klassificerede dokumenter.

1.2. Oplysninger, der stammer fra et tredjeland eller en international organisation, videregives med det pågældende lands eller den pågældende organisations samtykke.

Hvis oplysninger, der stammer fra en medlemsstat, sendes til Rådet uden andre udtrykkelige begrænsninger med hensyn til videregivelse til andre institutioner end deres klassificering, finder bestemmelserne i punkt 2 og 3 i denne interinstitutionelle aftale anvendelse. I andre tilfælde videregives sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.

Hvis der gives afslag på videregivelse af oplysninger, der stammer fra et tredjeland, en international organisation eller en medlemsstat, skal Rådet give en begrundelse.

1.3. Anvendelsen af bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale skal ske i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse, og berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ([4]) og berører ikke eksisterende ordninger, navnlig den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ([5]).

([2]) EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.
([3]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([4]) EFT L 113 af 19.5.1995, s. 2.
([5]) EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

2. **Almindelige bestemmelser**

2.1. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige forpligtelse til loyalt samarbejde på et grundlag af gensidig tillid og i overensstemmelse med de relevante traktatbestemmelser. Videregivelse og behandling af oplysninger, der er omfattet af nærværende interinstitutionelle aftale, sker under hensyntagen til de interesser, som klassificeringen har til formål at beskytte, navnlig offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring.

2.2. Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underretter på anmodning af en af de i punkt 3.1 nævnte personer hurtigst muligt disse om indholdet af alle følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der er omfattet af denne interinstitutionelle aftale, og tager hensyn til offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring, jf. punkt 3.

3. **Bestemmelser om adgang til og behandling af følsomme oplysninger**

3.1. Europa-Parlamentets formand eller formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik kan inden for rammerne af denne interinstitutionelle aftale anmode om, at Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant videregiver oplysninger til dette udvalg om udviklingen i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder følsomme oplysninger, jf. punkt 3.3.

3.2. I tilfælde af en krise eller på anmodning af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik skal sådanne oplysninger videregives så hurtigt som muligt.

3.3. Inden for disse rammer skal Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underrette Europa-Parlamentets formand og et særligt udvalg under forsæde af formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, bestående af fire medlemmer, der er udpeget af Formandskonferencen, om indholdet af de følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der omfattes af denne interinstitutionelle aftale. Europa-Parlamentets formand og det særlige udvalg kan anmode om at konsultere de pågældende dokumenter i Rådets lokaler.

Hvis det er hensigtsmæssigt og muligt på baggrund af oplysningernes eller dokumenternes art og indhold, stilles disse til rådighed for Europa-Parlamentets formand, som vælger én af følgende muligheder:

a) oplysningerne er til brug for formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

b) adgang til oplysningerne er begrænset til medlemmerne af Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

c) oplysningerne skal drøftes i Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, der mødes for lukkede døre, på betingelser, der kan variere alt efter graden af fortrolighed

d) videregivelse af dokumenter, hvori oplysninger er slettet i lyset af den krævede grad af hemmeligholdelse.

Disse muligheder kan ikke anvendes, hvis de følsomme oplysninger er klassificeret som »TRÈS SECRET«/»TOP SECRET«.

Hvad angår oplysninger eller dokumenter, der er klassificeret som »SECRET« eller »CONFIDENTIEL«, aftaler formanden for Europa-Parlamentet, inden han vælger en af mulighederne, den med Rådet.

De pågældende oplysninger eller dokumenter må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager.

4. **Afsluttende bestemmelser**

4.1. Europa-Parlamentet og Rådet skal hver især træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne interinstitutionelle aftale, herunder de nødvendige skridt til sikkerhedsgodkendelse af de involverede personer.

4.2. De to institutioner er rede til at drøfte lignende interinstitutionelle aftaler om klassificerede oplysninger på andre af Rådets aktivitetsområder, forudsat at bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale ikke danner præcedens for andre af Unionens eller Fællesskabets aktivitetsområder og ikke berører substansen i andre interinstitutionelle aftaler.

4.3. Denne interinstitutionelle aftale revideres efter to år på anmodning af en af de to institutioner på baggrund af de erfaringer, som høstes i forbindelse med dens gennemførelse.

BILAG

Den interinstitutionelle aftale gennemføres i overensstemmelse med de relevante forskrifter og navnlig princippet om, at ophavsmandens samtykke er en nødvendig forudsætning for videregivelse af klassificerede oplysninger, jf. punkt 1.2.

Medlemmer af Europa-Parlamentets særlige udvalg konsulterer følsomme dokumenter i et sikret lokale i Rådets bygninger.

Den interinstitutionelle aftale træder i kraft, når Europa-Parlamentet har vedtaget interne sikkerhedsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med principperne i punkt 2.1 og er sammenlignelige med de andre institutioners, således at de berørte følsomme oplysninger sikres en tilsvarende grad af beskyttelse.

C. **Gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om Parlamentets adgang til følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område**

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. oktober 2002 om gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område ([6])

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til artikel 9, særlig stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([7]),

under henvisning til forretningsordenens bilag VII, del A, punkt 1,

under henvisning til artikel 20 i Præsidiets afgørelse af 28. november 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter ([8]),

under henvisning til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område,

under henvisning til forslag fra Præsidiet, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse meget fortrolige oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold.

([6]) EFT C 298 af 30.11.2002, s. 4.
([7]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([8]) EFT C 374 af 29.12.2001, s. 1.

Rådet har pligt til at informere Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

De medlemmer af Europa-Parlamentet, der er udpeget som medlemmer af det særlige udvalg, som nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, bør gennemgå en sikkerhedsgodkendelsesprocedure for at kunne få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med »need to know«-princippet.

Det er nødvendigt at indføre særlige mekanismer med henblik på modtagelse, behandling og kontrol af følsomme oplysninger fra Rådet, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formålet med denne afgørelse er at vedtage de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område.

Artikel 2

Rådet behandler anmodninger fra Europa-Parlamentet om adgang til Rådets følsomme oplysninger i overensstemmelse med sine forskrifter. Vedrører anmodningen dokumenter fra andre institutioner, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, videregives dokumenterne med disses samtykke.

Artikel 3

Europa-Parlamentets formand er ansvarlig for gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale inden for institutionen.

I denne forbindelse træffer formanden de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortrolig behandling af oplysninger, som modtages direkte fra Rådets formand eller generalsekretær/den højtstående repræsentant, eller oplysninger hidrørende fra følsomme dokumenter, der er konsulteret i Rådets lokaler.

Artikel 4

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik anmoder Rådets formandskab eller generalsekretær/den højtstående repræsentant om at give følsomme oplysninger til det særlige udvalg, der nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, gives disse oplysninger hurtigst muligt. Europa-Parlamentet udstyrer et særligt lokale til dette formål. Valget af lokale foretages med henblik på at sikre en tilsvarende grad af beskyttelse som den, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om Rådets sikkerhedsforskrifter ([9]), vedrørende afholdelse af sådanne møder.

Artikel 5

Informationsmødet afholdes for lukkede døre under forsæde af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik.

Bortset fra de fire medlemmer, som Formandskonferencen udpeger, har kun tjenestemænd, som af hensyn til deres funktion og tjenestens behov er sikkerhedsgodkendt og bemyndiget dertil i overensstemmelse med »need to know«-princippet, adgang til mødeværelset.

([9]) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

Artikel 6

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik beslutter at anmode om adgang til dokumenter, som indeholder følsomme oplysninger, konsulteres dokumenterne i overensstemmelse med punkt 3.3 i den interinstitutionelle aftale i Rådets lokaler.

De pågældende dokumenter konsulteres på stedet i de(n) udgave(r), som er til rådighed.

Artikel 7

De medlemmer af Europa-Parlamentet, som forventes at skulle deltage i informationsmøderne eller at få adgang til følsomme dokumenter, er underlagt en sikkerhedsgodkendelsesprocedure svarende til den, der gælder for Rådets og Kommissionens medlemmer. Europa-Parlamentets formand iværksætter i dette øjemed de nødvendige foranstaltninger hos de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 8

Tjenestemænd, som har adgang til følsomme oplysninger, sikkerhedsgodkendes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat for de øvrige institutioner. De således sikkerhedsgodkendte tjenestemænd deltager i overensstemmelse med »need to know«-princippet i de ovennævnte informationsmøder eller får indsigt i indholdet heraf. Generalsekretæren giver tilladelse hertil efter forinden at have indhentet udtalelse fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, disse myndigheder har foretaget.

Artikel 9

De oplysninger, som indhentes på disse møder eller ved konsultation af sådanne dokumenter i Rådets lokaler, må ikke videregives, udbredes eller reproduceres, hverken helt eller delvist, og uanset medium. Følsomme oplysninger fra Rådet må heller ikke gøres til genstand for optagelser.

Artikel 10

Medlemmer af Europa-Parlamentet, som Formandskonferencen har udpeget til at få adgang til følsomme oplysninger, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten medfører, at det pågældende medlem erstattes i det særlige udvalg af et andet medlem, som Formandskonferencen udpeger. Et medlem, som menes at have begået en overtrædelse, kan inden sin udelukkelse fra det særlige udvalg høres af Formandskonferencen ved et særligt møde for lukkede døre. Ud over udelukkelsen fra det særlige udvalg kan et medlem, der menes at have ladet oplysninger gå videre, i påkommende fald retsforfølges i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Artikel 11

De tjenestemænd, der er behørigt sikkerhedsgodkendt og dermed kan få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med »need to know«-princippet, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten giver anledning til en undersøgelse, der foretages under ansvar over for Europa-Parlamentets formand, og om nødvendigt til en disciplinærsag i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten. Ved en eventuel retsforfølgelse træffer formanden alle nødvendige foranstaltninger for at sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at iværksætte passende procedurer.

Artikel 12

Præsidiet har kompetence til at foretage eventuelle justeringer, ændringer eller fortolkninger i forbindelse med anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 13

Denne afgørelse vedføjes som bilag til Europa-Parlamentets forretningsorden og træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG VIII

DE NÆRMERE VILKÅR FOR UDØVELSE AF EUROPA-PARLAMENTETS UNDERSØGELSESBEFØJELSE

Afgørelse af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ([1])

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 20 B,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 193,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 107 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse under iagttagelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

de midlertidige undersøgelsesudvalg skal kunne råde over de nødvendige midler til at udføre deres opgaver; det er i den forbindelse vigtigt, at medlemsstaterne samt De Europæiske Fællesskabers institutioner og organer træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver;

tavsheds- og fortrolighedspligten i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde må sikres;

vilkårene for udøvelsen af undersøgelsesbeføjelsen kan efter anmodning fra en af de tre institutioner revideres efter udløbet af Europa-Parlamentets indeværende valgperiode på grundlag af de indhøstede erfaringer —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE EFTER FÆLLES OVERENSKOMST:

Artikel 1

De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse fastlægges i denne afgørelse i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 20 B, EF-traktatens artikel 193 og Euratom-traktatens artikel 107 B.

Artikel 2

1. Parlamentet kan på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i de i artikel 1 nævnte traktater, som led i udførelsen af sine opgaver efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

Parlamentet fastsætter sammensætningen af de midlertidige undersøgelsesudvalg og de nærmere regler for deres interne arbejde.

Afgørelser om at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, hvori bl.a. udvalgets formål og fristen for dets afgivelse af beretning præciseres, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg udfører sine opgaver under iagttagelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabernes institutioner og organer.

([1]) EFT L 113 af 19.5.1995, s. 2.

Medlemmer af de midlertidige undersøgelsesudvalg samt enhver anden, som gennem sit arbejde får kendskab til faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller andet, hvorom der i medfør af en medlemsstats eller en fællesskabsinstitutions bestemmelser gælder tavshedspligt, er forpligtet til at hemmeligholde dette kendskab over for enhver uvedkommende, herunder offentligheden, også efter hvervets eller arbejdsforholdets ophør.

Afhøringerne og vidneforklaringerne er offentlige. Dørene lukkes efter anmodning fra en fjerdedel af et undersøgelsesudvalgs medlemmer eller fra Fællesskabernes eller en medlemsstats nationale myndigheder, eller hvis det midlertidige undersøgelsesudvalg forelægges oplysninger, hvorom der gælder tavshedspligt. Ethvert vidne og enhver sagkyndig har ret til at afgive forklaring eller at vidne for lukkede døre.

3. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke undersøge forhold, der er under retslig behandling ved en national retsinstans eller en af Fællesskabernes retsinstanser, så længe denne retslige behandling ikke er afsluttet.

Inden for en frist på to måneder efter offentliggørelse i overensstemmelse med stk. 1, eller efter at Kommissionen har fået kendskab til, at der for et midlertidigt undersøgelsesudvalg er fremsat påstand om, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, kan Kommissionen meddele Parlamentet, at et forhold, som henhører under et midlertidigt undersøgelsesudvalg, er genstand for en fællesskabsretlig overtrædelsesprocedure; i så fald træffer det midlertidige undersøgelsesudvalg alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte Kommissionen i stand til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne.

4. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning inden for den frist, der blev fastsat, da det blev nedsat, eller senest ved udløbet af en frist på højst tolv måneder fra den dato, hvor det blev nedsat, eller under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Parlamentet kan to gange ved en begrundet afgørelse forlænge tolvmånedersfristen med tre måneder. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et midlertidigt undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst tolv måneder efter afgivelsen af beretningen om denne undersøgelse, eller efter at opgaven er afsluttet, og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen.

Artikel 3

1. Det midlertidige undersøgelsesudvalg foretager de undersøgelser, der er nødvendige for at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, på nedenstående betingelser.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan sende en opfordring til en fællesskabsinstitution, et fællesskabsorgan eller en medlemsstats regering om, at disse instanser udpeger et af deres medlemmer til at deltage i udvalgets arbejde.

3. Efter begrundet anmodning fra det midlertidige undersøgelsesudvalg udpeger de berørte medlemsstater og fællesskabsinstitutioner eller -organer en tjenestemand eller anden ansat, som de bemyndiger til at give møde for udvalget, medmindre tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning er til hinder derfor.

De pågældende tjenestemænd eller ansatte udtaler sig på vegne af og efter instruks fra deres regering eller institution. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger af de for deres ansættelsesforhold gældende regler.

4. Medlemsstaternes myndigheder og Fællesskabernes institutioner eller organer udleverer, når et midlertidigt undersøgelsesudvalg anmoder derom eller på eget initiativ, sådanne dokumenter til undersøgelsesudvalget, som er nødvendige for udøvelsen af dets opgaver, medmindre de på grund af tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed er forhindret deri i henhold til love eller administrative bestemmelser fastsat af medlemsstaterne eller Fællesskaberne.

5. Stk. 3 og 4 berører ikke andre nationale bestemmelser, som er til hinder for tjenestemænds fremmøde eller fremsendelse af dokumenter.

Såfremt tavshedshensyn, hensyn til offentlig eller national sikkerhed eller de i første afsnit nævnte bestemmelser udgør en hindring, meddeles dette Parlamentet af en repræsentant, som skal være beføjet til at forpligte den pågældende medlemsstats regering eller institutionen.

6. Fællesskabsinstitutioner eller -organer udleverer ikke dokumenter fra en medlemsstat til det midlertidige undersøgelsesudvalg uden først at have oplyst den pågældende stat herom.

De udleverer kun dokumenter, som er omfattet af stk. 5, når den pågældende medlemsstat har givet sit samtykke hertil.

7. Bestemmelserne i stk. 3, 4 og 5 gælder for fysiske og juridiske personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

8. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan anmode enhver anden person om at afgive vidneudsagn for udvalget i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Det midlertidige undersøgelsesudvalg underretter enhver person, der er nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved, og det hører den pågældende på dennes begæring.

Artikel 4

1. De oplysninger, som det midlertidige undersøgelsesudvalg indsamler, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke offentliggøres, når de omfatter elementer, der er dækket af tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller når de berørte personer er nævnt ved navn.

Parlamentet vedtager de nødvendige administrative og forretningsordensmæssige bestemmelser for at sikre, at tavshedspligten overholdes og fortrolighedshensyn tilgodeses i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalgs beretning afgives til Parlamentet, som under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1 kan beslutte at offentliggøre den.

3. Parlamentet kan lade henstillinger, som det måtte have vedtaget på grundlag af beretningen fra det midlertidige undersøgelsesudvalg, tilgå Fællesskabernes institutioner og organer eller medlemsstaterne. Disse drager de konsekvenser heraf, som de finder relevante.

Artikel 5

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 6

Efter udløbet af Parlamentets indeværende valgperiode kan ovenstående bestemmelser efter anmodning fra Parlamentet, Rådet eller Kommissionen revideres på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG IX

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL ARTIKEL 9, STK. 2

Interessegrupper i Europa-Parlamentet

Artikel 1

Adgangskort

1. Adgangskortet har form af et plastickort, forsynet med et foto af indehaveren og med angivelse af dennes efternavn, fornavne og navnet på den virksomhed, organisation eller enkeltperson, som han arbejder for.

Adgangskortet skal til stadighed bæres fuldt synligt af indehaveren i alle Parlamentets lokaler; hvis dette ikke overholdes, kan adgangskortet inddrages.

Adgangskortene adskiller sig ved deres form og farve fra de kort, der udstedes til lejlighedsvise besøgere.

2. Adgangskort kan kun fornyes, hvis indehaveren har opfyldt betingelserne i forretningsordenens artikel 9, stk. 2.

Gør et medlem indsigelse mod de aktiviteter, en person eller interessegruppe repræsenterer, henvises spørgsmålet til kvæstorerne, der undersøger sagen og træffer afgørelse om eventuel inddragelse af adgangskortet.

3. Adgangskortet giver i intet tilfælde adgang til andre møder i Parlamentet eller dettes organer end de møder, der er erklæret offentlige, og de adgangsbestemmelser, som gælder for andre borgere i Unionen, kan ikke fraviges.

Artikel 2

Medarbejdere

1. Ved begyndelsen af hver valgperiode fastsætter kvæstorerne grænsen for, hvor mange medarbejdere der højst kan akkrediteres hvert medlem.

Akkrediterede medarbejdere underskriver ved tiltrædelsen af stillingen en erklæring om deres erhvervsarbejde og enhver anden aktivitet eller funktion, som de udøver mod vederlag.

2. Medarbejderne har adgang til Parlamentet på samme vilkår som ansatte i Generalsekretariatet og de politiske grupper.

3. Alle andre, herunder personer, som arbejder direkte sammen med medlemmerne, har kun adgang til Parlamentet på de vilkår, som er fastsat i forretningsordenens artikel 9, stk. 2.

Artikel 3

Adfærdskodeks

1. I forholdet til Parlamentet skal de personer, der er opført i det i artikel 9, stk. 2, omhandlede register, overholde følgende bestemmelser:

a) De skal rette sig efter bestemmelserne i forretningsordenens artikel 9 og dette bilag

b) De skal over for medlemmer af Parlamentet, disses medarbejdere eller institutionens tjenestemænd redegøre for, hvilken interessegruppe eller hvilke interessegrupper de repræsenterer

c) De skal afholde sig fra ethvert forsøg på at indhente oplysninger på uhæderlig vis

d) De må ikke påberåbe sig et formelt tilknytningsforhold til Parlamentet over for tredjemand

e) De må ikke for vindings skyld videregive kopier af dokumenter, som de har fået adgang til gennem Parlamentet, til tredjemand

f) De skal nøje overholde bestemmelserne i bilag I, artikel 2, andet afsnit

g) De skal sikre sig, at enhver form for bistand, der ydes inden for rammerne af bestemmelserne i bilag I, artikel 2, opføres i det pågældende register

h) De må ikke ansætte tidligere tjenestemænd fra institutionerne uden at overholde bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd

i) De skal overholde Parlamentets bestemmelser om tidligere medlemmers rettigheder og ansvar

j) De skal med henblik på at undgå mulige interessekonflikter på forhånd indhente tilladelse fra det eller de pågældende medlemmer til ethvert kontrakt- eller ansættelsesforhold for medlemmers medarbejdere, og bagefter sikre sig, at der gives oplysninger derom i det i artikel 9, stk. 2, omhandlede register.

2. Overtrædelse af adfærdskodeksen kan medføre, at det adgangskort, der er udstedt til de pågældende personer og eventuelt til deres virksomhed, inddrages.

BILAG X

BETINGELSER FOR UDØVELSEN AF OMBUDSMANDENS HVERV

A. **Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv** [1]

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 195, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

det må fastlægges, under hvilke betingelser der kan indgives klage til ombudsmanden, og hvorledes ombudsmandens hverv skal afgrænses i forhold til procedurerne omkring søgsmål og rekurs;

ombudsmanden, som tillige kan handle på eget initiativ, skal have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hans hverv; med henblik herpå er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, han udbeder sig, medmindre de kan påberåbe sig en behørigt begrundet tavshedspligt, og uden at dette i øvrigt berører ombudsmandens pligt til ikke at videregive oplysningerne; medlemsstaternes myndigheder er forpligtet til at give ombudsmanden alle de nødvendige oplysninger, medmindre disse er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives; får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, som det tilkommer at tage de nødvendige initiativer;

der må fastlægges procedurer for det videre forløb, når resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser; det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session forelægger Europa-Parlamentet en samlet rapport;

ombudsmanden og hans personale skal udvise diskretion for så vidt angår de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv; til gengæld skal ombudsmanden underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter hans opfattelse falder ind under strafferetten, og som han måtte få kendskab til i forbindelse med en undersøgelse;

ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området;

i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden udnævner Europa-Parlamentet en person, der er borger i Unionen og som kan bevise, at han er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand;

det må fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører;

ombudsmanden må varetage sit hverv i fuldkommen uafhængighed, hvilket han ved sin tiltrædelse skal afgive højtidelig forsikring om over for De Europæiske Fællesskabers Domstol; der bør fastsættes bestemmelser om visse aktiviteters uforenelighed med hvervet som ombudsmand og om det vederlag samt de privilegier og immuniteter, der bliver ombudsmanden til del;

der bør fastsættes bestemmelser om tjenestemænd og andre ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, og om ombudsmandens budget; ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted;

---

[1] Vedtaget af Parlamentet den 9. marts 1994 (EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15) og ændret ved dets afgørelse af 14. marts 2002 (EFT L 92 af 9.4.2002, s. 13), hvorved artikel 12 og 16 er ophævet.

det tilkommer ombudsmanden at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse; der bør endvidere fastsættes visse overgangsbestemmelser for den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv fastsættes i denne afgørelse i henhold til artikel 195, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

2. Ombudsmanden udøver sit hverv under overholdelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabets institutioner og organer.

3. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet.

Artikel 2

1. Ombudsmanden skal inden for rammerne af ovennævnte traktater og på de deri fastsatte betingelser bidrage til at påvise fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, og til at fremsætte henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.

2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en af Unionens medlemsstater kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden informerer den berørte institution eller det berørte organ, så snart han har modtaget en klage.

3. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn; klageren kan anmode om, at hans klage behandles fortroligt.

4. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer.

5. Ombudsmanden kan råde klageren til at henvende sig til en anden myndighed.

6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs.

7. Må ombudsmanden afvise klagen eller afslutte sin behandling heraf på grund af en igangværende eller afsluttet retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden.

8. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- eller klagemuligheder, navnlig dem der er omhandlet i artikel 90, stk. 1 og 2, i vedtægten for tjenestemænd, er udtømt, og den pågældende myndigheds svarfrist er udløbet.

9. Ombudsmanden informerer hurtigst muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, som han finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Han oplyser den berørte institution eller det berørte organ herom, og disse kan tilsende ham alle relevante bemærkninger.

2. Fællesskabets institutioner og organer er forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

De giver kun adgang til dokumenter fra en medlemsstat, der er klassificeret som hemmelige i medfør af en lov eller en administrativ bestemmelse, når den pågældende medlemsstat forinden har givet sit samtykke hertil.

De giver adgang til andre dokumenter fra en medlemsstat efter at have underrettet den pågældende medlemsstat herom.

I ingen af tilfældene må ombudsmanden videregive indholdet af dokumenterne, jf. artikel 4.

Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte skal efter anmodning fra ombudsmanden aflægge vidneforklaring; de udtaler sig på vegne af og efter instrukser fra deres administrationer og har fortsat tavshedspligt.

3. Myndighederne i medlemsstaterne er efter anmodning fra ombudsmanden forpligtet til via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber at fremskaffe alle oplysninger, der kan bidrage til at belyse tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Fællesskabets institutioner eller organer, medmindre disse oplysninger er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives. I sidstnævnte tilfælde kan den berørte medlemsstat dog tillade, at ombudsmanden får kendskab til oplysningerne, såfremt han forpligter sig til ikke at videregive deres indhold.

4. Får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige initiativer.

5. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.

6. Når ombudsmanden mener at have konstateret, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han den berørte institution eller det berørte organ sagen og fremsætter i påkommende tilfælde forslag til henstillinger. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

7. Ombudsmanden sender dernæst en rapport til Europa-Parlamentet og til den berørte institution eller det berørte organ. Han kan heri fremsætte henstillinger. Klageren informeres af ombudsmanden om resultatet af undersøgelserne, om institutionens eller organets udtalelse og om eventuelle henstillinger fra ombudsmanden.

8. Ved slutningen af hver årlig session forelægger ombudsmanden Europa-Parlamentet en rapport om resultaterne af sine undersøgelser.

Artikel 4

1. Ombudsmanden og hans personale, der er omfattet af artikel 287 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 47, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, er forpligtede til ikke at videregive oplysninger og materiale, som de er blevet bekendt med i medfør af deres hverv. De skal ligeledes udvise diskretion for så vidt angår enhver oplysning, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person, jf. dog stk. 2.

2. Får ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der efter hans opfattelse henhører under strafferetten, meddeler han omgående dette til de nationale kompetente myndigheder via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber samt i givet fald til den fællesskabsinstitution, hvor den anklagede tjenestemand eller ansatte arbejder; institutionen kan eventuelt anvende artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte fællesskabsinstitution eller det berørte fællesskabsorgan om forhold, som ud fra et disciplinært synspunkt vedrører en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd.

Artikel 5

Ombudsmanden kan, i det omfang det kan bidrage til at øge effektiviteten af hans undersøgelser og yde en bedre beskyttelse af de personers rettigheder og interesser, der indgiver klager til ham, samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området. Ombudsmanden kan ikke ad denne vej kræve adgang til dokumenter, som han ikke ville have adgang til i medfør af artikel 3.

Artikel 6

1. Ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet og for hele valgperioden. Hans mandat kan forlænges.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder og kan bevise, at han er uafhængig, og som endvidere i sit hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller hvis erfaring og faglige kvalifikationer til varetagelse af et sådant embede er almindeligt anerkendt.

Artikel 7

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af hans mandatperiode eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil hans efterfølger indsættes i sit embede.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder, efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til valgperiodens afslutning.

Artikel 8

En ombudsmand, der ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller som har begået en alvorlig forseelse, kan på begæring af Europa-Parlamentet afskediges af De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Artikel 9

1. Ombudsmanden varetager sit hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes og unionsborgernes almene interesse. Han må i udøvelsen af sit hverv hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen instans. Han afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv en højtidelig forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol om, at han vil varetage sit hverv fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele hvervets varighed og efter dettes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hans hverv, i særdeleshed pligten til efter hvervets ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 10

1. Under udøvelsen af sit hverv kan ombudsmanden ikke — hverken lønnet eller ulønnet — udøve noget andet politisk, administrativt hverv eller erhvervsmæssig virksomhed.

2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Artikel 12-15 samt artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og ansatte i hans sekretariat.

Artikel 11

1. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder han selv udnævner.

2. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen.

3. De tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution uden tab af rettigheder.

4. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 12

(Ophævet)

Artikel 13

Ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted.

Artikel 14

Ombudsmanden fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse.

Artikel 15

Den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, udnævnes for den resterende del af valgperioden.

Artikel 16

(Ophævet)

Artikel 17

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

B. **Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser** ([2])

Artikel 1

Definitioner

I disse gennemførelsesbestemmelser

a) forstås ved »den berørte institution« den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som er genstand for en klage eller en undersøgelse på eget initiativ

b) forstås ved »statutten« bestemmelserne om og de almindelige betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv.

Artikel 2

Modtagelse af klager

2.1. Klagerne identificeres, registreres og nummereres ved modtagelsen.

2.2. Klageren tilsendes en bekræftelse på modtagelsen med angivelse af klagens registreringsnummer og den juridiske rådgiver, som behandler sagen.

2.3. Et andragende, som med andragerens samtykke overføres fra Europa-Parlamentet til Ombudsmanden, behandles som en klage.

2.4. I givet fald kan Ombudsmanden med klagerens samtykke overføre en klage til behandling som et andragende i Europa-Parlamentet.

2.5. I givet fald kan Ombudsmanden med klagerens samtykke overføre en klage til en anden kompetent myndighed.

Artikel 3

Antagelse af klager til behandling

3.1. På grundlag af de i traktaten og statutten fastlagte kriterier afgør Ombudsmanden, om en klage henhører under hans sagsområde, og i givet fald, om den opfylder betingelserne for behandling; han kan anmode klageren om at forelægge yderligere oplysninger eller flere dokumenter, inden han træffer sin afgørelse.

3.2. Falder en klage uden for Ombudsmandens sagsområde eller opfylder den ikke betingelserne for behandling, henlægges den. Ombudsmanden informerer klageren om sin afgørelse og begrunder denne. Ombudsmanden kan foreslå borgeren at henvende sig til en anden myndighed.

Artikel 4

Undersøgelser af klager, der er antaget til behandling

4.1. Ombudsmanden afgør, om der foreligger tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse af en klage, som er erklæret i overensstemmelse med betingelserne for behandling.

4.2. Finder Ombudsmanden ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse, afslutter han behandlingen af klagen og informerer klageren herom.

4.3. Finder Ombudsmanden, at der er tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse, informerer han klageren og den berørte institution. Ombudsmanden forelægger den berørte institution en genpart af klagen og opfordrer den til at fremsætte en udtalelse inden for en fastsat frist, som normalt ikke overstiger tre måneder. Henvendelsen til den berørte institution kan indeholde en anmodning om, at institutionen i sin udtalelse til Ombudsmanden nærmere redegør for særlige aspekter af klagen eller nærmere bestemte spørgsmål.

([2]) Fastlagt den 8. juli 2002.

4.4. Ombudsmanden sender udtalelsen fra den berørte institution til klageren. Klageren kan forelægge sine bemærkninger for Ombudsmanden inden for en fastsat frist, som normalt ikke overstiger en måned.

4.5. Efter behandling af udtalelsen og eventuelle bemærkninger fra klageren, kan Ombudsmanden afslutte behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse eller fortsætte undersøgelsen. Han informerer klageren og den berørte institution herom.

Artikel 5

Undersøgelsesbeføjelser

5.1. Med forbehold af de i statutten fastlagte betingelser skal Fællesskabets institutioner og organer og medlemsstaternes myndigheder efter anmodning fra Ombudsmanden inden for en rimelig tidsfrist forelægge oplysninger eller dokumenter med henblik på en undersøgelse.

5.2. Ombudsmanden kan kontrollere den berørte institutions sagsakter med henblik på at efterprøve nøjagtigheden og fuldstændigheden af dennes svar. Ombudsmanden kan tage genpart af samtlige sagsakter eller af visse af de dokumenter, der vedrører sagen. Ombudsmanden informerer klageren om, at der har fundet en kontrol sted.

5.3. Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte skal efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidnesbyrd i henhold til de i statutten fastlagte betingelser.

5.4. Ombudsmanden kan anmode Fællesskabets institutioner og organer om at give ham mulighed for at foretage yderligere undersøgelser på stedet.

5.5. Ombudsmanden kan bestille de undersøgelser eller ekspertrapporter, han måtte finde påkrævet for at fuldføre en undersøgelse.

Artikel 6

Mindelige løsninger

6.1. Konstaterer Ombudsmanden tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han så vidt muligt sammen med den berørte institution at finde en mindelig løsning, der kan bringe fejlen eller forsømmelsen til ophør og imødekomme klageren.

6.2. Finder Ombudsmanden, at samarbejdet har ført til det ønskede resultat, afslutter han behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse. Han informerer klageren og den berørte institution om afgørelsen.

6.3. Finder Ombudsmanden, at en mindelig løsning ikke er mulig, eller et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke har ført til det ønskede resultat, afslutter han behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse, som kan omfatte en kritisk bemærkning, eller udarbejder en beretning med forslag til henstillinger.

Artikel 7

Kritiske bemærkninger

7.1. Ombudsmanden fremsætter en kritisk bemærkning, når han anser

a) at den berørte institution ikke længere kan rette op på den konstaterede fejl eller forsømmelse, og

b) at den konstaterede fejl eller forsømmelse ikke har generelle følgevirkninger.

7.2. Afslutter Ombudsmanden en sag med en kritisk bemærkning, informerer han klageren.

Artikel 8

Beretninger og henstillinger

8.1. Ombudsmanden forelægger den berørte institution en beretning med forslag til henstillinger, når han enten anser

a) at den berørte institution kan rette op på den konstaterede fejl eller forsømmelse, eller

b) at den konstaterede fejl eller forsømmelse har generelle følgevirkninger.

8.2. Ombudsmanden sender en genpart af sin beretning og forslaget til henstillinger til den berørte institution og til klageren.

8.3. Den berørte institution sender Ombudsmanden en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Den detaljerede udtalelse kan bestå i, at institutionen tager Ombudsmandens afgørelse til efterretning og redegør for de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme henstillingerne.

8.4. Finder Ombudsmanden ikke den detaljerede udtalelse tilfredsstillende, kan han udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet om den konstaterede fejl eller forsømmelse. Han kan heri fremsætte henstillinger. Ombudsmanden sender en genpart af beretningen til den berørte institution og klageren.

Artikel 9

Undersøgelser på eget initiativ

9.1. Ombudsmanden kan beslutte at foretage undersøgelser på eget initiativ.

9.2. Ombudsmandens undersøgelsesbeføjelser ved undersøgelser på eget initiativ er de samme som ved undersøgelser foranlediget af en klage.

9.3. De procedurer, der finder anvendelse ved undersøgelser foranlediget af en klage, finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelser på eget initiativ.

Artikel 10

Procedureregler

10.1. Ombudsmanden erklærer en sag fortrolig, hvis klageren anmoder herom. Finder Ombudsmanden det nødvendigt for at beskytte klageren eller tredjeparts interesser, kan han på eget initiativ erklære en klage fortrolig.

10.2. Finder Ombudsmanden det påkrævet, kan han tage initiativ til at prioritere behandlingen af en klage.

10.3. Indledes en retssag vedrørende det påklagede forhold, afslutter Ombudsmanden behandlingen af sagen. Resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden, henlægges.

10.4. Får Ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der henhører under strafferetten, meddeler han dette til de nationale kompetente myndigheder og i givet fald til en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. Ombudsmanden kan ligeledes underrette en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan om forhold, der efter hans opfattelse berettiger en disciplinærsag.

Artikel 11

Beretninger til Europa-Parlamentet

11.1. Ombudsmanden forelægger Europa-Parlamentet en årsberetning om sine aktiviteter som helhed, herunder resultaterne af hans undersøgelser.

11.2. Såvel som særlige beretninger, jf. ovenstående punkt 8.4, kan Ombudsmanden tillige forelægge Europa-Parlamentet andre særlige beretninger, hvis han finder det nødvendigt for at udføre sine opgaver i henhold til traktaterne og statutten.

11.3. Årsberetningen og Ombudsmandens særlige beretninger kan indeholde de henstillinger, Ombudsmanden finder nødvendige for at udføre sine opgaver i henhold til traktaterne og statutten.

Artikel 12

Samarbejde med ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne

Ombudsmanden kan indlede et samarbejde med ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne med det formål at øge effektiviteten af såvel hans egne undersøgelser som af de undersøgelser, der foretages af ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne, og nå frem til mere effektiv beskyttelse af de europæiske borgeres rettigheder i henhold til EU- og EF-retten.

Artikel 13

Klagerens ret til at se sagsakterne

13.1. Klageren har ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage, jf. nedenstående punkt 13.3.

13.2. Klageren har ret til at se sagsakterne på stedet. Han eller hun kan anmode Ombudsmanden om at forelægge en genpart af samtlige sagsakter eller af visse dokumenter, der vedrører sagen.

13.3. Når Ombudsmanden kontrollerer den berørte institutions sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, jf. ovenstående punkt 5.2 og 5.3, har klageren ikke adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med kontrollen eller afhøringen.

Artikel 14

Aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse

14.1. Offentligheden har aktindsigt i ikke-offentliggjorte dokumenter i Ombudsmandens besiddelse på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([3]) med hensyn til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter og nedenstående punkt 14.2.

14.2. Når Ombudsmanden kontrollerer den berørte institutions sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, jf. ovenstående punkt 5.2 og 5.3, har offentligheden ikke adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der tilvejebringes i forbindelse med kontrollen eller afhøringen.

14.3. Anmodning om aktindsigt i dokumenter skal indgives skriftligt (skrivelse, fax eller e-mail) og være så præcis, at det er muligt at identificere dokumentet.

14.4. Aktindsigt gives automatisk i følgende dokumenter, bortset fra klager, der er erklæret fortrolige, jf. ovenstående punkt 10.1:

a) det generelle register over klager

b) klager og bilag vedføjet af klageren

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

c) udtalelser og detaljerede udtalelser fra de berørte institutioner og klagernes bemærkninger hertil

d) Ombudsmandens afgørelser om afslutning af behandlingen af sager

e) beretninger og forslag til henstillinger, jf. ovenstående artikel 8.

14.5. Aktindsigt udøves enten ved gennemsyn på stedet eller fremsendelse af en genpart. Ombudsmanden kan opkræve et passende gebyr for udlevering af genparter af dokumenter. Der redegøres for, hvordan gebyret beregnes.

14.6. Aktindsigt i dokumenter nævnt i ovenstående punkt 14.4 gives omgående. Afgørelsen vedrørende en begæring om aktindsigt træffes uden unødig forsinkelse og under alle omstændigheder senest 15 dage efter modtagelsen af begæringen.

14.7. Afslås en begæring om aktindsigt helt eller delvis begrundes afslaget.

Artikel 15

Sprog

15.1. Klager kan forelægges Ombudsmanden på et af de tolv i traktaten omhandlede sprog. Ombudsmanden er ikke forpligtet til at behandle klager, der er affattet på et andet sprog.

15.2. Ombudsmandens arbejdssprog er et af de tolv i traktaten omhandlede sprog. I tilfælde af klager er arbejdssproget det sprog, klagen er affattet på.

15.3. Ombudsmanden afgør, hvilke dokumenter der skal udarbejdes på arbejdssproget.

15.4. Korrespondance med medlemsstaternes myndigheder sker på den pågældende medlemsstats officielle sprog.

15.5. Årsberetningen, særlige beretninger og så vidt muligt andre dokumenter, Ombudsmanden offentliggør, udarbejdes på alle officielle sprog.

Artikel 16

Offentliggørelse af beretninger

16.1. Den Europæiske Ombudsmand skal offentliggøre meddelelser om vedtagelse af årsberetninger og særlige beretninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og samtidig bekendtgøre, hvorledes interesserede kan få aktindsigt i dokumenternes fulde tekst.

16.2. Beretninger eller sammendrag af Ombudsmandens afgørelser vedrørende klager, der er fortrolige, udformes ved offentliggørelsen således, at klageren ikke kan identificeres.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

17.1. Gennemførelsesbestemmelserne af 16. oktober 1997 ophæves.

17.2. Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2003.

17.3. Europa-Parlamentets formand underrettes om vedtagelsen af denne afgørelse. En meddelelse offentliggøres tillige i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG XI

BEKÆMPELSE AF SVIG, BESTIKKELSE OG ENHVER ANDEN ULOVLIG AKTIVITET TIL SKADE FOR FÆLLESSKABERNES INTERESSER

Europa-Parlamentets afgørelse om betingelser og nærmere vilkår for de interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser ([1])

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 199,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 25,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 112,

under henvisning til sin forretningsorden, særlig artikel 186, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Det fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ([2]) og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ([3]), at kontoret indleder og gennemfører administrative undersøgelser i institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved EF-traktaten og Euratom-traktaten eller på grundlag heraf.

Det ansvar, som tillægges Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, sådan som det er oprettet af Kommissionen, vedrører foruden beskyttelse af de finansielle interesser samtlige aktiviteter til sikring af Fællesskabernes interesser mod uregelmæssig adfærd, der kan have administrative eller strafferetlige konsekvenser.

Det er vigtigt at forbedre omfanget og effektiviteten af bekæmpelsen af svig ved at udnytte den eksisterende ekspertise med hensyn til administrative undersøgelser.

Det er derfor vigtigt, at alle institutioner, organer, kontorer og agenturer inden for deres administrative ansvarsområde overlader det til kontoret at foretage interne administrative undersøgelser, der har til formål at undersøge alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser som omhandlet i artikel 11, artikel 12, stk. 2 og 3, artikel 13, 14, 16 og artikel 17, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten«), der skader Fællesskabernes interesser og bør forfølges administrativt eller i givet fald strafferetligt, eller en grov personlig fejl, som omhandlet i vedtægtens artikel 22, eller manglende opfyldelse af de analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer af Europa-Parlamentet eller ansatte i Europa-Parlamentet, som ikke er omfattet af vedtægten.

Disse undersøgelser bør gennemføres under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, gennemførelsesbestemmelserne hertil og vedtægten.

Disse undersøgelser bør gennemføres på ensartede betingelser i alle Fællesskabernes institutioner, organer, kontorer og agenturer, uden at overdragelsen af denne opgave til kontoret fratager institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne deres ansvar eller på nogen måde mindsker de berørte personers retsbeskyttelse.

([1]) Vedtaget den 18. november 1999.
([2]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
([3]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

I afventning af en ændring af vedtægten, er det nødvendigt at fastsætte de nærmere vilkår, som i praksis skal gælde for medlemmerne af institutioner og organer, ledere af kontorer og agenturer og tjenestemænd og øvrige ansatte i disse institutioner, organer, kontorer og agenturer i forbindelse med deres medvirken til en hensigtsmæssig afvikling af de interne undersøgelser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Pligt til at samarbejde med kontoret

Generalsekretæren, tjenestegrenene og alle tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet har pligt til i fuld udstrækning at samarbejde med kontorets medarbejdere og yde den nødvendige bistand til undersøgelsen. Med henblik herpå giver de kontorets medarbejdere alle relevante oplysninger og forklaringer.

Med forbehold af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter og gennemførelsesbestemmelserne hertil, samarbejder medlemmerne i fuld udstrækning med kontoret.

Artikel 2

Oplysningspligt

Enhver tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet, som får kendskab til forhold, der lader formode, at der kunne foreligge tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabernes interesser, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser, eller de forpligtelser, der påhviler ansatte, der ikke er omfattet af vedtægten, og som bør forfølges administrativt og i givet fald strafferetligt, underretter omgående sin leder eller generaldirektør eller, såfremt han finder det hensigtsmæssigt, sin generalsekretær eller kontoret direkte, såfremt der tale om tjenestemænd eller øvrige ansatte eller ansatte, som ikke er omfattet af vedtægten, eller, såfremt der er tale om manglende opfyldelse af analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer, Europa-Parlamentets formand.

Europa-Parlamentets formand, generalsekretær, generaldirektører og ledere sender omgående alle oplysninger i deres besiddelse, som lader formode, at der foreligger uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 1, til kontoret.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet må i intet tilfælde udsættes for en urimelig eller diskriminerende behandling som følge af, at de har videregivet oplysninger som omhandlet i stk. 1 og 2.

Medlemmer, som får kendskab til forhold som omhandlet i stk. 1, underretter Europa-Parlamentets formand eller, såfremt de finder det hensigtsmæssigt, kontoret direkte.

Denne artikel finder anvendelse uanset de fortrolighedskrav, der måtte være indeholdt i den gældende lovgivning eller Europa-Parlamentets forretningsorden.

Artikel 3

Bistand fra Sikkerhedskontoret

Efter anmodning fra kontorets direktør bistår Europa-Parlamentets Sikkerhedskontor kontorets ansatte ved den praktiske gennemførelse af undersøgelserne.

Artikel 4

Immunitet og ret til at nægte at vidne

Bestemmelserne vedrørende medlemmernes parlamentariske immunitet og ret til at nægte at vidne berøres ikke heraf.

Artikel 5

Underretning af den berørte person

Hvis det fremgår, at et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat kan være personligt involveret, skal den pågældende underrettes hurtigt, såfremt der ikke er risiko for, at dette skader undersøgelsen. Under alle omstændigheder kan der ikke drages konklusioner, som med navns nævnelse berører et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet ved undersøgelsens afslutning, uden at den pågældende har fået mulighed for at udtale sig om de faktiske omstændigheder, som berører ham.

I tilfælde, der nødvendiggør absolut hemmeligholdelse af hensyn til undersøgelsen og anvendelse af undersøgelsesmetoder, der henhører under en national retslig myndighed, kan forpligtelsen til at give medlemmet, tjenestemanden eller den ansatte i Europa-Parlamentet lejlighed til at udtale sig udsættes til senere i forståelse med henholdsvis formanden, såfremt der er tale om et medlem, og generalsekretæren, såfremt der er tale om en tjenestemand eller en ansat.

Artikel 6

Underretning om indstilling af undersøgelsen

Såfremt der ved en intern undersøgelses afslutning ikke kan gøres noget forhold gældende mod et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet, som der har været rettet en beskyldning imod, indstilles den interne undersøgelse mod ham efter beslutning truffet af kontorets direktør, som skriftligt underretter den pågældende herom.

Artikel 7

Ophævelse af immunitet

Enhver anmodning fra en national politimyndighed eller retslig myndighed om ophævelse af immunitet mod retsforfølgning, for så vidt angår en tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet i forbindelse med et eventuelt tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, forelægges direktøren for kontoret til udtalelse. Såfremt en anmodning om ophævelse af immunitet vedrører et medlem af Europa-Parlamentet, underrettes kontoret.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft den dag, den er vedtaget af Europa-Parlamentet.

BILAG XII

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER DER TILLÆGGES KOMMISSIONEN

A. **Uddrag af Europa-Parlamentets beslutning** ([1]) **om aftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (1999/468/EF)** ([2])

EUROPA-PARLAMENTET,

der henviser til, at artikel 8 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 anerkender Europa-Parlamentets ret til at gribe ind i tilfælde af, at det mener, at gennemførelsesbeføjelserne er overskredet, og at Kommissionen i givet fald er forpligtet til på ny at behandle udkastet til gennemførelsesforanstaltning under hensyn til Parlamentets beslutning, og at Kommissionen ligeledes skal underrette Parlamentet om opfølgningen af denne beslutning og om begrundelsen herfor,

der henviser til, at artikel 7, stk. 3, i afgørelsen fastsætter, at Europa-Parlamentet skal underrettes fuldt ud, herunder om dagsordener, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til retsakter, der er vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure, afstemningsresultater, korte mødereferater, lister over udvalgenes deltagere og de udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som forelægges Rådet,

der henviser til, at den nye afgørelse om komitologi kun delvis imødekommer Europa-Parlamentets forventninger, men at det ikke desto mindre bør understreges, at den udgør et reelt fremskridt i forhold til den tidligere situation,

der henviser til, at Europa-Parlamentet og Kommissionen har besluttet at indgå en aftale om gennemførelsesbestemmelserne til Rådets afgørelse om komitologi, og at denne aftale med Kommissionen navnlig vedrører anvendelsen af artikel 7, stk. 3, om underretning af Europa-Parlamentet og artikel 8 om Europa-Parlamentets ret til at gribe ind,

1. accepterer den vedføjede aftale;

2. finder, at alle udvalg, som eksisterede inden vedtagelsen af afgørelsen af 28. juni 1999, bør videreføres efter de nye procedurer, og tilslutter sig derfor Rådets og Kommissionens erklæring nr. 2, der er vedføjet afgørelsen ([3]);

3. fastslår, at aftalen ikke berører Europa-Parlamentets ret til at vedtage en hvilken som helst beslutning om et hvilket som helst emne, navnlig når Europa-Parlamentet gør indsigelse mod indholdet af et udkast til gennemførelsesforanstaltning; aftalen berører heller ikke Europa-Parlamentets ret til at gøre indsigelse imod en gennemførelsesforanstaltning, som er henvist til Rådet, når komitologiproceduren ikke har givet et positivt resultat (jf. forretningsordenens artikel 88);

4. finder, at aftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen gør de tidligere aftaler (Plumb-Delors-aftalen fra 1988 — Samland-Williamson-aftalen fra 1996 — modus vivendi fra 1994 ([4])) ugyldige.

B. **Aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen**

1. I henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF ([5]) holdes Europa-Parlamentet regelmæssigt underrettet af Kommissionen om arbejdet i de udvalg, der arbejder efter komitologiprocedurerne. Med henblik herpå skal det på samme tid som udvalgenes medlemmer, og på samme vilkår, have tilsendt forslag til dagsordener for udvalgenes møder, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i EF-traktatens artikel 251, udvalgenes afstemningsresultater og korte mødereferater samt lister over de myndigheder, hvortil de personer, som medlemsstaterne udpeger som deres repræsentanter, er knyttet.

([1]) Vedtaget den 17. februar 2000.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([3]) EFT C 203 af 17.7.1999, s. 1.
([4]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.
([5]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Endvidere accepterer Kommissionen til orientering at tilsende Europa-Parlamentet visse udkast til gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der ikke er vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure, men som har særlig betydning for Europa-Parlamentet, når dettes ansvarlige udvalg anmoder herom. I henhold til dom af 19. juli 1999 afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sag T-188/97, Rothmans mod Kommissionen) ([6]) kan Europa-Parlamentet anmode om adgang til udvalgenes protokoller.

3. Europa-Parlamentet og Kommissionen betragter for deres vedkommende følgende aftaler som bortfaldet: Plumb-Delors-aftalen fra 1998, Samland-Williamson-aftalen fra 1996 og modus vivendi fra 1994 ([7]).

4. Så snart de tekniske forudsætninger er til stede, vil de dokumenter, der omhandles i artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, blive fremsendt elektronisk. Fortrolige dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som de enkelte institutioner fastlægger på en sådan måde, at procedurerne frembyder alle de nødvendige garantier.

5. I overensstemmelse med artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF kan Europa-Parlamentet med en begrundet beslutning erklære, at et udkast til gennemførelsesforanstaltninger til en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten.

6. Europa-Parlamentet vedtager ovennævnte begrundede beslutning på et plenarmøde. Dertil har det en frist på en måned regnet fra modtagelsen af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltning i de sprogudgaver, der er forelagt Kommissionen.

7. I uopsættelige situationer eller i forbindelse med foranstaltninger, der vedrører den løbende forvaltning og/eller har begrænset varighed, finder en kortere frist anvendelse. I sager af ekstremt hastende karakter, især af hensyn til folkesundheden, kan fristen være meget kort. Det ansvarlige kommissionsmedlem fastsætter en passende frist og begrunder denne. Europa-Parlamentet kan herefter anvende en procedure, hvor anvendelsen af artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF kan henvises til afgørelse i det kompetente parlamentsudvalg inden for den pågældende frist.

8. Efter den begrundede beslutning fra Europa-Parlamentet underretter det ansvarlige kommissionsmedlem Parlamentet eller i givet fald det kompetente parlamentsudvalg om, hvorledes Kommissionen agter at reagere.

9. Europa-Parlamentet støtter formålet med og indholdet i erklæring nr. 2 fra Rådet og Kommissionen ([8]). Formålet med erklæringen er at forenkle gennemførelsesordningen inden for Fællesskabet ved at tilpasse de nugældende komitologiprocedurer til de procedurer, der følger af afgørelse 1999/468/EF.

([6]) Sml. II, s. 2463.
([7]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.
([8]) EFT C 203 af 17.7.1999, s. 1.

BILAG XIII

RAMMEAFTALE OM FORBINDELSERNE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN [1]

EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til de redegørelser, Kommissionens formand har afgivet i Europa-Parlamentet siden maj 1999,

under henvisning til de skriftlige og mundtlige redegørelser, de enkelte kandidater til posterne som medlem af Kommissionen afgav i forbindelse med høringerne i Europa-Parlamentets udvalg, og de respektive udvalgsformænds bedømmelser af kandidaterne efter høringerne,

under henvisning til den redegørelse, kandidaten til posten som formand for Kommissionen afgav for Formandskonferencen den 7. september 1999,

under henvisning til den indstillede Kommissions program, der blev forelagt den 14. september 1999 af kandidaten til posten som formand for Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets afgørelse af 15. september 1999 [2], hvori det godkender, at Prodi udnævnes til formand for Kommissionen, og at Kommissionen udnævnes for den resterende periode indtil den 22. januar 2000 og for perioden fra den 23. januar 2000 til den 22. januar 2005,

under henvisning til EF-traktatens artikel 214,

under henvisning til Europa-Parlamentets forretningsorden, særlig artikel 32 og 33, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktaten om Den Europæiske Union har som ét af sine mål at styrke den demokratiske legitimitet i Unionens beslutningsproces.

Europa-Parlamentets godkendelse af Kommissionen illustrerer det gensidige tillidsforhold, som bør knytte de to institutioner sammen under hele valgperioden.

nærværende rammeaftale berører hverken Europa-Parlamentets eller Kommissionens opgaver og beføjelser, men sigter på en bedre udøvelse af disse inden for den fælles institutionelle ramme, som bygger på EU-traktatens artikel 3 —

VEDTAGET FØLGENDE AFTALE:

Generelle principper

1. Med det formål at tilpasse den adfærdskodeks, der blev vedtaget i 1990 og ændret i 1995, vedtager de to institutioner nedennævnte foranstaltninger med henblik på at styrke Kommissionens ansvar og legitimitet, udvide den konstruktive dialog og det politiske samarbejde, forbedre informationsstrømmen og høre og orientere Europa-Parlamentet om de administrative reformer af Kommissionen. De godkender ligeledes en række særlige gennemførelsesforanstaltninger i) om lovgivningsprocessen, ii) om internationale aftaler og udvidelsen og iii) om fremsendelse af dokumenter og fortrolige oplysninger fra Kommissionen. Disse gennemførelsesbestemmelser er vedføjet denne rammeaftale.

[1] Godkendt af Formandskonferencen den 29. juni 2000.
[2] EFT C 54 af 25.2.2000, s. 51.

Udvidelse af den konstruktive dialog og det politiske samarbejde

2. Kommissionens formand eller en næstformand forpligter sig til hvert halve år at give Formandskonferencen en vurdering af de store linjer i den politiske gennemførelse af arbejdsprogrammet for det indeværende år samt en eventuel ajourføring heraf som følge af aktuelle og vigtige politiske begivenheder.

3. Kommissionen aflægger fortsat regelmæssigt beretning om reaktionerne på Europa-Parlamentets anmodninger. Disse oplysninger fremlægges mindst hvert kvartal.

4. Kommissionen tager hensyn til alle anmodninger fra Europa-Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 192 om fremsættelse af forslag til retsakter og forpligter sig til i det ansvarlige parlamentsudvalg og eventuelt under ét af Europa-Parlamentets plenarmøder at give et hurtigt og tilstrækkeligt detaljeret svar på sådanne anmodninger.

5. Kommissionen forpligter sig til i sin udtalelse til Rådet i henhold til EF-traktatens artikel 251 om Europa-Parlamentets ændringer af forslag til retsakter at tage størst muligt hensyn til de ændringer, der vedtages under andenbehandlingen. Hvis den af vigtige årsager og efter at have behandlet sagen som kollegium vedtager ikke at overtage eller godkende sådanne ændringer, afgiver den forklaring herom over for Europa-Parlamentet eller på det næste møde i dets ansvarlige udvalg.

6. Kommissionen sørger så vidt muligt for, at Europa-Parlamentet orienteres om og inddrages fuldt ud i forberedelsen og afviklingen af regeringskonferencer.

7. Enhver ny Kommission forelægger så hurtigt som muligt sit politiske program med alle de retningslinjer, der er foreslået for mandatperioden, og etablerer en dialog med Europa-Parlamentet.

8. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet beretninger om gennemførelsen af budgettet. Europa-Parlamentet forpligter sig til at behandle disse beretninger i sine ansvarlige udvalg.

Politisk ansvar

9. Uden at princippet om Kommissionen som kollegium derved berøres, påtager hvert enkelt medlem af Kommissionen sig det politiske ansvar for aktioner på det område, som han/hun har ansvaret for.

10. Kommissionen accepterer, at Kommissionens formand i de tilfælde, hvor Europa-Parlamentet udtrykker mistillid til en kommissær (under forudsætning af, at der er politisk opbakning for et sådant standpunkt, både hvad angår indhold og form) seriøst må overveje, om han/hun bør anmode den pågældende kommissær om at træde tilbage.

11. Kommissionens formand underretter straks Europa-Parlamentet om alle afgørelser om fordelingen af ansvarsområder blandt medlemmerne af Kommissionen. I tilfælde af væsentlige ændringer i forbindelse med en kommissær (f.eks. tildeling af en helt ny portefølje eller et vigtigt nyt ansvarsområde) skal den pågældende kommissær efter anmodning fra det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet give møde for dette udvalg.

Informationsstrømmen

12. Kommissionen orienterer rettidigt og fuldt ud Europa-Parlamentet om sine forslag og initiativer på lovgivnings- og budgetområdet samt, i det omfang det er muligt, om forslag og initiativer på områderne fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og frihed, sikkerhed og retfærdighed.

På alle de områder, hvor Europa-Parlamentet deltager i lovgivningen eller som en del af budgetmyndigheden, orienteres det på samme måde som Rådet på alle stadier i lovgivnings- og budgetproceduren.

13. Kommissionen offentliggør ikke lovgivningsinitiativer eller andre vigtige initiativer eller beslutninger, inden den skriftligt har orienteret Europa-Parlamentet herom, og i forbindelse med vigtige politiske spørgsmål foreslår den efter aftale med Europa-Parlamentet at orientere det:

— enten på plenarmødet under en mødeperiode i Europa-Parlamentet

— eller i Formandskonferencen, som i dette tilfælde er åben for alle Europa-Parlamentets medlemmer

— eller ved på passende måde at orientere de ansvarlige udvalgs formænd, som kan indkalde til et møde i det pågældende udvalg.

Fortrolige oplysninger behandles efter de særlige bestemmelser herom i bilag 3.

14. Hver enkelt kommissær sørger for, at der regelmæssigt og direkte udveksles oplysninger mellem kommissæren og formanden for det pågældende udvalg.

15. Kommissionen gør alt, hvad der står i dens magt for, at Europa-Parlamentet orienteres hurtigt og fuldt ud på alle stadier i forberedelsen af, forhandlingerne om og indgåelsen af internationale aftaler, således at den kan tage hensyn til Europa-Parlamentets holdninger, jf. bestemmelserne i bilag 2.

16. Under udøvelsen af de beføjelser, som traktaten giver den vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, træffer Kommissionen foranstaltninger med henblik på at styrke Europa-Parlamentets deltagelse på disse områder, således at den i videst muligt omfang kan tage hensyn til Europa-Parlamentets holdninger.

17. I forbindelse med den årlige decharge, jf. EF-traktatens artikel 276, enes Europa-Parlamentet og Kommissionen om, at Kommissionen fremsender alle de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere gennemførelsen af budgettet for det pågældende år, som formanden for det parlamentsudvalg, der i henhold til bilag VI i Europa-Parlamentets forretningsorden har dechargeproceduren som sagsområde, anmoder om med henblik herpå.

Fremkommer der nye elementer vedrørende tidligere år, for hvilke der allerede er givet decharge, fremsender Kommissionen alle nødvendige oplysninger i forbindelse hermed med henblik på at nå frem til en løsning, der kan accepteres af begge parter.

18. Kommer et internt kommissionsdokument — som Europa-Parlamentet ikke er blevet orienteret om i medfør af punkt 13 i denne rammeaftale — i omløb uden for institutionerne, kan Europa-Parlamentets formand anmode om straks at få det tilsendt, så det kan blive videregivet til de medlemmer, der måtte anmode derom.

Afvikling af Europa-Parlamentets arbejde

19. Generelt sørger Kommissionen for, at den ansvarlige kommissær, når Europa-Parlamentet anmoder om det, er til stede på plenarmøderne til behandlingen af de punkter på dagsordenen, der falder ind under hans/hendes ansvarsområde.

20. For at sikre, at kommissærerne er til stede, forpligter Europa-Parlamentet sig til så vidt muligt at holde fast ved de endelige forslag til dagsorden.

21. Ændrer Europa-Parlamentet sit forslag til dagsorden efter Formandskonferencens vedtagelse af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode, eller ændrer det rækkefølgen af punkterne på dagsordenen for en mødeperiode, gør Kommissionen sit bedste for at sikre, at den ansvarlige kommissær kan være til stede.

22. Kommissionen kan foreslå opførelse af punkter på dagsordenen, men ikke efter Formandskonferencens vedtagelse af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode. Europa-Parlamentet tager størst muligt hensyn til disse forslag.

23. Anmodninger fra kommissærer om at afgive en redegørelse på plenarmødet i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets forretningsorden opføres så vidt muligt på dagsordenen for den følgende mødeperiode.

24. Generelt er den kommissær, der er ansvarlig for et punkt, der behandles i et parlamentsudvalg, til stede på det pågældende møde, når han/hun indbydes hertil.

Ethvert medlem af Kommissionen vil blive hørt, hvis han/hun anmoder om det.

Anmodes der ikke udtrykkeligt om, at et medlem af Kommissionen skal være til stede på et parlamentsudvalgsmøde, sørger Kommissionen for, at den er repræsenteret af en højt indplaceret kompetent tjenestemand.

Administrative reformer

25. Kommissionen fastlægger de relevante kanaler, hvorved den kan orientere Europa-Parlamentet og føre en regelmæssig konstruktiv dialog med det om den igangværende administrative reform af Kommissionen.

26. Enhver adfærdskodeks for kommissærerne sendes straks til Europa-Parlamentet. Gennemførelsen heraf undersøges regelmæssigt.

Afsluttende bestemmelser

27. Europa-Parlamentet og Kommissionen forpligter sig til at udbygge deres samarbejde på informations- og kommunikationsområdet. De kan samordne deres respektive aktiviteter i Den Interinstitutionelle Arbejdsgruppe om Information og Kommunikation. I den forbindelse kan de fastlægge fælles aktioner med henblik på i højere grad at bevidstgøre borgerne, og de sørger for en forsvarlig koordinering af deres aktiviteter på informationsområdet under behørig hensyntagen til den enkelte institutions selvstændighed og særlige rolle.

28. De to institutioner vurderer med mellemrum gennemførelsen af denne rammeaftale.

29. Alle nærmere bestemmelser vil blive behandlet i bilagene.

BILAG 1

SÆRLIG AFTALE OM LOVGIVNINGSPROCESSEN

1. Som led i gennemførelsen af ovenstående aftale og ud fra erfaringerne med de to adfærdskodekser mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet fra 1990 og 1995 ([3]) har de to institutioner aftalt følgende særlige bestemmelser om håndteringen af lovgivningsprocessen.

Planlægning af lovgivningsarbejdet og det årlige lovgivningsprogram

2. Ved udarbejdelsen af det årlige lovgivningsprogram tager Kommissionen størst muligt hensyn til de retningslinjer, Europa-Parlamentet foreslår. Den forelægger dette program så betids, at der kan gennemføres en bred offentlig debat om indholdet. Den giver så mange oplysninger om de præcise planer for hvert enkelt punkt i programmet, at Europa-Parlamentet kan tage hensyn hertil ved sin egen planlægning af lovgivningsarbejdet. Kommissionen underretter hurtigst muligt Arbejdsgruppen vedrørende Interinstitutionel Samordning, når der opstår forsinkelser i forbindelse med forelæggelsen af et bestemt forslag eller dokument fra det vedtagne program, uden at dette dog berører Kommissionens beføjelser.

([3]) EFT C 89 af 10.4.1995, s. 68.

Valg af retsgrundlag

3. Kommissionen forpligter sig til at underrette Europa-Parlamentet samtidig med Rådet om ethvert forslag, som ændrer retsgrundlaget under beslutningsprocedurerne.

4. Kommissionen tager, så vidt det overhovedet er muligt hensyn til enhver ændring af retsgrundlaget for dens forslag, som fremgår af Europa-Parlamentets ændringsforslag. Kommissionen forpligter sig til at give en detaljeret begrundelse for sin holdning.

Generelle lovgivningsprocedurer

5. Kommissionen og Europa-Parlamentet sørger for nøje overholdelse af den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den nye fælles beslutningsprocedure (EF-traktatens artikel 251), der blev undertegnet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 5. maj 1999 ([4]).

6. Kommissionen holder løbende Europa-Parlamentets kompetente udvalg underrettet om de vigtigste tendenser i drøftelserne i Rådets organer, navnlig når de afviger fra det oprindelige forslag; den fremsender ligeledes enhver ændring, som den foretager heraf, og som måtte danne grundlag for Rådets videre drøftelser. Kommissionen underretter snarest muligt Europa-Parlamentet om de af Rådet foretagne ændringer af dens forslag, som den stiller sig positivt til.

7. Andre lovgivningsprocedurer end den fælles beslutningsprocedure:

i) Kommissionen sørger for rettidigt at minde Rådets organer om, at de ikke må indgå en politisk aftale om dens forslag, så længe Europa-Parlamentet ikke har afgivet udtalelse. Den anmoder om, at forhandlingerne afsluttes på ministerniveau, når medlemmerne af Rådet har haft en rimelig frist til at behandle Europa-Parlamentets udtalelse.

ii) Kommissionen sørger for, at Rådet overholder Domstolens principper for fornyet høring af Europa-Parlamentet i tilfælde, hvor Rådet foretager en væsentlig ændring af et kommissionsforslag. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om en eventuel påmindelse til Rådet om fornyet høring.

iii) Kommissionen forpligter sig til i givet fald at tage et forslag til retsakt tilbage, som Europa-Parlamentet har forkastet. Hvis Kommissionen af vægtige grunde og efter en behandling i kollegiet beslutter at fastholde forslaget, begrunder den dette i en redegørelse i Europa-Parlamentet.

iv) Med henblik på at forbedre planlægningen af lovgivningsarbejdet forpligter Europa-Parlamentet sig til:

— så vidt muligt at vælge ordførere om de kommende forslag, så snart lovgivningsprogrammet er vedtaget

— at give behandlingen af anmodninger om fornyet høring absolut prioritet, hvis alle de nødvendige oplysninger er blevet fremsendt

— ved planlægningen af sit arbejde at tage hensyn til de prioriteringer, Kommissionen og Rådet har foretaget i deres arbejde

— at planlægge de lovgivningsmæssige punkter på sine dagsordener og tilpasse disse til det gældende lovgivningsprogram og til de beslutninger herom, det har vedtaget

— for så vidt det er hensigtsmæssigt i den relevante procedure, at overholde en rimelig frist for sine udtalelser under førstebehandlingen i forbindelse med samrådsproceduren og den fælles beslutningsprocedure eller for udtalelser i forbindelse med høringsproceduren.

([4]) EFT C 279 af 1.10.1999, s. 230.

8. Når Domstolen ophæver en retsakt, som dog fortsat har retsvirkning, forpligter Kommissionen sig til ufortøvet at forelægge et ændret forslag til retsakt i overensstemmelse med Domstolens dom.

Kommissionen underretter på forhånd Europa-Parlamentet fuldt ud, når den påtænker at vedtage gennemførelsesforanstaltninger på grundlag af en annulleret retsakt, som fortsat har retsvirkning, for at der kan tages hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

9. Kommissionen forpligter sig til at underrette Europa-Parlamentet og Rådet, inden den tager et forslag tilbage.

Kommissionens egne lovgivningsbeføjelser

10. Kommissionen forpligter sig til at underrette Europa-Parlamentet fuldt ud og i god tid om de retsakter, den vedtager, og som henhører under dens egne lovgivningsbeføjelser.

Gennemførelsesbeføjelser

11. Gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([5]), er omfattet af aftalen mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet om de nærmere vilkår for gennemførelsen af ovennævnte afgørelse ([6]).

Europa-Parlamentet og Kommissionen sørger for, at denne aftale nøje overholdes.

12. Adfærdskodeksen for Kommissionens iværksættelse af strukturpolitikkerne (2000-2006) ([7]), der blev undertegnet den 6. maj 1999, finder fortsat anvendelse på gennemførelsesakter vedrørende strukturfondene.

Kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten

13. Ud over særberetningerne og årsberetningen om gennemførelsen af fællesskabsretten orienterer Kommissionen efter anmodning fra det kompetente parlamentsudvalg mundtligt Europa-Parlamentet om, hvor langt man er nået i proceduren, lige fra fremsendelsen af den begrundede udtalelse, og hvis der er indledt procedure om manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger til direktiver eller om manglende opfyldelse af en domstolsdom, så snart der er fremsendt åbningsskrivelse.

De to institutioner er enige om, at de inden for Arbejdsgruppen vedrørende Interinstitutionel Samordning vil udveksle alle relevante oplysninger om planlægningen af lovgivningsarbejdet og tilrettelæggelsen af lovgivningsprocedurerne.

BILAG 2

FREMSENDELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET AF OPLYSNINGER OM INTERNATIONALE AFTALER OG UDVIDELSEN OG INDDRAGELSEN AF EUROPA-PARLAMENTET HERI

1. For at muliggøre en mere specifik gennemførelse af det generelle princip, der nævnes i rammeaftalen, og på grundlag af erfaringerne med punkt 3.10 i adfærdskodeksen fra 1995 mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet fastsætter de to institutioner følgende bestemmelser.

([5]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([6]) EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19. Se bilag XII.
([7]) EFT C 279 af 1.10.1999, s. 488.

Internationale aftaler

2. I forbindelse med internationale aftaler, herunder handelsaftaler (forberedelsesfasen for disse aftaler, udkast til forhandlingsdirektiver og vedtagne forhandlingsdirektiver) foretager Kommissionen en klar og hurtig orientering af Europa-Parlamentet for i videst muligt omfang at kunne tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

3. Kommissionen giver gennem det relevante parlamentsudvalg og eventuelt gennem plenarforsamlingen løbende Europa-Parlamentet en udtømmende orientering om forløbet af og afslutningen på internationale forhandlinger. De i ovenstående punkt nævnte oplysninger tilsendes Europa-Parlamentet tilstrækkeligt hurtigt til, at det eventuelt kan tilkendegive sine synspunkter. Europa-Parlamentet forpligter sig på sin side til at fastsætte procedurer og foranstaltninger vedrørende fortrolige spørgsmål i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 3.

4. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at Europa-Parlamentet straks får en udtømmende orientering om:

i) afgørelser om midlertidig gennemførelse eller suspension af aftaler, og

ii) etablering af en fælles holdning i et organ, der er oprettet i henhold til en aftale efter EF-traktatens artikel 310.

5. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet fremmer Kommissionen deltagelsen af medlemmer fra Europa-Parlamentet som observatører i Fællesskabets forhandlingsdelegationer vedrørende multilaterale aftaler, idet parlamentsmedlemmerne dog ikke kan deltage direkte i selve forhandlingsmøderne, hvor Kommissionen alene repræsenterer Fællesskabet.

Europa-Parlamentets observatører informeres imidlertid regelmæssigt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i brevvekslingen mellem formændene for de to institutioner, om afviklingen af forhandlingerne under møderne, således at Kommissionen kan tage hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

Udvidelsen

6. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet udtømmende om udvidelsesforhandlingernes forløb, således at det kan fremsætte sine synspunkter rettidigt i forbindelse med de behørige parlamentariske procedurer.

7. I denne forbindelse giver Kommissionen inden for sine muligheders rammer Europa-Parlamentet relevante mundtlige og skriftlige oplysninger om de vigtigste aspekter og om udviklingen i forbindelse med udvidelsen.

8. Når Europa-Parlamentet i henhold til forretningsordenens artikel 96 vedtager en henstilling om disse spørgsmål, og når Kommissionen af vægtige grunde beslutter ikke at støtte denne henstilling, begrunder den dette over for Europa-Parlamentet på et plenarmøde eller på det følgende møde i det kompetente parlamentsudvalg.

BILAG 3

FREMSENDELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER TIL EUROPA-PARLAMENTET

1. **Anvendelsesområde**

1.1. I dette bilag fastsættes regler for Kommissionens fremsendelse til Europa-Parlamentet af fortrolige oplysninger og disses behandling som led i udøvelsen af Europa-Parlamentets særbeføjelser inden for lovgivnings- og budgetproceduren, dechargeproceduren samt den generelle udøvelse af Europa-Parlamentets kontrolbeføjelser. De to institutioner handler under opfyldelse af den gensidige pligt til loyalt samarbejde og med fuld gensidig tillid, samt under nøje overholdelse af traktaternes relevante bestemmelser, særlig EU-traktatens artikel 6 og 46 og EF-traktatens artikel 276.

1.2. Ved oplysninger forstås enhver form for skriftlig eller mundtlig oplysning, uanset medium eller ophavsmand.

1.3. Kommissionen garanterer Europa-Parlamentet adgang til oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag, når den modtager en anmodning fra et af de i punkt 1.4 nævnte parlamentsorganer om fremsendelse af fortrolige oplysninger.

1.4. I dette bilags forstand kan Europa-Parlamentets formand, formændene for de berørte parlamentsudvalg, samt Præsidiet og Formandskonferencen anmode Kommissionen om fortrolige oplysninger.

1.5. Bestemmelserne i dette bilag gælder ikke oplysninger om traktatbrudsprocedurer og konkurrencesager, for så vidt der endnu ikke foreligger en endelig kommissionsafgørelse på det tidspunkt, hvor anmodningen fra et af parlamentsorganerne stilles.

1.6. Disse bestemmelser gælder med forbehold af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ([8]) og de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, Euratom, EKSF af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([9]).

2. **Generelle regler**

2.1. Efter anmodning fra et af de i punkt 1.4 nævnte organer sender Kommissionen hurtigst muligt det pågældende organ alle fortrolige oplysninger, der er nødvendige, for at Europa-Parlamentet kan udøve sine kontrolfunktioner, idet de to institutioner inden for deres respektive beføjelser og ansvarsområder respekterer:

— de individuelle grundlæggende rettigheder, herunder retten til forsvar og beskyttelse af privatlivet

— reglerne inden for retsplejen og disciplinære procedurer

— beskyttelsen af forretningshemmeligheder og kommercielle forbindelser

— beskyttelsen af Unionens interesser, særlig hvad angår offentlig sikkerhed, internationale forbindelser, valutastabilitet og finansielle interesser.

I tilfælde af uenighed forelægges sagen for de to institutioners formænd, der finder frem til en løsning.

Fortrolige oplysninger, der stammer fra en stat, en institution eller en international organisation, fremsendes kun med dennes samtykke.

2.2. Hersker der tvivl om en oplysnings fortrolige karakter, eller er det nødvendigt at fastlægge de relevante nærmere betingelser for dens fremsendelse ud fra mulighederne i punkt 3.2 indleder formanden for det ansvarlige parlamentsudvalg, eventuelt sammen med ordføreren, omgående drøftelser med det ansvarlige medlem af Kommissionen for at nå til enighed.

I tilfælde af uenighed forelægges sagen for de to institutioners formænd, der finder frem til en løsning.

2.3. Hersker der efter afslutning af proceduren, jf. punkt 2.2, stadig uenighed, opfordrer Europa-Parlamentets formand efter begrundet anmodning fra det ansvarlige parlamentsudvalg Kommissionen til inden for den efter reglerne angivne relevante frist at fremsende den pågældende fortrolige oplysning og angiver, hvilke af de nærmere betingelser i afsnit 3 der skal opfyldes. Inden denne frists udløb meddeler Kommissionen skriftligt Europa-Parlamentet sin endelige holdning, som Europa-Parlamentet i givet fald forbeholder sig sin ret til at gøre indsigelse mod.

([8]) EFT L 113 af 19.5.1995, s. 2.
([9]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

3. **Nærmere betingelser for adgang til og behandling af fortrolige oplysninger**

3.1. De fortrolige oplysninger, der meddeles efter procedurerne i punkt 2.2 og i givet fald punkt 2.3 fremsendes under kommissionsformandens eller en kommissærs ansvar til det parlamentsorgan, der har anmodet herom.

3.2. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 2.3 fastsættes de nærmere betingelser for adgang til oplysningen og bevarelse af dens fortrolige karakter i fællesskab af det pågældende parlamentsorgan — behørigt repræsenteret ved sin formand — og den ansvarlige kommissær, idet der kan vælges mellem følgende former for fortrolig behandling:

— Oplysning stilet til formanden og til ordføreren for det ansvarlige parlamentsudvalg

— Begrænset adgang til oplysningerne for alle medlemmer af det ansvarlige udvalg på formålstjenlige vilkår, eventuelt med indsamling af dokumenterne efter behandlingen og forbud mod at tage kopier

— Behandling i det ansvarlige parlamentsudvalg for lukkede døre på betingelser svarende til fortrolighedsgraden og under overholdelse af principperne i bilag VII til Europa-Parlamentets forretningsorden

— Fremsendelse af anonymiserede tekster

— I tilfælde begrundet med absolut ekstraordinære forhold oplysninger stilet udelukkende til Europa-Parlamentets formand.

Det er forbudt at offentliggøre de pågældende oplysninger eller sende dem til nogen som helst anden modtager.

3.3. Overholdes disse nærmere betingelser ikke, finder sanktionsbestemmelserne i bilag VII til Europa-Parlamentets forretningsorden anvendelse.

3.4. Med henblik på gennemførelse af ovennævnte bestemmelser sørger Europa-Parlamentet for en effektiv indførelse af følgende faciliteter:

— et sikkert arkiveringssystem for dokumenter, der er klassificeret som fortrolige

— en sikret læsesal (uden fotokopimaskiner, uden telefon, uden fax, uden scanner eller anden teknik til reproduktion eller videresendelse af dokumenter, etc.)

— sikkerhedsregler for adgang til læsesalen med registrering i et adgangsregister og en erklæring på tro og love om, at de behandlede fortrolige oplysninger ikke videregives.

3.5. Kommissionen træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at bestemmelserne i dette bilag gennemføres.

4. **Ajourføring**

De to institutioners formænd kan på baggrund af den indvundne erfaring foreslå at supplere eller ændre dette bilag.

BILAG XIV

KOMMISSIONENS LOVGIVNINGS- OG ARBEJDSPROGRAM

Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram ([1])

Parlamentet og Kommissionen samarbejder i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram efter følgende tidsplan ([2]):

a) På plenarmødet i februar/marts deltager de pågældende institutioner i en forhandling om »Unionens almindelige stilling«, hvorunder drøftes de overordnede politiske prioriteringer efter afgørelsen om den årlige politiske strategi for det påfølgende regnskabsår, som Kommissionen vedtager i februar måned. Forhandlingen vedrører Kommissionens udarbejdelse af det foreløbige budgetforslag samt de parlamentariske overvejelser vedrørende budgetretningslinjerne for det påfølgende år. Forud herfor får Formandskonferencen meddelelse om Kommissionens afgørelse om den årlige politiske strategi (februar).

b) De implicerede udvalg indleder mellem marts og maj en struktureret bilateral dialog med de respektive kommissærer om rækkevidden og gennemførelsen af de politiske prioriteringer på hvert af de specifikke kompetenceområder. Hvert udvalg oplyser resultaterne af disse møder, og Udvalgsformandskonferencen giver Formandskonferencen meddelelse herom.

c) I perioden fra juni og juli foretager Udvalgsformandskonferencen sammen med Kommissionens ansvarlige næstformand en evaluering af det igangværende lovgivnings- og arbejdsprogram ([3]).

d) I september foretages en evaluering i Udvalgsformandskonferencen med Kommissionens ansvarlige næstformand af de forskellige lovgivningsforslag, som Kommissionen påtænker at forelægge i lovgivnings- og arbejdsprogrammet — inden for hver enkelt kommissærs ansvarsområde — på grundlag af et dokument udarbejdet af Kommissionen, som bl.a. vedrører ajourføring af de politiske prioriteringer i forhold til resultaterne af møderne med udvalgene i marts/maj.

e) Under en mødeperiode i november forelægger Kommissionens formand formelt på plenarmødet med deltagelse af samtlige kommissærer Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for det påfølgende år ledsaget af en evaluering af gennemførelsen af det igangværende program. Lovgivnings- og arbejdsprogrammet ledsages af en liste over lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag, som påtænkes for det påfølgende år i en form, som fastlægges ([4]). Dette lovgivnings- og arbejdsprogram fremsendes mindst 10 arbejdstage inden den mødeperiode, hvor det skal behandles. Parlamentet tilkendegiver sin holdning under mødeperioden i november eller december.

([1]) Tidsplan godkendt af Formandskonferencen den 31. januar 2002.

([2]) I maj forelægger Kommissionen det foreløbige budgetforslag, førstebehandlingen af budgetforslaget finder sted i oktober, andenbehandlingen i december.

([3]) Tidspunktet for midtvejsevalueringen af gennemførelsen af lovgivnings- og arbejdsprogrammet kunne anvendes til i fællesskab at vurdere nytten af de forskellige former for lister over lovgivningsprogramlægning med henblik på i fællesskab at fastlægge de bedste programlægningsredskaber, som skal ledsage arbejdsprogrammet for 2003.

([4]) Som bilag: tidsplan og i givet fald oplysninger om retsgrundlag og budgetmæssige følger.

BILAG XV

LISTE OVER DOKUMENTER, DER ER DIREKTE TILGÆNGELIGE GENNEM REGISTRET OVER PARLAMENTETS DOKUMENTER

1. **Dokumenter vedrørende Parlamentets virksomhed**

1.1. Europa-Parlamentets forretningsorden

1.2. Plenarmødedokumenter

— Forslag til dagsorden

— Endelige forslag til dagsorden

— Dagsordener

— Fuldstændige forhandlingsreferater

— Foreløbige protokoller

— Endelige protokoller

— Tilstedeværelseslister

— Resultater af afstemninger ved navneopråb

— Vedtagne tekster

— Konsoliderede tekster

— Budgetafgørelser

— Ændringsforslag indeholdt i betænkninger

— Andre ændringsforslag til behandling på plenarmødet

— Ændringsforslag til fælles beslutningsforslag

— Ændringsforslag til og forslag til ændring af budgetforslaget

— Forslag til beslutning/afgørelse

— Fælles beslutningsforslag

1.3. Dokumenter vedrørende medlemmernes virksomhed

— Erklæringer om medlemmernes økonomiske interesser

— Skriftlige erklæringer

— Skriftlige forespørgsler

— Mundtlige forespørgsler stillet af et medlem, en politisk gruppe eller et udvalg

— Spørgsmål til spørgetiden

— Svar på skriftlige forespørgsler

— Svar på spørgsmål til spørgetiden

— Beslutningsforslag

— Forslag til ændring af forretningsordenen

— Medlemsfortegnelsen

— Liste over medlemmernes assistenter

1.4. Udvalgsdokumenter

— Dagsordener

— Protokoller

— Arbejdsdokumenter

— Udkast til betænkning

— Ændringsforslag til udkast til betænkning

— Betænkninger

— Udkast til udtalelse

— Ændringsforslag til udkast til udtalelse

— Udtalelser

— Tilstedeværelseslister

1.5. Dokumenter fra de parlamentariske delegationer

— Dagsordener

— Protokoller

— Arbejdsdokumenter

— Tilstedeværelseslister

— Henstillinger og erklæringer

1.6. Forligsdokumenter

— Fælles arbejdsdokumenter

— Fælles udkast godkendt af Forligsudvalget

— Forligshåndbog

— Tilstedeværelseslister

1.7. Dokumenter fra andre parlamentariske organer

— Officielle skrivelser fra Parlamentets formand som opfølgning af afgørelser truffet af følgende organer: Præsidiet — Formandskonferencen — Kvæstorkollegiet — Udvalgsformandskonferencen — Delegationsformandskonferencen

— Dagsordener

— Protokoller

— Lister over afgørelser

— Udvalgsformandskonferencens aktivitetsrapporter

2. **Generelle informationsdokumenter**

2.1. Parlamentets Bulletin

— Virksomhed

— Mødekalender

— Specialudgaver om Det Europæiske Råds møder

— Oversigt over Europa-Parlamentets arbejde

2.2. Pressedokumenter

— Pressemeddelelser

— News Report/Direct info

— News Alert/Direct agenda

— Background Notes/Dossiers

— Debat og Beslutninger

— Næste Samling

— Ugen i Parlamentet

2.3. Undersøgelser og publikationer fra Europa-Parlamentet

— Undersøgelser

— Arbejdsdokumenter

— Briefings

— Informationsnotater

— Emneblade

2.4. Dokumenter til udsendelse, eksterne kontorer

3. **Officielle dokumenter fra de øvrige institutioner**

Officielle dokumenter fremsendt af de øvrige institutioner i overensstemmelse med og med de begrænsninger, der følger af forordning (EF) nr. 1049/2001, og i overensstemmelse med de procedurer, institutionerne har fastsat, bl.a. i det interinstitutionelle udvalg, som er nedsat ved forordningens artikel 15, stk. 2.

3.1. Kommissionen

— KOM-dokumenter

— SEK-dokumenter

— Afgørelser truffet af kommissærkollegiet

— Dokumenter vedrørende udvalgsprocedurer (»komitologi«) (dokumenter vedrørende Parlamentets kontrolbeføjelser, udkast til retsakter, dagsordener, protokoller, udtalelser og dokumenter til orientering)

3.2. Rådet

— Dokumenter og meddelelser fremsendt som led i lovgivnings- og budgetprocedurerne og procedurerne for decharge, udnævnelser og indgåelse af aftaler

3.3. Den Europæiske Centralbank

— Meddelelser

3.4. Den Europæiske Investeringsbank

— Meddelelser

3.5. Regionsudvalget

— Meddelelser

3.6. Det Økonomiske og Sociale Udvalg

— Meddelelser

3.7. Revisionsretten

— Meddelelser

3.8. Interinstitutionelle forbindelser

— Interinstitutionelle aftaler

4. **Dokumenter fra tredjepart**

4.1. Dokumenter fra medlemsstaterne

4.2. Andragender (med forbehold af, at andrageren har givet tilladelse hertil)

4.3. Officiel post

5. **Administrative dokumenter**

Officielle skrivelser — Generalsekretariatets meddelelser om Parlamentets afgørelser

BILAG XVI

FORORDNING (EF) Nr. 1049/2001 OM AKTINDSIGT

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([1])

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 255, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([3]),

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktaten om Den Europæiske Union fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at traktaten udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

(2) Åbenheden giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system. Åbenhed bidrager til at styrke principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i artikel 6 i EU-traktaten og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(3) I konklusionerne fra de Europæiske Råd i Birmingham, Edinburgh og København understreges det, at det er nødvendigt at sikre større åbenhed i det arbejde, der udføres af Unionens institutioner. Med denne forordning konsolideres de initiativer, institutionerne allerede har taget med henblik på at øge gennemsigtigheden i beslutningsprocessen.

(4) Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning og at fastsætte de generelle principper herfor og begrænsninger heri i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2.

(5) Da spørgsmålet om aktindsigt ikke er genstand for bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i overensstemmelse med erklæring nr. 41, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, lade sig lede af denne forordning hvad angår dokumenter vedrørende aktiviteter, der henhører under disse to traktater.

(6) Adgangen til dokumenter bør udvides i de tilfælde, hvor institutionerne optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence, uden at hensynet til institutionernes effektive beslutningsproces dog må tilsidesættes. Der bør i videst muligt omfang gives direkte adgang til sådanne dokumenter.

(7) I overensstemmelse med EU-traktatens artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, gælder retten til aktindsigt også i forbindelse med dokumenter, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager. Hver enkelt institution bør overholde sine sikkerhedsforskrifter.

(8) For at sikre, at denne forordning finder anvendelse fuldt ud på alle Unionens aktiviteter bør alle organer, der er oprettet af institutionerne, anvende de principper, der er fastsat heri.

(9) Visse dokumenter bør behandles efter en særlig procedure på grund af deres yderst følsomme indhold. Foranstaltninger til at informere Europa-Parlamentet om sådanne dokumenters indhold bør fastlægges ved interinstitutionel aftale.

([1]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([2]) EFT C 177 E af 27.6.2002, s. 70.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 3.5.2001 og Rådets afgørelse af 28.5.2001.

(10) For at skabe større åbenhed i forbindelse med institutionernes arbejde bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen give aktindsigt ikke blot i dokumenter, institutionerne har udarbejdet, men også i dokumenter, de har modtaget. I denne forbindelse bemærkes det, at erklæring nr. 35, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, fastslår, at en medlemsstat kan anmode Kommissionen eller Rådet om ikke at meddele tredjemand et dokument fra denne stat uden dens forudgående samtykke.

(11) Som udgangspunkt bør alle institutionernes dokumenter være offentligt tilgængelige. Visse offentlige og private interesser bør dog beskyttes gennem undtagelser. Institutionerne bør have mulighed for at beskytte deres interne konsultationer og drøftelser, når det er nødvendigt for at sætte dem i stand til at udføre deres opgaver. Ved vurderingen af undtagelserne bør institutionerne tage hensyn til de principper, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger inden for alle Unionens aktivitetsområder.

(12) Alle regler om aktindsigt i institutionernes dokumenter bør være i overensstemmelse med denne forordning.

(13) For at sikre, at retten til aktindsigt fuldt ud respekteres, bør der gælde en administrativ procedure med to faser med yderligere mulighed for domstolsprøvelse eller klage til Ombudsmanden.

(14) Hver institution bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at informere offentligheden om de nye gældende bestemmelser og uddanne dens personale til at bistå borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af denne forordning. For at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder bør hver institution give adgang til et register over dokumenter.

(15) Selv om denne forordning hverken tilsigter eller medfører en ændring af national lovgivning om aktindsigt, er det dog klart, at medlemsstaterne, i kraft af princippet om loyalt samarbejde, der anvendes i forbindelserne mellem institutionerne og medlemsstaterne, bør sørge for ikke at hindre anvendelsen af denne forordning, og at de bør overholde institutionernes sikkerhedsforskrifter.

(16) Denne forordning berører ikke den eksisterende ret til aktindsigt for medlemsstater, dømmende myndigheder eller undersøgelsesorganer.

(17) I henhold til EF-traktaten indarbejder hver enkelt institution særlige bestemmelser vedrørende aktindsigt i institutionens dokumenter i sin forretningsorden. Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter ([4]), Kommissionens afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter ([5]) og Europa-Parlamentets afgørelse 97/632/EF, EKSF, Euratom af 10. juli 1997 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter ([6]) og reglerne vedrørende fortrolig behandling af Schengendokumenter bør derfor om nødvendigt ændres eller ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er:

a) at fastlægge de principper, betingelser og begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter »institutionerne«) som fastlagt ved EF-traktatens artikel 255 med henblik på at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter

([4]) EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 2000/527/EF (EFT L 212 af 23.8.2000, s. 9).
([5]) EFT L 46 af 18.2.1994, s. 58. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 96/567/EF, EKSF, Euratom (EFT L 247 af 28.9.1996, s. 45).
([6]) EFT L 263 af 25.9.1997, s. 27.

b) at fastsætte bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af denne ret mest muligt, og

c) at fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt.

Artikel 2

Personer, der har ret til aktindsigt, og anvendelsesområde

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

2. Institutionerne kan med forbehold af de samme principper, betingelser og begrænsninger give aktindsigt i dokumenter til enhver fysisk eller juridisk person, der ikke har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat.

3. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.

4. Med forbehold af artikel 4 og 9 gives der offentligheden adgang til dokumenterne, enten efter skriftlig begæring eller direkte i elektronisk form eller gennem et register. Navnlig skal der i overensstemmelse med artikel 12 sikres direkte adgang til dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med en lovgivningsprocedure.

5. Følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, behandles efter en særlig procedure i overensstemmelse med den nævnte artikel.

6. Denne forordning berører ikke den ret til aktindsigt, der kan følge af folkeretlige instrumenter eller retsakter vedtaget af institutionerne til gennemførelse heraf, i dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »dokument«: ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde

b) »tredjemand«: enhver fysisk eller juridisk person eller enhed uden for den pågældende institution, herunder medlemsstaterne, andre institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi og tredjelande.

Artikel 4

Undtagelser

1. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

a) beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til:

— offentlig sikkerhed

— forsvar og militære anliggender

— internationale forbindelser

— Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik

b) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

— en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder

— retslige procedurer og juridisk rådgivning

— formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug eller modtaget af en institution, og som vedrører en sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

4. Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører institutionen sig med tredjemanden for at vurdere, om en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.

5. En medlemsstat kan anmode institutionen om ikke at give aktindsigt i et dokument, som hidrører fra denne medlemsstat uden dens forudgående samtykke.

6. Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.

7. Undtagelserne som fastlagt i stk. 1-3 finder kun anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet i dokumentets indhold. Undtagelserne finder anvendelse i højst 30 år. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred eller forretningsmæssige interesser, og i tilfælde af følsomme dokumenter kan undtagelserne om nødvendigt finde anvendelse efter udløbet af dette tidsrum.

Artikel 5

Dokumenter i medlemsstaterne

Fremsættes der over for en medlemsstat begæring om aktindsigt i et dokument i dens besiddelse, som hidrører fra en institution, rådfører medlemsstaten sig, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres, med den pågældende institution for at træffe en afgørelse, som ikke bringer opfyldelsen af denne forordnings målsætning i fare.

Medlemsstaten kan i stedet henvise begæringen til institutionen.

Artikel 6

Begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives i skriftlig form, herunder elektronisk form, på et af de i EF-traktatens artikel 314 omhandlede sprog og være affattet tilstrækkelig præcist til, at institutionen kan identificere det ønskede dokument. Den, der fremsætter begæringen, er ikke forpligtet til at begrunde denne.

2. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, anmoder institutionen den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed, f.eks. ved at give oplysninger om anvendelse af offentlige registre over dokumenter.

3. Vedrører en begæring et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, kan den pågældende institution sammen med den, der har fremsat begæringen, uformelt søge at nå frem til en rimelig løsning.

4. Institutionerne skal give borgerne oplysninger om og være dem behjælpelige med hensyn til, hvordan og hvor begæringer om aktindsigt kan indgives.

Artikel 7

Behandling af oprindelige begæringer

1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af begæringen skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til det ønskede dokument i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Giver institutionen den, der har fremsat begæringen, helt eller delvis afslag, kan vedkommende inden 15 arbejdsdage fra modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling.

3. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

4. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, kan den, der har fremsat begæringen, genfremsætte denne.

Artikel 8

Behandling af genfremsatte begæringer

1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af en sådan begæring skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til de ønskede dokumenter i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, oplyser den, den der har fremsat begæringen, om mulighederne for domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og 195.

2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

3. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktaten.

Artikel 9

Behandling af følsomme dokumenter

1. Følsomme dokumenter er dokumenter, der hidrører fra institutionerne eller de af dem oprettede organer, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, og som er klassificeret »TRÈS SECRET«/»TOP SECRET«, »SECRET« eller »CONFIDENTIEL« i overensstemmelse med de forskrifter, den pågældende institution har fastsat, som beskytter Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser inden for de i artikel 4, stk. 1, litra a), anførte områder, navnlig offentlig sikkerhed, forsvar og militære anliggender.

2. Begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter efter de i artikel 7 og 8 foreskrevne procedurer kan kun behandles af de personer, der har ret til at gøre sig bekendt med de pågældende dokumenter. Disse personer vurderer ligeledes med forbehold af artikel 11, stk. 2, hvilke henvisninger der kan gives til følsomme dokumenter i det offentlige register.

3. Følsomme dokumenter indføres kun i registret eller gøres kun offentligt tilgængelige med samtykke fra den, fra hvem dokumentet hidrører.

4. Når en institution afslår at give aktindsigt i et følsomt dokument, skal afgørelsen begrundes på en sådan måde, at de i artikel 4 beskyttede interesser ikke lider skade.

5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at principperne i denne artikel og i artikel 4 overholdes i forbindelse med behandlingen af begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter.

6. Institutionernes bestemmelser om følsomme dokumenter offentliggøres.

7. Kommissionen og Rådet informerer Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

Artikel 10

Aktindsigt efter begæring

1. Den, der har fremsat begæringen, vælger, om aktindsigten skal udøves ved læsning på stedet eller ved udlevering af en kopi, herunder eventuelt en elektronisk kopi. Den, der har fremsat begæringen, kan pålægges at betale omkostningerne ved kopiering og fremsendelse af kopier. Gebyret må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopieringen og fremsendelsen. Læsning af dokumenter på stedet, kopier af mindre end 20 sider i A4-format og direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem registret er gratis.

2. Har den pågældende institution allerede gjort et dokument offentligt tilgængeligt, og kan den, der har fremsat begæringen, let få adgang hertil, kan institutionen opfylde sin forpligtelse til at give aktindsigt ved at oplyse vedkommende om, hvorledes denne kan få adgang til dokumentet.

3. Dokumenterne leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format såsom blindskrift, magnaprint eller bånd), idet der fuldt ud tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker.

Artikel 11

Registre

1. For at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv giver hver institution adgang til et register over dokumenter. Der bør gives adgang til registret i elektronisk form. Henvisninger til dokumenterne indføres hurtigst muligt i registret.

2. Registret skal for hvert dokument indeholde et referencenummer (herunder i givet fald den interinstitutionelle reference), emne og/eller en kort beskrivelse af dokumentets indhold samt den dato, hvor dokumentet blev modtaget eller udarbejdet og indført i registret. Henvisninger indføres på en sådan måde, at de ikke hindrer beskyttelsen af de i artikel 4 omhandlede interesser.

3. Institutionerne træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af registret, der skal tages i brug senest den 3. juni 2002.

Artikel 12

Direkte adgang i elektronisk form eller gennem et register

1. Institutionerne skal i videst muligt omfang give offentligheden direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem et register i overensstemmelse med den pågældende institutions regler.

2. Navnlig lovgivningsdokumenter, dvs. dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget som led i procedurer vedrørende vedtagelse af retsakter, som er bindende i eller for medlemsstaterne, bør med forbehold af artikel 4 og 9 gøres direkte tilgængelige.

3. Om muligt bør andre dokumenter, navnlig dokumenter vedrørende udvikling af politik eller strategi, gøres direkte tilgængelige.

4. I de tilfælde, hvor der ikke gives direkte adgang gennem registret, skal registret i videst muligt omfang angive, hvor dokumentet findes.

Artikel 13

Offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

1. Ud over de retsakter, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, og Euratom-traktatens artikel 163, første afsnit, og med forbehold af denne forordnings artikel 4 og 9, offentliggøres følgende dokumenter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

a) forslag fra Kommissionen

b) de fælles holdninger, som Rådet har fastlagt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 251 og 252 og begrundelserne herfor samt Europa-Parlamentets holdninger i disse procedurer

c) rammeafgørelser og afgørelser, der er nævnt i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

d) de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i henhold til EU-traktatens artikel 34, stk. 2

e) konventioner, der er undertegnet mellem medlemsstater i henhold til EF-traktatens artikel 293

f) de internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, eller som er indgået i henhold til EU-traktatens artikel 24.

2. Så vidt muligt offentliggøres følgende dokumenter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

a) de initiativer, som en medlemsstat forelægger Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 67, stk. 1, eller EU-traktatens artikel 34, stk. 2

b) de fælles holdninger, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

c) andre direktiver end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, andre beslutninger end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1, henstillinger og udtalelser.

3. Hver institution kan i sin forretningsorden fastsætte, hvilke yderligere dokumenter der skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Information

1. Hver institution træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til denne forordning.

2. Medlemsstaterne samarbejder med institutionerne om at informere borgerne.

Artikel 15

Institutionernes forvaltningsskik

1. Institutionerne skal udvikle god forvaltningsskik for at fremme udøvelsen af den ret til aktindsigt, der er garanteret ved denne forordning.

2. Institutionerne nedsætter et interinstitutionelt udvalg til at undersøge den bedste praksis, behandle eventuelle konflikter og drøfte den fremtidige udvikling vedrørende aktindsigt.

Artikel 16

Reproduktion af dokumenter

Denne forordning berører ikke eksisterende regler om ophavsret, som kan begrænse modtagerens ret til at reproducere eller gøre brug af frigivne dokumenter.

Artikel 17

Rapporter

1. Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.

2. Senest den 31. januar 2004 offentliggør Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordnings principper og fremsætter henstillinger, og om nødvendigt forslag til en revision af denne forordning og til et handlingsprogram for foranstaltninger, som institutionerne skal træffe.

Artikel 18

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver institution fastsætter i sin forretningsorden de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning. Bestemmelserne træder i kraft den 3. december 2001.

2. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([7]) er i overensstemmelse med denne forordning for at sikre, at dokumenter bevares og arkiveres i videst mulig udstrækning.

3. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om eksisterende bestemmelser om aktindsigt er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 19

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 3. december 2001.

([7]) EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.